

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE ONTWIKKELING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 16 december 2021

1. Opening en mededelingen door voorzitter Dilia Leitner

De voorzitter: Welkom bij de vergadering van de commissie Ontwikkeling. Het is donderdag 16 december. We hadden even wat technische issues, het leek er even op dat we deze vergadering niet zouden kunnen uitzenden. Op dit moment is dat gewoon onzeker. Als daar meer nieuws over is, dan zal ik u dat mededelen. Vooralnog wordt hij wel opgenomen, dus hoe dan ook komt hij op een moment online. Verder gaan wij gewoon beginnen met vergaderen. Ik heb geen berichten van verhindering ontvangen. Toch? Nee. Dan heb ik de mededeling dat de raadsgroep Omgevingswet Dichterbij op dinsdag 11 januari tussen 19:30 en 21:00 uur is. De tweede raadsmarkt ontwikkelzones vervolg en specifiek over Zuid-West vindt plaats op dinsdag 18 januari tussen 19:30 en 21:30 uur en die wordt mede voorbereid door mijnheer De Groot en mijnheer Wiedemeijer.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan wil ik van u weten of de agenda conform kan worden vastgesteld.

De heer Aynan: Voorzitter, even voor de ...

De voorzitter: Ja, de heer Aynan.

De heer Aynan: Qua live volgen, dat kan nu niet, hè?

De voorzitter: Dat is even onduidelijk. Dat is onduidelijk.

De heer Aynan: Wel? Ik kan dat ...

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Daar wordt naar gekeken. Zodra we het zeker weten zal ik u dat vertellen. Het wordt in ieder geval opgenomen. Maar uw vraag was?

De heer Aynan: Of dat kan dus, dat mensen het live kunnen volgen.

De voorzitter: Ja, maar dat had ik net gezegd: dat is onduidelijk. Zodra ik het zeker weet zal ik het vertellen. Het wordt in ieder geval opgenomen, dus wat u zegt gaat niet verloren.

De heer ...: U bent live, voorzitter.

De voorzitter: Deze is voor de eeuwigheid vastgelegd. En we zijn ook nog eens een keer live, kan u nagaan.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan stel ik bij deze de agenda conform vast en wil ik graag weten of er nog mededelingen zijn vanuit de commissie, vanuit het college? Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Ik moet ten eerste even iets corrigeren. De Koepel gaat binnenkort open, maar ik heb eerder het antwoord gegeven dat de fietsenstalling die daar laatst is gebouwd niet vergunningsplichtig zou zijn. Die lijkt toch wel vergunningsplichtig. De Panopticon is daar inmiddels over geïnformeerd. In de eerste instantie was bij ons het beeld: het is niet vergunningsplichtig, maar het is toch best een stevig ding geworden. Volgens mij heeft de heer Blokpoel daar aandacht voor gevraagd en ook de wijkraad, dus die vergunning moet worden aangevraagd. Het tweede is, het is een beetje een vage mededeling die ik doe, maar we hebben hier natuurlijk laatst Wet voorkeursrecht gemeenten vastgesteld voor ontwikkelzone Zuid-West. Volgens mij was daar ook het beeld dat het daar rommelde. In een positieve zin, hoor. Maar het is gewoon een activiteit daar. Dus het zou best kunnen zijn dat wij op korte termijn toch inderdaad iets aangeboden krijgen en misschien, dacht ik, als dat speelt zo rond die tijd is het misschien handig om de Raadsmarkt daar even een paar minuten aandacht aan te besteden, mocht dat dan zo zijn. Maar dat is in ieder geval meer even een heads up alvast. Als dat zo is, dan zullen we u gewoon netjes informeren volgens een raadsinformatiebrief, zoals afgesproken.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is gehoord, ga ik vanuit. Inmiddels ook officieel de bevestiging dat de uitzending toch gelukt is. Nou, nou. Bij u nog niet, maar dat gaat dan vast komen dan straks.

Overige punten ter bespreking

4. Een nieuwe toekomst voor het voormalige Joodse Gemeentegebouw, Lange Wijngaardstraat 14 (FR/JB)

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 4. U krijgt even persoonlijke assistentie nog, maar wij gaan verder naar een nieuwe toekomst voor het voormalig Joodse Gemeentegebouw in de Lange Wijngaardstraat 14. Het college heeft besloten om in te stemmen met de ontwikkeling van de Lange Wijngaardstraat zoals geschetst in het haalbaarheidsonderzoek van Stadsherstel Amsterdam, onder de voorwaarde dat het overleg met deze commissie geen aanleiding geeft het besluit te wijzigen of in te trekken, in te stemmen met de verkoop aan Stadsherstel Amsterdam tegen een koopsom en onder de voorwaarde zoals opgenomen in de bijlage die u heeft kunnen lezen, onder de voorwaarde dat dat overleg met deze commissie geen aanleiding geeft dat te wijzigen of in te trekken. Voor te stellen de motie 'Geef Haarlem haar Joodse geschiedenis terug' hiermee als afgedaan te beschouwen, verder een aantal stukken geheim te bewaren en het college zal na de verkoop de eerstvolgende bestuursrapportage de raad verzoeken om het netto verkoopresultaat toe te voegen aan de reserve Vastgoed, overeenkomstig bestaand beleid. Wie wil hierover als eerste het woord voeren? Ik denk mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Dank u wel, voorzitter, voor deze eer. Ik moet wel bekennen dat Hart voor Haarlem en ik persoonlijk wel heel erg blij zijn met dit resultaat. We zien hier eigenlijk wel het functioneren van de gemeente van de afgelopen tientallen jaren in optima forma. Het gebouw is voor een appel en een ei gekocht van de toen gedecimeerde Joodse gemeente. Vervolgens heeft er dan inderdaad een politiebureau ingezeten en is het veertig jaar gekraakt geweest. Nu staan we op het punt om het te verkopen aan Stadsherstel Amsterdam. Ik vind het een groot compliment voor Stadsherstel Amsterdam, dat zij de moed hebben en natuurlijk ook de flair en de creativiteit om dit gebouw wat ik ervan uitga echt in alle luister en oude luister te herstellen op een wijze die we hun kunnen toevertrouwen. We vragen er nog geld voor ook. Wat mij betreft hadden we het ook voor één euro kunnen wegdoen, maar er zullen wel redenen zijn om daar toch nog wat geld uit te slepen. Wat betreft de invulling van het gebouw, ik had natuurlijk al een jaar geleden gezegd: gooi die krakers eruit. Er wordt nu iets geregeld voor sommige krakers. Dat is natuurlijk ook prima, want die mensen zaten er al een hele tijd. Het is natuurlijk ook heel goed ...

De voorzitter: De heer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Mevrouw Van Zetten, hoor ik u nou zeggen dat kraken prima is en dat er ook nog iets voor ze geregeld wordt, dat dat goed is?

Mevrouw Van Zetten: Ik zei: ik had er natuurlijk op aangedrongen al een jaar geleden om die mensen eruit te gooien. Daar zijn we het ... Nou ja, eruit te gooien. Gewoon regel erop dat dat pand vrijkomt. Kijk, het is aan Stadsherstel Amsterdam om daar, als zij vinden dat zij daar een oplossing voor moeten zoeken, ik had natuurlijk verwacht dat onze burgemeester en de wethouder veel eerder stappen hadden genomen om dat zelf op te lossen. Dus ik denk weer: wij zadelen anderen weer op met onze problemen. Maar wie ben ik om te zeggen 'dat moet u dan niet doen'? Want ik ben al heel erg blij dat Stadsherstel Amsterdam deze handschoen heeft opgepakt.

De voorzitter: De heer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Toch even een interruptie voor Hart voor Haarlem. Hoor ik u nou zeggen dat u best tevreden bent met het bedrag voor wat het weggaat?

Mevrouw Van Zetten: Ik zei net: wat mij betreft hadden we het ook voor één euro weg kunnen doen, vanwege de enorme prestatie die Stadsherstel op dit punt moet gaan leveren. Dat vindt u gek?

De heer Rijbroek: Ja, maar daar kom ik zo meteen op bij mijn bijdrage.

Mevrouw Van Zetten: Dat is uw goed recht natuurlijk. Kijk, als wij het voor meer geld hadden willen verkopen, dan hadden wij zelf beter op onze zaken moeten letten. Dit is in feite toch een soort straf voor de gemeente Haarlem, want dit krijg je dan van dit labbekakkerige beleid.

De voorzitter: De heer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Eens, maar ik vind als wij leading willen zijn, we hebben eerder ook iets aangenomen in de commissie Beheer, uit mijn hoofd eventjes 9 november, dat de raad leading is, ook op grond van budgetrecht, ook als het om projecten gaat, als het om financiën gaat. We mogen niet in detail over dit hoofdstuk praten, want dat is geheim. Maar als je dat zou weten, dan zeg ik: dan is het geen collegebesluit, dan zijn wij leading en dan gaat het wat mij betreft anders verlopen, als het gaat om de verkoop.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder, mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, dank u wel voor dit commentaar. Kijk, wij hebben natuurlijk ook nog allerlei eisen en de stichting – ik ben even de naam vergeten – die zich gaat bemoeien met de herdenking aan het rijke Joodse verleden, waar wij ook in de motie voor hebben gevraagd, die hebben een heel plan opgezet om het gebouw in te vullen op hun manier. Daar is geld voor bijgedaan, uit die vijftien miljoen versnellingsgelden. Dus zij hebben een startkapitaal gekregen en het is aan Stadsherstel Amsterdam te danken dat die mensen ook een kans krijgen om invulling te geven aan die herdenking van de Joodse geschiedenis van Haarlem. Hoe zich dat verder zal uitpakken, want ik denk: dan neem je toch een behoorlijk risico, gezien het geld wat het allemaal gaat kosten om de exploitatie rond te krijgen van zaalverhuur, theater, museum en dat soort zaken. Dat is allemaal heel erg ambitieus en ik vind het ook te waarderen dat Stadsherstel daar ook de ruimte voor biedt, om dat voor elkaar te krijgen. In die zin mogen wij ze ook dankbaar zijn. Daar laat ik het voorlopig even bij.

De voorzitter: Dank u wel. Wie verder? Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie is blij dat het pand wordt gered, zowel in bouwkundige als in historische zin. In die twee richtingen zijn ook bewonderenswaardige oplossingen gevonden, dat dus de historie een plek krijgt en dat er een mooie bouwkundige oplossing is gevonden. We zien alleen geen één woord over toegankelijkheid, dus we zijn benieuwd of we daar nog een mouw aan kunnen passen, dat de grootste functie komt op de eerste verdieping en dat kan nog wel eens een probleem worden. Verder zijn we ook tevreden wel met de procedurele oplossing. Hoe is de verkoop tot stand gekomen, welke voorwaarden zijn eraan verbonden, hoe is die stichting erbij betrokken, hoe is omgegaan met de zittende bewoners? Dat vinden wij ook allemaal goed. We hadden wel vragen over: hoe is de verkoopsom tot stand gekomen en hoe zitten die voorwaarden erin? Maar die zijn gelukkig allemaal gewoon in het stuk duidelijk beantwoord, dus daar zijn we verder tevreden mee. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijbroek, Trots.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Ja, wat ik ook zei al naar mijn collega toe van Hart voor Haarlem, mevrouw Van Zetten: ik ben er niet tevreden over. Om het exact te zeggen, het was toentertijd ook wethouder Botter: wat doet u nou? Ik moet constateren, iedere keer weer ook in dit geval, Joodse vastgoed Lange Wijngaardstraat, dat als je kijkt waar het voor weg gaat, waar het voor stond, ik mag geen details geven. Ik las dat en ik was verbouwereerd. Ik las het wel tien keer, had ik mijn verkeerde bril op? Nee, dat was niet zo. Er is een contraexpertise gedaan op grond van dekkendheid is. Ik zeg dit en dan zeg ik het cryptisch, want dat mag ik wel: wie garandeert mij met de tegen-contraexpertise die gedaan is, dat er niet weer een kredietcrisis optreedt en dat je daarmee het bestendig is – het staat ook aangegeven – over de exploitatie. Meer mag ik er niet over zeggen. Maar het gaat weer dezelfde kant op als het pand aan de Kleine Houtstraat of de boerderij aan de Nieuweweg. Daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Mijnheer Rijbroek, toch even. We hebben een motie aangenomen in 2018, dat heet: Geef Haarlem haar Joodse geschiedenis terug. Staat het logo van Trots Haarlem daarop?

De heer Rijbroek: U stelt hem niet voor niks. Maar het gaat mij erom: het is nu in eigendom van de gemeente Haarlem, die gaat het verkopen. Wat mij betreft, als je de krant een aantal maanden geleden hebt gelezen – en daar heb ik ook een achtergrond bij, die gaat ver terug in de geschiedenis – ik vind op voorhand hoe het tot stand gekomen is, alle Joods vastgoed als onderdeel moet terug naar de rechtmatige eigenaren, mits een akte. Tot zover ben ik het er mee eens. Dat onze stempel daarop drukt, ja, dat moet ook gebeuren. Maar nu is het eigendom van de gemeente en die doet het voor een veel lager bedrag weg, daar gaat het mij om. Dat ligt voor.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, een vraag aan de heer Rijbroek. Als we de plannen lezen, dan ziet u dat er een goede onderbouwing is wat mij betreft voor de prijs. Er zijn echt strikte voorwaarden die echt duidelijk zijn gebonden aan zo'n betrouwbare partij als Stadsherstel. Komt dat niet voldoende tegemoet aan uw angsten?

De heer Rijbroek: Nee, mijnheer Slik, helaas niet. Ik heb de stukken ook gelezen. Ik mag helaas niet in details treden, hoe graag ik ook zou willen, want dat verduidelijkt veel. Er wordt wel aangegeven dat men toch wel

vraagtekens zet bij de exploitatie hiervan, om die rond te krijgen. Zover mag ik gaan. Als je zegt: de contraexpertise, wat betreft de onderbouwing, want wat er allemaal aan gedaan moet worden, aan dat pand en welke functies erin komen, dan blijf ik daarbij zeggen, bij mijn eerdere uitspraak, men heeft het dan over een looptijd en ik zeg: er komt wel weer een kredietcrisis aan waarbij de waarde naar beneden gaat. Hoe zit het dan? Dus dat wil ik wel even meegeven, want daar zet ik wel vraagtekens bij. Ja, mijnheer Slik?

De voorzitter: De heer Slik.

De heer Slik: Zijn dat niet zaken die dan na de verkoop spelen? Dus dan is dat niet ons pakkie an en desondanks hebben we er genoeg dingen voor geregeld in de stukken.

De heer Rijbroek: Ik ben niet overtuigd, mijnheer Slik, helaas niet. U kunt mij niet overtuigen, helaas niet, hoe u ook uw best doet.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. D66 Haarlem is juist blij met de toekomst van het voormalig Joodse gemeentegebouw en we zijn ook blij dat dit adres niet meer in handen is van de gemeente. Dat was ook de voorkeursvariant van D66. Mevrouw Van Zetten zei het erg goed: we mogen de stichting Stadsherstel erg dankbaar zijn. Eigenlijk willen we maar één ding doen. Dit geeft uitstekend invulling uit de motie die is aangenomen, compliment aan het college voor Roduner en de heer Botter. Wij willen de Stichting Joods Gemeentegebouw Haarlem veel succes wensen en als mensen een keer een kwartier over hebben: lees vooral bijlage 6.4 van Wim de Wagt. Een hele mooie korte uitgave over de Joodse geschiedenis van dit gebouw. Ik heb er veel over geleerd als dossierhouder en als woordvoerder op dit dossier en binnenkort alle Haarlemmers die daar geïnteresseerd in zijn. Dat is een heel mooi resultaat. Nogmaals, Stichting Joods Gemeentegebouw Haarlem, heel veel succes. En last but not least wil ik mijn laatste compliment geven aan mevrouw Van Zetten, die bijna eigenhandig dit op de politieke agenda heeft gezet en met een mooi resultaat. Dank u wel en dank u wel, voorzitter.

Mevrouw Van Zetten: Dat is nou echt aardig van D66. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Leeuwen. Toch? Of was het uw hand? O, dat zat zo naast elkaar, dacht ik. Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Laat ik dan met dat compliment beginnen, dus compliment voor het initiëren, mevrouw Van Zetten. Ik ben zelf gedoopt in een ander pand van Stadsherstel Amsterdam, namelijk het Rosenstock-Huessy Huis en dat is ook prachtig opgeknapt. Dus ik heb er alle vertrouwen in dat ze dat hier ook gaan doen. Ontzettend goed uitgevoerd, dus akkoord en veel succes.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Ook het CDA vindt het een mooi plan. Het doet recht aan de geschiedenis van het pand. Het is een mooie invulling en het past zeker bij de motie zoals die in 2018 bedoeld is en dat zal ongetwijfeld door mevrouw Van Zetten destijds geïnitieerd zijn. Eén op één verkoop en een lage verkoopprijs doet het hiermee recht aan en accepteren we met plezier. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks schaart zich erachter dat mevrouw Van Zetten dit aangezwengeld heeft met dit resultaat. Wij zijn er blij mee, dat het huis bestemming krijgt die in het verlengde ligt van de historie, dat het opgeknapt wordt door Stadsherstel, die daar ongelooflijk veel ervaring mee heeft en al veel heeft laten zien dat ze daartoe in staat zijn. Tot slot de exploitatie, ik heb er alle vertrouwen in, GroenLinks heeft er alle vertrouwen in dat het goed gaat komen en wij zien een goede toekomst voor dit pand weggelegd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel, voorzitter. Alle veren naar mevrouw Van Zetten natuurlijk. Maar het is mooi dat het pand eindelijk hersteld wordt. Het staat er natuurlijk heel droevig bij en fijn dat Stadsherstel dit ter hand neemt en met respect voor het verleden gaat herstellen. Het is natuurlijk ridicuul om hier in deze zaal te zeggen dat het wel terug moet naar de rechtmatige eigenaar, maar dan niet tevreden zijn met dit bedrag wat er geboden wordt. Dan heb je het volgens mij niet begrepen, maar goed, dat daargelaten. Fijn dat de zaal behouden blijft en dat het geheel dus gerestaureerd wordt.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Mijnheer Blokpoel, het eerste wat u zei als uitspraak, want eufemistisch zegt u dat dan, hoe bedoelt u dat dan tegen wie? U zegt dat wel het Joods eigendom terug moet gaan, maar niet tevreden zijn met het bedrag waarvoor.

De heer Blokpoel: Blijkbaar voelt u zich aangesproken en volgens mij heeft u ook die woorden gebezigd, dus dat zijn uw woorden.

De heer Rijbroek: Zeg dat dan.

De heer Blokpoel: Uiteindelijk, de situatie met de krakers is opgelost, maar goed, we lezen wel: drie krakers zullen de situatie terug huren. Hè? Ze hebben gekraakt, ze hebben daar ruimte geclaimd en nu mogen ze terug naar iets waarvoor ze gekraakt hebben? Dat is natuurlijk heel bijzonder en totaal ongewenst. Dus als er gewoon een wachtlijst is voor huurwoningen, dan kunnen ze achteraan sluiten, net zoals iedere huurder. Want iedereen wacht op een woning en waarom moeten drie krakers die daar ooit gekraakt hebben nu voorrang hebben om daar terug te keren?

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ik wil graag van de ... Kijk, in de stukken staat wat voor huurcategorie erbij hoort. Het wordt niet aan een woningcoöperatie of in de sociale sector gezet, dus dan is het toch een win-winsituatie dat die mensen voor een huur gaan huren waar ze nu al zitten?

De heer Blokpoel: Als u vindt dat er iemand kraakt en vervolgens vooraan mag staan zonder een openbare huurperiode waar iedereen zich op in kan schrijven, dat zijn uw woorden, daar kiezen wij niet voor.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Als het geen corporatiewoning wordt, dan is er toch geen wachtrij-issue zoals u die noemt?

De heer Blokpoel: In de vrije markt zijn er toch ook mensen die willen huren en eindeloos staan te wachten? U denkt alleen maar in sociale huurwoningen-wachlijsten. Er zijn tientallen mensen, honderden mensen die heel graag in de vrije huursector willen huren, maar er niet tussen komen. Dat is ook een wachtrij, mijnheer Slik.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Mijnheer Blokpoel, volgens mij staan we wel een beetje hetzelfde tegenover kraken. Maar wat is hier nou het alternatief? Dit is toch een heel erg goede oplossing? Wat is het alternatief wat de VVD betreft?

De heer Blokpoel: Volgens mij luistert u dan niet. Ik zeg: het moet gewoon een openbare toegankelijke huurwoning zijn waar iedereen zich op in kan schrijven. Waarom moeten deze drie mensen voorrang krijgen om in deze huurwoning plaats te nemen?

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder. U was klaar? Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nog één opmerking over die krakers. Ik denk wel dat wij aan echt die oude krakers te danken hebben, die er al heel lang, al veertig jaar zitten, dat het gebouw nog in toch een redelijk originele staat behouden is gebleven. In die zin is het positief.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik ga toch even het geheugen van een aantal commissieleden oprispen. 18 april 2018 werden wij getraakteerd door wethouder Botter met een heel hoopgevend document. Er zouden voor drie gemeentelijke kraakpanden drie scenario's worden uitgewerkt, teneinde de ongewenste kraaksituatie te beëindigen. In die drie scenario's zou nadrukkelijk rekenschap worden gegeven voor het feit dat de drie panden langdurig zijn bewoond door krakers en mede dankzij de krakers er nog staan. Want had het aan de gemeente Haarlem gelegen, dan was de sloopkogel in de jaren tachtig door dit pand gegaan en hadden we kunnen zwaaien naar de Joodse geschiedenis. 4 juni 2020 kwam de heer Botter met een afgerond panklaar voorstel om voor de bewoners van de Jansstraat een oplossing te bieden, maar op voorspraak van mijnheer Blokpoel en op voorspraak gesteund ook door D66 werd dat van de agenda gehaald, want we zouden namelijk de drie panden bij voorkeur in één commissievergadering bespreken. We zitten hier nu anderhalf jaar later, die andere twee panden staan niet op de agenda, we hebben het nu alleen over de Lange Wijngaardstraat. Tot zover uw herinnering opgepoetst. Zijn wij blij met het resultaat voor de Lange Wijngaardstraat? Zeker, en zeker als we gisteren de rechtszaak tegen mijnheer Baudet zien en de emotionele getuigenissen zien van de Holocaustoverlevenden, dan is het heel goed dat wij dit gaan doen als stad. Dat is nodig en wat dat betreft zijn we benieuwd naar ook de input van mijnheer De Wat, door collega van D66 genoemd. Wat betreft het fascisme wil ik nog wel zeggen dat de kraakbeweging altijd zich heeft ingespannen om zich te verzetten met hand en tand tegen uitwassen van fascisme. We weten wat fascisme met het Jodendom heeft gedaan. Ik wil wel hiervoor pleiten, dat de ereschuld die we naar de Joodse gemeenschap inlossen met deze stap niet een nieuwe ereschuld voor de gemeente Haarlem met zich meebrengt, namelijk dat wij voor de mensen in de andere panden niet de oplossing bieden die wij allang hebben klaarliggen. Ik hoop dat D66 en VVD zich er ook aan committeren, want dat is de afspraak die we met elkaar hebben gemaakt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen het woord gehad? Dan is het woord aan mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel. Nou, volgens mij veel steun voor het voorstel van het college. Een paar kleine vragen. De krakers zijn volgens mij opgelost zoals dat mij ook richting is meegegeven door de commissie. In de nieuwe situatie zullen zij ook gewoon huur gaan betalen, zoals die ook is gesteld. Toegankelijkheid. Er komt een lift in het pand, dus daarmee wordt ook de bovenverdieping toegankelijk. Er zit – ik kijk richting Trots – er komt een antispeculatiebeding, volgens mij een verbod op doorverkoop, komt op het pand. Dus daarmee is denk ik ook uw zorg ten aanzien van de Kleine Houtstraat niet terecht. De stichting kon het niet zelfstandig verwerven, maar ik denk dat we, van het college nog drie complimenten. Volgens mij naar de stichting die zich wil inspannen om ook die geschiedenis weer levend te maken en toegankelijk te maken. We zijn blij dat zij die handschoen hebben opgepakt en ook met de steun van de gemeente daar echt een mooie bijdrage kunnen leveren richting stad. Tweede compliment voor Stadsherstel, dat zij dit ontzettend ingewikkelde pand met krakers, met een hele bijzondere geschiedenis ter hand willen nemen en in oude luister willen herstellen. Het grootste compliment voor mevrouw Van Zetten, die dit volgens mij op de politieke kaart heeft gezet. Ik ben heel blij dat dat met zoveel draagvlak van de commissie ook gebeurd is en fijn dat wij dat als college hebben kunnen faciliteren.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Nog even een toevoeging. Ik vond het mooi verteld, voorbereid om het op de agenda te krijgen door Hart voor Haarlem, mevrouw Van Zetten. Ik hoorde u zeggen: het is de toen geslonken Joodse gemeenschap na die tijd, die is in staat geweest en kon dat, heeft dat verkocht aan de gemeente Haarlem. Klopt dat, wethouder?

Wethouder Roduner: Nou, er is laatst ook onderzoek volgens mij gedaan naar het vastgoed van de Joodse gemeente volgens mij in de oorlog. De verwerving heeft wel, wat de gemeente daarin gedaan heeft. Ik geloof niet, maar hou me ten goede als het niet helemaal klopt, maar dat de gemeente dit rechtstreeks van de Joodse gemeenschap heeft gekocht, dat is volgens mij via een derde partij gegaan. Maar dat is misschien iets te bespreken bij dat onderzoek wat volgens mij ook weer bekend is.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Even ter afsluiting. Ik verwijt u niks, Louise van Zetten ook niet, maar omdat er wordt gesproken – terecht, hoor – over Joods verleden. Want daar maakte ik me net boos over, dat heeft een bepaalde achtergrond. Maar het gaat er dus om dat na de, wij weten in de oorlog dat er veel geconfisqueerd is. In dit geval, als ik het verhaal zie – u zegt ook: met enige armslag – is dat door de Joodse gemeenschap naderhand hier in Haarlem verkocht aan de gemeente Haarlem. Dus er is geen onrechtmatigheid van confisqueren geweest. Dus daar moeten we het nuanceren in dat verhaal.

De voorzitter: Dank u wel. Het is mevrouw Van Zetten. Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: De basis van deze motie was mijn onderzoek naar wat er gebeurd is in het pand. De gemeente heeft dat in 1951 voor nog geen 30.000 gulden indertijd van de Joodse gemeente gekocht, dus dat is de gang van zaken geweest. In de oorlog is het verhuurd geweest aan de firma Enschede en uiteindelijk heeft de Joodse gemeenschap is weer teruggekeerd, heeft daar ook een korte tijd een synagoge gehad en vervolgens, het gebouw was natuurlijk veel te groot voor die paar mensen. Toen hebben ze het voor een appel en een ei aan de gemeente verkocht. Dus in die zin is daar wel een soort ereschuld in te wisselen, zou ik zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, ik heb de wethouder nog niet horen ingaan op mijn verzoek om de andere twee panden deze bestuursperiode af te ronden.

Wethouder Roduner: Ik zal dat doorgeven aan mijn collega, Jur Botter.

De voorzitter: Dank u wel. Mag ik hiermee aannemen dat alle besluitpunten, één tot en met zes, op de instemming van de commissie kunnen rekenen? Ja, één tot en met drie in het bijzonder dan. Ja? Ik zie mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Vraag ligt voor of die motie voldoende is afgehandeld. Die motie zit niet bij de stukken, daar ga ik toch even nog naar kijken. Want het ging natuurlijk niet alleen maar over dit pand. Hij was breder ingestoken en daar ga ik nog eventjes over nadenken, of wij die motie op die manier afgedaan zien. Want volgens mij ligt er ook nog een opdracht om – tenminste wat mij betreft, wat Hart voor Haarlem betreft – om het hek bij de Joodse begraafplaats te restaureren en daar een bedrag aan bij te dragen.

De voorzitter: Dat was ... Mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Daarop aansluitend van de arcerende opmerking van mevrouw Van Zetten ook de Stolpersteine en wat er het plan lag om dit uit te voeren, heeft ook met deze motie te maken, wat D66 betreft.

De voorzitter: Goed, dus besluitpunt één en twee kan op de instemming van de commissie rekenen, op besluitpunt drie komt u nog terug. Mijnheer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Even over die motie. Ik wil hem ook nog niet direct afvoeren, want mijn vraag is er eigenlijk bij. Behalve dit pand zijn er nog meerdere Joodse vastgoed die in eigendom voor nu zijn in de gemeente, die eigenlijk teruggegeven of terug verkocht moeten, hoe je het ook bekijkt, dat laten we in het midden. Want dan kun je die motie niet afvoeren.

De voorzitter: Helder. Goed, dan is dit punt hiermee afdoende behandeld door deze commissie.

5. MRA Duurzaamheidstop 2021; onderdeel convenant Green Deal Houtbouw (FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 5, dat is de MRA Duurzaamheidstop ... Duurzaamheidsstop of -top? Ja, nee, ik zit te denken. Dat is zo'n bommel-ding. 2021, onderdeel convenant Green Deal Houtbouw. In de commissie Ontwikkeling is de ter kennisnamenota door GroenLinks geagendeerd. Ik geef mevrouw Oosterbroek daarom als eerste het woord.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, super. Bedankt, voorzitter. Nou, GroenLinks heeft dit stuk geagendeerd om nogmaals te onderstrepen dat we niet alleen maar huizen aan het bouwen zijn, maar dat we ook werken aan een klimaatpositieve stad en leefomgeving. Houtbouw of biobased bouw is een product van de natuur en binnen de circulaire economie vindt GroenLinks het typisch zo'n kans die je bijna misloopt, omdat je soms door de bomen het bos niet meer ziet. Maar dit college heeft deze kans gepakt en het is super dat we het convenant als onderdeel van de MRA hebben getekend en daarmee gaan werken. GroenLinks heeft dit geagendeerd om te kijken hoe we verder kunnen werken aan de uitvoering van dit Duurzaam Doen. Dus daar ben ik gewoon ontzettend trots op, dus dat willen we nog eventjes onderstrepen. Het betekent dat we ons als Haarlem in gaan zetten om het vergroten van de interne expertise rond houtbouw. Nou heb ik een vraag: zijn

we dat aan het doen? Kunnen we deze kennis overbrengen aan onze architecten en onze ontwikkelaars? Werken we daarbij ook samen met onze kwartiermakers Cirkelstad? En de tweede, de verwachting die we scheppen bij de MRA, in staat zijn de intenties van dit convenant te realiseren. Directies woningbouw en duurzaamheid geven ieder jaar binnen de MRA aan hoe de organisatie op dit punt vorderingen maakt. Dat zou ik ook heel erg leuk vinden, om dat jaarlijks in de commissie te krijgen, die informatie, omdat het ontzettend spannend is om juist CO2 op te slaan in plaats van dat we het steeds gaan uitstoten. De projectvoorstellen vanuit de markt richting houtbouw positief te waarderen en ook te ondersteunen. Daar heb ik ook een vraag bij. Betekent dat ook dat we initiatieven die werken met andere biobased materialen, zoals stro of olifantsgras of bamboe, gewassen die veel sneller groeien, die we ook aan elkaar kunnen lijmen, of dat ook onderdeel is van die houten gebouwen? Nou lijkt het misschien alsof de commissie Ontwikkeling een beetje een commissie Beheer is geworden, maar ik wil jullie er wel graag op wijzen dat juist in die circulaire economie we natuur- en klimaatpositief moeten ontwikkelen. Onderdeel daarvan is dat we volledig inzetten op houtbouw en ik vind het super dat we dat doen en ik ben benieuwd naar de vorderingen en de vragen en antwoorden van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Even een korte vraag. Er stond vanmiddag in De Telegraaf dat de hypotheekverstrekkers geen hypotheek verstrekken aan houten huizen. Ik was benieuwd of de wethouder dat kan uitzoeken, of dat probleem vaker speelt. Want anders zou het een beetje zonde zijn als we heel veel houten huizen gaan bouwen en mensen kunnen geen hypotheek krijgen. Maar ik kan me voorstellen dat u dat ook heeft moeten uitzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: In de stukken staat dus wel heel duidelijk ook welke risico's er zijn omschreven, welke hobbels we nog op de weg hebben om van houtbouw een volledig concurrerende markt te hebben. Dat heeft u ook gelezen in die bijlage, dus ik denk dat onderdeel daarvan is om dus naar die certificaten te gaan waar de bouw mee werkt, dat de MRA zich daarop gaat storten. Dat dus ook de hypotheekverstrekkers daar voldoende veiligheid bij zien, om daar gewoon akkoord op te geven. Maar daarvoor moet je wel onderdeel zijn van een systeem en ook de certificaten krijgen die ze verdienen.

De voorzitter: Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Dank u wel. Het CDA is verheugd met de Green Deal. Persoonlijk had ik een aantal jaar geleden de houtbouw nog niet op mijn netvlies staan, maar ondertussen ben ik er ook van overtuigd dat dit een waardevolle bijdrage kan leveren aan de CO2-reductie en aan de stikstofreductie. In het collegebesluit staat dat het college vanaf september begonnen is met het in kaart brengen van mogelijke locaties, in Haarlem bedoel ik dan natuurlijk. Kan het college nu al aangeven hoe het daarmee staat? September is al een maand of drie geleden. Is Project Pasteur misschien nog in beeld als houtbouwlocatie of andere locaties? Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: De heer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Het convenant is al op 15 oktober door de wethouder ondertekend, dus wat dat betreft is deze discussie een beetje voor de Bühne. Maar goed, dat doen we dan toch. Er staan een aantal dingen in, onder andere dat het wordt opgenomen in de Omgevingsvisie en dat is inderdaad gebeurd.

Maar er staat ook in dat er wordt gewerkt aan vroegtijdig vergroten van de expertise, de eigen organisatie in staat stellen om de intenties van dit convenant te realiseren, projectvoorstellen vanuit de markt richting houtbouw ondersteunen bij de uitwerking en ambtenaren zullen gerichte trainingen moeten volgen. Nou heb ik begrepen dat er al een enorm gebrek aan capaciteit is, dus hoe gaat u dit waarmaken? Want wij zijn helemaal het eens met houtbouw, alleen het mag natuurlijk niet een vertraging op gaan leveren bij het opleveren van het aantal woningen. Ook wij lazen vanmiddag het stuk in De Telegraaf over hypotheek bij houtbouw, maar als je het stuk helemaal leest bleek dat de mensen wel degelijk een hypotheek hadden gekregen, alleen tegen een iets hogere rente dan ze eerst hadden gehoopt. Maar er is dus hoop. Maar goed, dat zijn onze vragen. Gaat u dit redden?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. In aansluiting op wat de VVD zegt, het college is al akkoord gegaan, dus de ChristenUnie vroeg zich af: waarom bespreken we dan nu? Natuurlijk ondersteunt de ChristenUnie de duurzame doelen van het uitvoeringsconvenant. Zoals GroenLinks ook in de motivatie zegt: "Wat wordt er van ons gevraagd? Een luisterend oor en steun." Nou, dat krijgt u allebei en we luisteren verder.

De voorzitter: Dank u wel. Anderen nog? Mijnheer De Groot, D66. Daarna mijnheer ...

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Na mevrouw Oosterbroek kan ik natuurlijk daar niet meer overheen qua enthousiasme, maar we hebben samen de Raadsmarkt destijds georganiseerd om dit met de commissie door te nemen. Het is heel mooi om te zien dat dit het resultaat is. Ik kan mij goed vinden ook in de opmerkingen van de heer Bruch, die aangeeft: goed, waar moet die capaciteit vandaan komen? Dus ik ben inderdaad wel benieuwd naar de reactie van het college over hoe we dit gaan doen. Er staan al best wat houten huizen in Haarlem. Mijn vorige woning was een houten skeletbouwwoning, daar kon ik keurig een hypotheek op krijgen, dus dat was geen enkel probleem. Die stond gewoon in Europawijk, in Schalkwijk. Dus er is al best het een en ander, dat wou ik graag nog even meegeven. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek, Trots.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Ik vond het een mooie opmerking eigenlijk, van GroenLinks, mevrouw Oosterbroek: "Door de bomen het bos niet meer zien." Nee, daar worden de huizen van gebouwd. Wat ik me eigenlijk afvraag is: waar komt dat hout vandaan? Hiermee willen wij eigenlijk ook een soort CO₂-reductie doen. We moeten oplossingen vinden, want anders bouwen we niet, dat snap ik ook. Alleen waar ik mee zit, wat mij opviel in die stukken, dat was eigenlijk dat, ik lees het dan maar even voor, dat er gevraagd wordt aan ontwikkelende partijen een soort van milieupactberekening op basis van de LCA, afkorting voor Levenscyclusanalyse. Die moet nog worden uitgevoerd. Dat is nadrukkelijk biogeen-, CO₂-, ik lees het maar op, inhoud en biobased materialen die mee worden gerekend. Dus als ik dat lees, dan is die berekening nog niet gemaakt, dus hoe kun je dan nu weten of dat voldoet aan die functie dat je bijdraagt aan reductie van de CO₂? Of ik zie het verkeerd. Misschien kan mevrouw Oosterbroek daar een toelichting op geven. Dank.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, ik denk het wel. Maar wat ik, ik vind het wel ook een interessante vraag, want ik was nog vergeten te zeggen dat als we in plaats van nu bijvoorbeeld gaan isoleren met pur of met plastic, als we dan kiezen voor natuurlijke materialen, dan slaan we sowieso CO₂ op. Dus dan draagt dat dus ook bij aan het opslaan van CO₂ en daar kan je dus nog meer milieu-impact mee verkrijgen, omdat het een natuurlijk

product is en niet het product als cement of staal. Want met staal hebben we heel veel gas nodig, heel veel energie nodig om dat op een juiste manier naar onze wens te krijgen, terwijl met hout dat met veel minder energie af kan en het groeit ook nog eens vanzelf. Het groeit zelfs aan de bomen. Maar goed, dus het is dus gewoon sowieso goed voor de CO2, omdat je minder vervoersbeweging hebt. Als je zware stalen balken moet gaan verplaatsen, dan heb je ook zware vrachtwagens nodig. Als het lichte houten balken zijn, dan heb je ook minder duur en zwaar en fossiele brandstoffenvervoer nodig. Dus het heeft echt zo enorm veel kansen om naar die klimaatpositieve stad te gaan, daar kan ik eigenlijk de hele avond wel over praten. Ik heb nog dertien minuten, maar dat wil ik mijn collega niet aandoen. Maar het is gewoon ontzettend leuk dat je van zo'n circulaire economie ook kansen kan pakken. Daarom is het ook zo mooi dat we dat doen als Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Heeft iedereen het woord kunnen voeren? Dan is het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. Wij willen met zijn allen naar een duurzame en CO2 en circulaire samenleving, dus dan is dit een eerste mooie stap om te doen. Het zal wel niet zo snel gaan als mevrouw Oosterbroek misschien wil, maar uiteindelijk is het al goed dat we die stappen zetten en dat we dan ook dat samen binnen de Metropoolregio doen. Want het is inderdaad samen kennis opbouwen, samen ontwikkelen, nieuwe ideeën opdoen, nieuwe ervaringen opdoen en hopen dat het op die manier ook sneller kan. Volgens mij is er al wel veel gezegd, want de houtbouw is ook weer niet zo nieuw, denk ik. Ik bedoel, mijnheer De Groot heeft in een houten skeletbouw gewoond. Maar goed, ik zie ook, telkens als ik door de stad fiets zie ik wel ergens een dakopbouw verschijnen en die zijn toch eigenlijk meestal ook gewoon van hout. Wat mij betreft kan er ook prima stro, wat had mevrouw Oosterbroek nog meer? Stro, olifantsgras, ja, dat was het. Dat zijn denk ik meer, ik denk dat dat misschien dan wat meer materialen zijn die je in zulk soort projecten kan gebruiken natuurlijk. Als je echt het hebt over de nieuwbouw en de nieuwbouwopgave, wat vaak gestapeld is, dan zit je toch wel vaak aan stevige houtmaterialen om het gewicht te kunnen dragen. Zeer kostbaar '...' timber is populair. Maar dat zijn natuurlijk manieren om dat te doen. Ja, dus we gebruiken de kennis van de markt, de omgeving. Er is volgens mij inderdaad met Cirkelstad ook laatst een houten gebouw volgens mij de eerste paal geslagen bij 3D Makers Zone. Misschien is het wel leuk om, ik zal dat voorstel eens doen, om een keer een sessie te doen in het kader van bouwend Haarlem over houtbouw. Dat is denk ik een mooi thema waarbij we dan ontwikkelaars, operaties en raad bij elkaar hebben.

De voorzitter: U mag geen sessies meer voorstellen.

Wethouder Roduner: Maar bouwend Haarlem hebben we gewoon eens in het half jaar ofzo, met een thema. Dus kunnen we daar prima een keer dat thema doen. Heeft u geen last van verder.

De voorzitter: Uiteraard, uiteraard.

Wethouder Roduner: Maar voor de rest had ik geen ... Nee, ik zal niks meer voorstellen, het is helder.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek wilde iets zeggen.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, heel graag. Dan ben ik er natuurlijk graag sowieso bij, ongeacht de uitslag in maart. Dus ik hoop wel dat ik bij deze dan alvast een uitnodiging krijg.

Wethouder Roduner: U komt vast terug in de raad, mevrouw Oosterbroek. Dus hypotheek is volgens mij ook zoiets, dat is een beetje, brandveiligheid lijkt heel erg, is ook iets wat we volgens mij ook niet zo erg meer zoals

in het verleden. Locaties, dat is echt wel een, dat blijft gewoon wel zoeken. Concreet is in ieder geval een beeldlocatie van Elan Wonen bij de Schipholweg. Dus de Schipholweg, direct daarachter, de Hamelinkstraat, ik denk dat dat de eerste serieuze nieuwe vorm van houten gebouwen. Gaat dan samen in corporatiewoningen, dus leuk dat Elan Wonen daar de handschoen heeft opgepakt. We hebben uw motie in ieder geval doorgegeven voor de Pasteurstraat, maar even kijken of dat ook lukt. Het vraagt ook wel echt wat anders van een project. Voor de rest is het gewoon, we hebben binnen de Metropoolregio gezegd: we gaan natuurlijk een paar locaties per jaar zoeken, wat grotere locaties om uiteindelijk ook echt dat volume te maken. We gaan denk ik nu nog niet grootschalig al onze medewerkers trainen, ik denk dat dat gewoon bij de projecten die langskomen, dat dat een kwestie is van ervaringen uitdoen, nadenken over ontwerp. Dat betekent misschien toch ook je ontwerp en je stedenbouwkundige visie soms ook een klein beetje aanpassen op de materialen en de vormgeving die beschikbaar is. Hetzelfde geldt een beetje voor de modulaire bouw, maar er is ook gewoon heel veel kennis al in de markt. Als we die gewoon op een goede manier ontsluiten hoeft dat onze organisatie ook niet zodanig te belasten. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik ervan uit dat dit punt ook hiermee afdoende besproken is. Ja? Ja. Mevrouw Oosterbroek zegt het, dan is het zo.

6. Ter inzage leggen van het ontwerpbestemmingsplan 'Fietsnfabriek' (FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 6, ter inzage leggen van het ontwerpbestemmingsplan 'Fietsnfabriek'. In de commissie Ontwikkeling van 2 december is door de Actiepartij dit punt geagendeerd voor bespreking. De motivatie van de Actiepartij is dat het belangrijk is dat de commissie haar zienswijze over dit bestemmingsplan kan geven, omdat het consoliderend is. Het woord is aan mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Omdat het niet consoliderend is. En vooral is het ...

De voorzitter: Geen consoliderend, dank u wel.

De heer Van Leeuwen: En ook omdat ik denk dat het zuiver is dat we als stad ook belanghebbenden hier kunnen ontvangen in de commissie, om überhaupt tot zienswijze te komen, mochten die er zijn. Technische vragen genoeg gesteld. Ik zou wel een bevestiging willen hebben dat we hier met elkaar een niet-conserverend bestemmingsplan gewoon wel agenderen, wel bespreken. Het is iets anders dan een conserverend bestemmingsplan, dat hoeft je hier echt niet allemaal aan een agenda die overvol is te hangen, maar dit vind ik wel echt een ontwikkelplan en dan is het anders wat ons betreft. Zo is het in het verleden ook altijd geweest. Inhoudelijk, we hebben met het stedenbouwkundig programma van eisen eigenlijk als gemeente, om er maar een vergelijking te maken, we hebben een ei gelegd. Dat ei biedt houvast aan en kaders voor betrokkenen, omwonenden en belanghebbenden, et cetera. Laat nu eerst, dat is onze oproep, aspirant-kopers met hun architecten bepalen wat ze met dit ei van plan zijn. Wanneer wij er nu een definitief bestemmingsplan van gaan maken, dan zijn we dat ei aan het hardkoken en dan weet je dat je van een hardgekookt ei geen omelet of uitsmijter meer kan maken. Dus laat de creativiteit bij de kopers, het bespoedigt ons verkoopproces, het bespoedigt het ontwikkelproces. Als dat klaar is, dan stel je het bestemmingsplan op, op grond van het plan wat is ingediend en wat ook tot de verkoop zal leiden. Dat is ons pleidooi en dat zouden we graag, wethouder, u voor willen leggen. U bent al het een en ander ter inzage aan het leggen. Dat is prima, maar dan zou ik zeggen: wacht dan met de vaststelling tot we in elk geval een VO hebben ontvangen van een koopkandidaat.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, even een vraag. Ik ben het er helemaal mee eens: dat je het niet te hard moet koken van tevoren en dat de creativiteit vooral bij ontwikkelaars moet liggen. Maar betekent het ook dan voor de Actiepartij, stel dat men gewoon een paar luxeappartementen in dat witte gebouw wil doen, in plaats van achttien jongeren sociaal, dat dat ook prima is? Gaat het zo ver?

De heer Van Leeuwen: Nou, we hebben een SPV, een Stedenbouwkundig Programma van Eisen, waarin we natuurlijk volgens mij ook de omschrijving van de doelgroepen hebben weergegeven, dus daar zou ik me aan willen houden.

Mevrouw Van Zetten: Nee, maar dan is die vrijheid voor dat klutsen van het ei wel heel beperkt, dat kunnen we dan ook wel vaststellen.

De heer Van Leeuwen: Nou, dat denk ik niet. Ik denk dat je heel veel nog kunt doen in een ontwerp. Ook functies liggen niet op de vierkante meter vast en aantallen misschien ook niet. Als er een mooie mix aan woningen komt staan wij er altijd voor open. Het gaat om het beste resultaat voor de stad, maar we hebben wel een set eisen.

De voorzitter: Mijnheer De Groot. Dan mijnheer Wiedemeijer.

De heer De Groot: Een korte vraag aan de heer Van Leeuwen. Ik begrijp uw vraag over het bestemmingsplan, maar dit is wel echt een postzegelbestemmingsplan, gericht op één ontwikkeling. Dus ik kan u goed volgen op het moment dat wij het over een bestemmingsplan hebben voor een buurt of voor een wijk, maar ik zie wel een verschil met een bestemmingsplan als dit. Ziet u dat verschil ook?

De heer Van Leeuwen: In dit geval niet, want het is een hele kleine wijk en daar komen veel woningen. We stapelen ambities: we willen daar ondergronds parkeren, we willen een monument bouwen. We willen er veel doen op dat postzegeltje, dat is in vierkante meters een postzegel, maar de impact is gigantisch in een kleine wijk.

De heer De Groot: Nog een tweede vraag. U noemt het hardkoken van een ei. Wij hebben uitgebreid stilgestaan bij de stedenbouwkundige uitgangspunten van dit plan. Die zijn gewoon één op één overgenomen in dit conceptbestemmingsplan, dus dit is toch juist de rol die we hebben? Namelijk het meegeven van kaders waarbinnen die ontwikkelaar aan de gang kan?

De heer Van Leeuwen: Ja, u ontkent in feite daarmee, met die opmerking, de rol van een architect. De rol van een architect is groter als die met eisen op pad gaat, het ontwerp maakt. Dat wordt het bestemmingsplan, daar zit echt een fundamenteel verschil tussen.

De heer De Groot: Dat begrijp ik, alleen stel nou voor dat die afwijkingen er zijn, dat die twee meter hoger wil of dat die inderdaad, zoals mevrouw Van Zetten zegt, de sociale huurwoningen wil vervangen met vier appartementen. Dat is toch juist niet wat we willen? Dat zijn toch juist de kaders die we meegegeven hebben? Hierbinnen moet het gerealiseerd worden. Nee, maar dus wel in het bestemmingsplan.

De heer Van Leeuwen: Er zit een hele grote afwijkingsbevoegdheid ook in het bestemmingsplan, wil je die wel of niet uitnutten? Dat weet je pas als je het ontwerp gemaakt hebt. En we hebben het altijd zo gedaan, hè? Ik bedoel, ik vertel niks nieuws.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, een levendige discussie die ik ook van tevoren moest nadenken: wat vind ik daar nou van? Maar ik kan me juist voorstellen dat we deze locatie nog gaan tenderen, dat het juist natuurlijk, als jij je wil inschrijven met een bod het juist heel prettig is dat je nog bepaalde ruimte hebt die het bestemmingsplan toestaat. Het bestemmingsplan blijft gewoon overeenkomstig met het SPVE, maar je hebt dan wel aan de voorkant zekerheid dat je binnen het bestemmingsplan blijft. Dus dat geeft een inschrijver juist de juridische zekerheid waarmee ze dat bod kunnen uitbrengen. Dus ik vind dit op zich een vrij logische procedure. Als we gewoon een aantal uitgangspunten toetsen, bijvoorbeeld het bouwvolume en de bouwhoogte met de omgeving, dan biedt dit zowel heldere uitgangspunten als genoeg juridische zekerheid voor iemand die straks een bod gaat brengen en die tenderprocedure gaat gewoon toetsen op een aantal verschillende criteria: ziet het er mooi uit, het bod, et cetera, et cetera. Dus volgens mij is dit gewoon prima.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ik dacht dat het een interruptie was van mijnheer Wiedemeijer, maar ik begreep nu dat dat niet zo was.

De voorzitter: Ja, dat dacht ik in de eerste instantie ook.

De heer Wiedemeijer: Excuseer, het was gewoon mijn termijn.

De voorzitter: O, u heeft ook een ... Gaat uw gang.

De heer Blokpoel: Maar ik had nog een interruptie op mijnheer Van Leeuwen zelfs.

De voorzitter: Op mijnheer Van Leeuwen.

De heer Wiedemeijer: Ik voel mij hiervoor schuldig, excuseer.

De heer Blokpoel: U bent de voorzitter. Welke volgorde?

De voorzitter: Goed. U bent, mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel. Mijnheer Van Leeuwen, ik kan me vinden in de woorden van mijnheer De Groot en mijnheer Wiedemeijer, want we kunnen wel blijven schaven, maar zo komen we nooit tot bouwen natuurlijk. U vergelijkt het met een ei en een hardgekookt ei, maar een hardgekookt ei kunt u toch ook een mooi gevuld ei van maken en dan komt er toch ook een prachtig project uit?

De heer Van Leeuwen: Nou ja, ik denk dat de VVD altijd een ontwikkelende partij is en ook weet in andere gemeentes hoe het werkt en weet u kennelijk in Haarlem niet hoe je het beste projectontwikkeling tot gang brengt. Dit is mijn advies, als u er anders over besluit, uitstekend. Ik hoor de heer Wiedemeijer iets zeggen waarvan ik denk: waarom maak je dan überhaupt een stedenbouwkundig programma van eisen? Want maak dan gelijk maar een bestemmingsplan. Dus we halen hier een aantal dingen door elkaar. Ik geef het jullie mee en aan het eind van de rit zullen we zien waar de architecten en de koopkandidaten het meeste mee zijn geholpen. Maar ik geef een advies op een project wat al vijftien jaar in het slop zit, dat moet je je wel realiseren.

De voorzitter: Moet u zich wel realiseren. Maar u had ook nog een interruptie op mijnheer Wiedemeijer. O, had u daar meegenomen. Nou, prima. Dan gaan wij verder, nu iemand anders. Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Even mijn pasje, voorzitter. Eén moment. Ja. Hoort u mij of niet? Ja, prima. Nou, het is een prima plan. Het is wat de collega's ook zeggen natuurlijk: laten we het zo meteen eens even toetsen, als alles klaar is en alles in kannen en kruiken met een mooie groenparagraaf erbij en alles erop en eraan, dat die wijk natuurlijk helemaal omhoog gekrikt wordt. Dus wij vinden dat prima dan. Dan gaan we het hele officiële, wat mijnheer Van Leeuwen graag wil, bepraten. Lijkt me zinnig.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: In het bestemmingsplan wordt uitgegaan van ondergronds parkeren voor de fiets en de auto, voor de middeldure en dure woningen. De bewoners van de sociale woningen parkeren de auto op het maaiveld op eigen terrein. Vanzelfsprekend zien we natuurlijk dat deze ook ondergronds kunnen parkeren. Het zou mooi zijn als de ontwikkelaar dat alsnog kan realiseren, het bestemmingsplan staat dat toe. Dit zal namelijk ten goede komen aan de openbare ruimte en wellicht kunnen er dan ook meer woningen gerealiseerd worden. Deze oproep wil het CDA graag doen en verder wachten we de inspraakperiode af. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Niemand? Het woord is aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, het gaat vooral over het proces, denk ik, en niet zozeer over het project zelf. We stellen met elkaar een stedenbouwkundig programma van eisen vast, dan wordt daaropvolgend over het algemeen een bestemmingsplan gemaakt. Het conceptbestemmingsplan wordt, eigenlijk als het goed is volgen we gewoon netjes uw kader en bent u in de controlerende rol en kunt u uiteindelijk beoordelen of dat bestemmingsplan goed genoeg is. We hebben met elkaar afgesproken dat het concept wat wij geven, dat het college en dat alleen het definitieve product hier wordt geagendeerd, ook omdat we ervan uitgaan dat het gewoon netjes de kaders volgt. Dus u krijgt het langs, maar twee keer lijkt mij persoonlijk zelf overbodig. Maar goed, daar gaat u uiteindelijk zelf over. We hebben wel beide modellen hanteren we hier in Haarlem als we bijvoorbeeld een stuk vastgoed verkopen. Wij hebben het model dat bijvoorbeeld bij het Damiate-terrein, waarbij we de tender hebben gehad op basis van het SPVE, uiteindelijk de ontwikkelaar verder heeft ontworpen en gewerkt en uiteindelijk heeft u daarna, nadat de tender al gewonnen was, hier het bestemmingsplan vastgesteld. Maar we hebben ook modellen zoals Koningstein, waarbij het bestemmingsplan is vastgesteld en we dan uiteindelijk de tender doen en dan binnen dat bestemmingsplan uiteindelijk het project ook verder vorm moet krijgen. Beiden heeft denk ik voor- en nadelen. In mijn optiek is een stukje stad, dus iets ontwikkelen binnen de historische binnenstad en daar zou je Koningstein misschien ook nog een beetje bij kunnen redeneren als een soort van het weer goed maken van een verminkt stukje stad, is het logisch om de kaders wel heel strak te houden. Een bestemmingsplan vaststellen geeft in ieder geval hele strakke kaders mee en geeft inderdaad ook een stuk zekerheid richting de ontwikkelaar, dat hij straks ook gewoon, mits hij natuurlijk binnen het bestemmingsplan blijft, ook gewoon recht heeft op een vergunning. Dat haalt ook een stuk projectrisico weg. Dus dat is vanuit ontwikkelaarperspectief ook echt wel wenselijk, om dat stuk risico daar weg te nemen. Maar als je een lege kavel of tender zoals het Damiate-terrein, dan kun je ook kijken, de ontwikkelaar gewoon echt wat meer ruimte geven en daar zelf met een invulling komen. Dan kan het model zoals de heer Van Leeuwen het beschrijft ook heel goed werken. Dus we doen beiden en we proberen wel na te denken over welke modellen waar werkt. Ik denk dat, nogmaals, binnen onze historische binnenstad, dat het logisch is om dit model op deze manier te doen, omdat we

inderdaad gewoon een bijna hardgekookt ei willen meegeven en vooral geen rauw ei wat misschien nog een spiegelei zou kunnen worden.

De voorzitter: Is er nog behoefte aan een tweede termijn bij dit punt? Punt voldoende besproken? Daar komt zeker nog een punt terug, ja. Oké.

Ter advisering aan de raad

7. Evaluatie Hotelaanvraagpauze 2021 (FR)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 7, de evaluatie van de hotelaanvraagpauze. Of ging ... Zijn wij sneller? Ja, we zijn iets sneller. Sinterklaas. Was jij klaar, Floor? Kom jij nog terug? Oké. Het college stelt aan de raad voor – kijk, daar is mijnheer Berkhout – het college stelt aan de raad voor de hotelaanvraagpauze te verlengen tot 1 januari 2024. Dat betekent dat de gemeente tot die datum niet aan nieuwe hotelinitiatieven meewerkt. Mijnheer Berkhout gaat rustig zitten. Wie wil hier als eerste het woord over geven? Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank, voorzitter. Ja, wat de ChristenUnie betreft kan die hotelstop er wel af. Het grootste argument dat genoemd werd was de toeristische overlast, maar uit de stukken blijkt dat die overlast niet komt van hotels, maar van de straat en van evenementen. Er wordt wel gezegd: er is nog steeds een grote ruimtebehoefte vanuit andere beleidsvelden. Maar we zitten toch al met een gebrekkige plancapaciteit en die ruimte vraag, daar kan je keuzes in maken. Je kan het altijd in bestemmingsplannen onmogelijk maken. Er worden die kleine ontwikkelingen genoemd die per ongeluk in het bestemmingsplan mogelijk zijn. Nou, wat ons betreft, we zien uit naar dat Vitaliteitsplan Binnenstad, maar daar zien wij op zich niet zoveel problemen mee, want misschien dat het juist een soort vervanging van Airbnb is. Iemand wil graag Airbnb, dat kan misschien door de strengere regels. Maar als er in het bestemmingsplan een klein hotelletje kan, dan heeft die in ieder geval strengere eisen om het wel levensvatbaar en veilig te maken, dus wat dat betreft kan het er af, zagezegd.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Het CDA ziet geen aanleiding om de pauze op te heffen. We zijn akkoord met de verlenging tot 1 januari 2024. Het CDA begrijpt natuurlijk wel de wens van ontwikkelaars om hotels te ontwikkelen, alleen we moeten niet vergeten waarom we deze pauze hebben ingevoerd. Namelijk dat er voldoende hotelcapaciteit op dit moment is en daar nemen we ook de groei van de komende jaren nog in mee. Afgelopen jaar slechts 42 procent kamerbezetting. We willen het toerisme in Haarlem wat aan banden leggen, in ieder geval de groei ervan wat beperken. We kunnen de ruimte wel degelijk beter gebruiken voor andere functies, zoals wonen of werken. Dus wat ons betreft prima.

De voorzitter: We gaan straks even tussendoor de inspreker doen. Die komt er nu aan. Er was even verwarring, want ik ging ervan uit dat de insprekbijdrage gekoppeld zat, maar deze mijnheer is toch aanwezig. Dat is hartstikke fijn. Goed, wij heten de heer ... O, is nog niet gebeurd. Ja, dan gaan wij nu onze aandacht richten op de inspreker, mijnheer Van Prooye van Vastint. U heeft drie minuten. Als u de microfoon indrukt gaat het lampje branden, knopje daar. Heeft u drie minuten om uw verhaal te vertellen. Ik zal u eraan herinneren als uw tijd bijna op is. Daarna is er gelegenheid voor vragen. Gaat uw gang.

De heer Van Prooye: Goedenavond, mijn naam is Ernst-Jan van Prooye en ik sta hier namens Vastint. Vastint heeft eind vorig jaar het Beresteyncomplex aan het Stationsplein gekocht. De integrale gebiedsvisie Stationsplein was toen zo goed als rond en u heeft die visie op 2 juli vastgesteld. Wij zijn op deze rijdende trein gesprongen, omdat wij vertrouwen hebben in het proces en zien dat er een prachtige uitdaging ligt om het huidige gebied te transformeren en te opwaarderen tot een goed werkend OV-knooppunt en een prachtig stadsplein met een mix van werken, wonen en voorzieningen. Op dit moment werken we erg goed samen met de ambtenaren van de gemeente en bespreken we met elkaar de mogelijke invulling van het Stationsplein en het vastgoed. We vertrouwen erop dat we in 2022 samen met de gemeente een programma van eisen fysieke leefomgeving kunnen presenteren aan de raad, waarbij ons voorgestelde programma ook duidelijk zal zijn. Omdat u vandaag de Evaluatie Hotelaanvraagpauze bespreekt willen wij u graag meegeven dat Vastint op dit moment onderzoekt of een hotel past in het programma op het Stationsplein. Ik zeg nadrukkelijk onderzoekt, omdat wij ook nog niet zeker weten of dit één van de voorzieningen kan worden en in de huidige markt zijn wij – zoals jullie wel kunnen begrijpen – voorzichtig met nieuwe hotelontwikkelingen. In de gebiedsvisie Stationsplein heeft u de ambitie uitgesproken dat het plein, meer dan nu het geval is, een fijne plek moet zijn om te verblijven en binnen de MRA een regionale toplocatie zou moeten vervullen. Uit ervaring weten wij dat een hotel voor de benodigde levendigheid op een plein kan zorgen en tegelijk economische waarde voor een stad kan hebben. Daarbij voorziet een hotel in voorzieningen en faciliteiten welke in de visie staan benoemd, zoals het activeren van daken middels een rooftopbar en een restaurant-café voor een levendige aansluiting op en invulling van het plein. In de Evaluatie Hotelaanvraagpauze wordt reeds bij risico's en kanttekeningen aangegeven wat deze hotelaanvraagpauze betekent voor het mogelijk onderzoeken van een hotelfunctie op het plein. Zelfs het nadenken over een hotelfunctie is in deze nota uitgesloten. Voor ons is het echter van belang dat wij bij de gesprekken en onderhandelingen met de gemeente over onze programmering een eventuele hotelfunctie wel kunnen onderzoeken en meewegen. Wij vragen dan ook of de hotelaanvraagpauze op dit punt aangepast kan worden. De reden hiervoor is dat wanneer wij moeten wachten met het onderzoek tot 2024, dat het proces van de herontwikkeling van het Stationsplein zal vertragen. Of wanneer er niet voor wordt gekozen om te wachten met de planvorming is het niet meer mogelijk een hotel mee te nemen in de ontwikkeling, waardoor deze in alle waarschijnlijkheid de komende tientallen jaren niet meer kan worden toegevoegd aan deze locatie. Een locatie welke bij uitstek geschikt is voor een dergelijke aanvulling. Overigens staat de uitvoering van een eerste ontwikkeling in het stationsgebied gepland in 2025. Nogmaals wil ik nadrukkelijk meegeven dat het om een onderzoek gaat. Wij willen tot een realistische opgave komen die goed is voor de stad en goed is voor onze eigen gebruikers en bewoners. Mochten er nog vragen zijn, dan hoor ik die graag. Uiteraard ben ik ook telefonisch of per mail naderhand bereikbaar, mochten jullie op een later moment vragen willen stellen. Hartelijk dank voor jullie aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, keurig binnen de tijd. Mijnheer Wiedemeijer heeft een vraag voor u.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, dank u wel. U zoekt enige duidelijkheid. Geeft het u ook duidelijkheid als we er een langere termijn van maken, dus zouden we er 2030 bijvoorbeeld van maken?

De heer Van Prooye: Het verlengen van de hotelaanvraagpauze?

De heer Wiedemeijer: Ja, dan weet u in ieder geval dat u geen hotel hoeft te onderzoeken op het Stationsplein.

De heer Van Prooye: Dat klopt, maar dan loopt de kans mis dat er überhaupt een hotel op deze locatie zou kunnen komen.

De heer Wiedemeijer: Dat scheelt u een hoop tijd om dat dan te onderzoeken.

De heer Van Prooye: Dat valt dus mee. Wij zoeken de beste invulling aan het plein en van het vastgoed aan het plein.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, mijnheer Van Prooye was het, voor het inspreken. U zegt: het gaat nadrukkelijk om een onderzoek. Er is nu laten we zeggen een adempauze tot 2024. U heeft daar dus twee jaar de tijd voor om te onderzoeken. Wat let u om een onderzoek te plegen met deze pauze?

De heer Van Prooye: Omdat wij samen in gesprek met de gemeente, een team van de gemeente, een invulling moeten gaan geven aan het programma. Als wij die discussie of wanneer we dat gesprek niet aan mogen of kunnen gaan, dan moeten wij dat helaas links laten liggen, een hotel. Dus kunnen we dat niet meenemen in onze overwegingen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog meer vragen? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Die afweging maakt u zelf. Ik zou er zelf anders in staan, maar goed, dat is uw goed recht. Er is aan het Stationsplein een ander hotel, Hotel ... Aan hetzelfde Stationsplein is ook een hotel, Lion d'Or. Heeft u daar contact mee?

De heer Van Prooye: Daar hebben we nog geen direct contact mee.

De heer Aynan: Misschien verstandig om dat ook in het onderzoek mee te nemen.

De voorzitter: Het is een heel spel weer. Elke keer als u spreekt mag u hem aanzetten en dan mag hij weer uit. Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Dank u wel. Mijnheer Van Prooye, u zegt: de eerste stap in 2025. Nu weten we allemaal dat de ontwikkelingen nogal lang duren, dat de capaciteit nogal beperkt is hier in de gemeente, in meerdere gemeenten. Wij hebben nog niks gezien, dus welke stap gaat u zetten dan?

De heer Van Prooye: Wij zijn al, sinds wij het hebben gekocht eind vorig jaar, in gesprek met het gemeentelijk team. Daarin hebben we al een aantal stappen gezet en het komende jaar willen we daar nog concreter in worden met het uitwerken van de plannen, bijvoorbeeld het stedenbouwkundig plan van eisen en ook een stedenbouwkundig plan. Waarna wij ook echt voorzien om door te kunnen pakken met de verdere planvorming.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels. Mijnheer Blokpoel, gaat u verder. Dan mijnheer Krouwels.

De heer Blokpoel: En in welk jaar staat het hotel gepland volgens u?

De heer Van Prooye: Daar is nog niks over uitgesproken. Het moet hoogstwaarschijnlijk gefaseerd uitgevoerd gaan worden en welke fasering dat dan precies gaat worden, dat weten we natuurlijk ook nog niet.

De heer Blokpoel: Dus een hotel zou ook in een latere fasering kunnen als in 2024 die hotelpauze eraf gaat?

De heer Van Prooye: Dat is mogelijk, maar er moet een totaalplan komen eerst voordat er überhaupt keuzes kunnen gemaakt worden over de fasering en ook de invulling en programmering daarvan.

De voorzitter: De heer Krouwels.

De heer Krouwels: Dat sloot wel een beetje aan op mijn vraag, wanneer u duidelijkheid van ons nodig heeft. Ik ga daar even vanuit, dat voorspel ik, dat die hotelaanvraagpauze in ieder geval tot 2024 zo blijft. Tot die tijd, of we die mogelijkheid gaan verlengen, gaat ook over deze zaal. Wanneer zou u uiterlijk duidelijkheid erover willen hebben dat het uw planning niet in gevaar brengt? Maar goed, dat heeft mijnheer Blokpoel al een beetje gevraagd.

De voorzitter: Oké, dan hoeft u dat niet te herhalen. Zijn alle vragen gesteld? Dan wil ik mijnheer Van Prooye hartstikke bedanken voor uw komst vanavond naar deze commissie, namens de hele commissie. U mag plaatsnemen op de tribune, bij één van de groene stickers. Dan gaan wij verder met de termijn. Mijnheer Slik, geeft dit nog aanleiding om uw termijn bij te stellen?

De heer Slik: Niet om bij te stellen, alleen om te bevestigen dat we hier mogelijk moeten blijven als er een ruimtelijke afweging wordt voor gemaakt.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Visser? Nee. Dan mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, dank u wel. Het hotelstop is ooit begonnen om de leefbaarheid te beschermen, dat het niet overcrowded zou worden. Nu zit er toch gewoon een ander verhaaltje. Wanneer je de hotelovernachtingen bekijkt, je schrikt toch behoorlijk. 364.000 in 2019 en nu 136.000 tot dusver in 2021. Dus de situatie is nu meer dat extra hotels zou bouwen voor leegstand zijn. We hebben enorm schaarse ruimte in Haarlem, dan moeten we niet hotels gaan toestaan die alleen maar leegstand opleveren. In die zin, het klonk een beetje flauw net om te zeggen, maar dan kunnen we beter zeggen: dat zit er de komende jaren niet in. Dus ik vind het een uitstekende keuze, en als we iets over die termijn moeten zeggen, dan zou ik zeggen: maak hem dan nog langer. Want ik zit om eerlijk te zijn ook niet te wachten om die schaarse ruimte te gebruiken voor bijvoorbeeld op het Stationsplein voor hotels. Achteraf had ik liever ook dat wijzelf die optie tot koop geëffectueerd, want nu zien we – en dat bedoel ik echt niet negatief – maar dat nu iemand dus jarenlang allerlei onderzoeken en plannen gaat maken, terwijl wij zelf het initiatief voor de ruimtelijke ordening op het Stationsplein in ons eigen beheer hadden kunnen hebben. Maar met het voorstel wat er ligt, helemaal doen. Mag eerder langer dan korter. Dus uitstekend.

De voorzitter: De heer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Is de PvdA het niet met de ChristenUnie eens dat datzelfde effect bereikt kan worden door gewoon bestemmingsplannen het wel of niet mogelijk te laten maken in combinatie met de markt het zelf laten uitzoeken? Als wij denken 'het kan niet', dan hebben we nog middelen van een bestemmingsplan. Als een ontwikkelaar denkt 'ik moet nog even wachten', dan moet hij dat zelf weten.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, u voelt hem al aankomen: dat ben ik niet met u eens. U geeft zelf eigenlijk het antwoord al en eigenlijk de inspreker ook. Want zolang wij dit zeg maar in het midden laten of dit mag gaan mensen gronden en panden aankopen en jarenlang filosoferen wat ze ermee gaan doen. Dan vind ik het fair om gewoon aan de voorkant te zeggen: nee, wij willen dat niet. Ga niet panden en gronden aankopen om daar jarenlang over na te denken, want wij willen andere bestemmingen in deze schaarse stad. Als we dat aan

de voorkant toestaan, dan gaan mensen dus komen met ideetjes naar het college en dan komen hier ideeën naar de raad en dan moeten we aan de achterkant gaan bijsturen, terwijl ze dan al allerlei plannen hebben uitgewerkt. Dus dat vind ik niet fair.

De voorzitter: De heer Slik.

De heer Slik: Vindt u dat niet een beetje een angstverhaaltje? Want zo doen we dat toch met 99 procent van de gevallen? Dat we een bestemmingsplan hebben en dat iemand met een ideetje langskomt en we beoordelen het.

De heer Wiedemeijer: Om een voorbeeld te geven: er is laatst ook, dat was volgens mij anderhalf jaar geleden of iets dergelijks, was er een plan met een hotel, volgens mij in de buurt van het Patronaat, ik kom even niet op de naam. Ja, Prinsenhof. Ik zat daar totaal niet op te wachten, maar een meerderheid in deze raad wilde dat nog wel. Toen heb ik gezegd: ik wil het niet, laten we een compromis doen, door de helft hotel. Dat kreeg ook geen meerderheid. Dus ik heb dan – het klinkt een beetje lullig – ik heb niet heel veel vertrouwen in allen van u, nee.

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ik heb een interruptie voor de PvdA. Vindt u het een goed idee om de hele stad vol te bouwen met sociale woningbouw, de economie te vergeten, de mogelijkheden te vergeten voor Haarlem om zich te ontwikkelen tot een congresstad? Het hoeven niet alleen toeristen te zijn. Dan zijn wij over een jaartje of tien hebben we alleen sociale woningbouw, waar gaan mensen dan hun geld verdienen? Hoe ziet u de toekomst voor u?

De heer Wiedemeijer: Ik zie de toekomst zeer rooskleurig, maar ik heb liever sociale huurwoningen dan leegstaande hotels. Maar naast leegstaande hotels denk ik dat er nog een karrenvracht aan economische functies te verzinnen zijn die niet leegstaan. Dus laat ik hem op die manier voor u oplossen.

De voorzitter: Dank u wel. Termijnen, hè? Geen interrupties meer. Even kijken, dan gaan we die kant langs. Dan kan mijnheer Aynan en dan mijnheer Van Leeuwen.

De heer Aynan: Ja, heel kort en simpel, voorzitter. Goed idee om de adempauze te verlengen. Onze hotels staan nu inderdaad leeg en dat heeft uiteraard alles te maken met de coronacrisis. Die is – het debat hebben we gisteren kunnen zien – die is voorlopig niet voorbij, vrezen we, denk ik. Inderdaad een slecht idee om nieuwe hotels toe te staan. Dat betekent bouwen voor de leegstand en het heeft geen enkele zin om de nieuwe hotels met de bestaande hotels op leegstand te laten concurreren. Dus niet doen, goed idee om de adempauze te verlengen.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel. Wethouder, goede nota.

De voorzitter: Mijnheer Rijbroek, was dat een interruptie nog, of? Nee, oké. Ik ga nu zo het rondje af.

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, goede nota, zei ik. Hoe is het toch mogelijk dat we twintig procent meer hotelkamers in De Egelantier krijgen? De slechtste plek in Haarlem om een hotel te beginnen, dat komt er doorheen. Nu gaan we het over een stationsplek hebben. Dat vinden wij by far de meest logische plek in

Haarlem om überhaupt na te denken over hotels, mocht er een marktruimte zijn. Waarom? Je kunt er met de trein komen, vanaf Schiphol goed bereikbaar in plaats van met de auto dwars door de binnenstad. Ik zou het college de gelegenheid willen bieden om de strategische keuze te maken of het zin heeft om dat in een ontwikkeling van het stationsgebied mee te nemen. Als je zelf zegt, op basis van de cijfers 'niet doen', wees dan duidelijk naar deze ontwikkelende partijen. Maar anderszins hoeft je helemaal geen logische functies op voorhand uit te sluiten als je nog in deze fase van projectontwikkeling zit. Verder een uitstekende nota en de hotelstop vasthouden.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken. Wie kan ik langs? Mevrouw Van Zetten? Nee? Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Nou ja, Liberaal Haarlem is absoluut niet voor verlenging van de hotelaanvraagpauze. Mooi woord, trouwens. Ik ben echt verbaasd over de betutteling die ik hier hoor. Iemand die een hotel gaat ontwikkelen, dat is een slim iemand, dat is een zakelijk iemand die inzicht heeft in de toekomst en weet waarvoor hij dat doet. Want iemand gaat natuurlijk niet bouwen om leeg te staan. Ja, we zitten nu in een rotperiode, dat klopt. Maar we moeten wel vooruitkijken. We kunnen de hele stad volplempen met sociale woningbouw en dan straks hebben we daar gewoon grote spijt van. Dan is Haarlem een woonstad geworden en missen we alle grote ontwikkelingen die er op economie en wellicht ook congressen zouden kunnen maken, gaan we gewoon de boot missen.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, voorzitter. Op al die terreurbeelden zal ik maar niet reageren, maar kijk, ik ken u als iemand die het opneemt voor de hotel- en horecasector. Maar die mensen hebben het nu ongelofelijk zwaar. Wat u dan tegen hun zegt is: laten we maar geen hotelstop doen en extra hotels faciliteren. Als ik nu dan als hoteleigenaar zou zitten en ik werk daar achter de bar of bij de receptie, zou ik denken: jeetje, wat is dit voor wereldvreemd plan? Ik krijg alleen maar meer leegstand. Wat is dan uw boodschap aan hun?

Mevrouw Otten: Mijn boodschap aan hun is dat ze mogen ondernemen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel. Ja, het is een logisch gevolg om deze pauze te verlengen met twee jaar. Corona werpt de markt enkele jaren terug, of vooruit, of hoe je het maar wil noemen. Niet de goede kant op, in ieder geval. Verder toevoegen in de markt, naast de bestaande plannen die ook nog in de pijplijn zitten, dat zorgt gewoon voor extra druk. Die druk was er al, de hotels hadden al geen beste bezetting, ook voor corona niet, doordeweeks. Oftewel, verdere toevoegingen nu nog zullen dat geen goed doen. Laten we hopen dat in 2024 de markt weer hersteld is, dat we in 2023 met elkaar hier zitten – of degenen die er dan hier zitten – en het besluit nemen om die stop eraf te doen, zodat er weer ontwikkeld kan worden. Tot die tijd, mijnheer Van Leeuwen zei het ook al, het college neemt wel de projectontwikkelaar serieus als het Stationsplein vooruitgeschoven moet worden omdat u nu heel erg vasthoudt aan deze pauze. Dat schiet niet op natuurlijk. Voordat die ontwikkeling er is kunnen we beter – u vroeg ook naar die fasering – kunnen we beter in de laatste fase passen, zodat we uiteindelijk toch in 2028 zitten bijvoorbeeld dan dat we nu zeggen: nee, we doen het niet en er komt helemaal niks. We kijken uit ook naar de analyse om de kleinschalige bestemmingen voor drie of vier kamers weg te bestemmen. Dat is nog wel een interessant onderzoek hoe u dit wilt gaan doen en eventueel hoe u ook met die planschade om wilt gaan, want dat zijn nog interessante factoren. We horen graag de termijn waarop u dat verwacht. Maar voor nu eens met de pauze.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, als ik het goed begrijp van de VVD wilt u wel een pauze, maar dat er dan toch wel een kans is voor een ontwikkelaar op het Stationsplein, wat inderdaad een ideale locatie is om daar vast de voorbereidingen voor te doen. Dus het is niet helemaal een pauze zoals u bedoelt. Er zit nog ergens een deur open.

De heer Blokpoel: Als u de stukken heeft gelezen, dan ziet u inderdaad dat het college bij exceptionele gevallen af kan wijken. Dit is een planontwikkeling, dit is nog geen concreet project, dus daarin zou het college best kunnen zeggen: we kijken mee, wij kijken, is er onderzoek mogelijk? Dan kan er toch iets gebeuren. Of er iets gebeurt en een hotel wordt of dat het sociale woningbouw wordt, middelduur, dure woningen of überhaupt geen woningen, dat kan ook nog, dat zal dan later blijken.

De voorzitter: De heer Slik. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. OPHaarlem is eigenlijk akkoord met het stuk. Wat ons betreft kan het als hamerstuk naar de raad. Argumenten gegeven door Jouw Haarlem en Partij voor de Arbeid hoef ik niet te herhalen.

De voorzitter: Mijnheer Bloem, SP.

De heer Bloem: Voorzitter, als de kerst dichterbij komt, dan snap ik dat de ChristenUnie bang is dat mensen die hier een kamer zoeken in een kribbe moeten slapen. Maar dat is natuurlijk helemaal niet aan de hand. Heel eerlijk gezegd ben ik wel een beetje teleurgesteld in de ChristenUnie, want wat is er wel aan de hand? We hebben mensen die een woning nodig hebben, daklozen moeten in boten slapen. Sterker nog, die komen nu terecht in hotels die leegstaan. Daar is de behoefte, daar is de maatschappelijke noodzaak voor. Om dan nu te bepleiten om de hotelstop eraf te halen onder het mom van: ja, dan zien we dat wel bij het bestemmingsplan. Nee, laten we duidelijkheid scheppen. Duidelijkheid naar de markt, duidelijkheid naar de mensen, duidelijkheid naar iedereen: wonen is wat belangrijk is. Wonen is een grondrecht, daar moet nu de prioriteit liggen, daar is nu de crisis. Er is ook een crisis in de hotels, maar dat is niet omdat er te weinig kamers zijn.

De voorzitter: Ja, maar u heeft nu een interruptie van mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, dank aan de SP voor de scherpe tegenstelling, die er volgens mij helemaal niet is. Want als we gaan bouwen voor de leegstand zoals hebben we meteen ruimte voor mensen die het harder nodig hebben op een bepaald moment. Het lijkt wel alsof we langs elkaar heen praten, maar eigenlijk zeg ik ongeveer hetzelfde, alleen of er nou uitzonderingetjes gemaakt mogen worden of je legt het in een bestemmingsplan op dat moment neer, dat maakt toch eigenlijk niet zo heel veel uit dan?

De heer Bloem: Voorzitter, dat maakt wel uit, want je houdt iedereen voor de gek. Je houdt jezelf voor de gek, je houdt de markt voor de gek. Er is een enorme leegstand als het gaat om hotelkamers. Het grootste hotel van de Benelux is net bij Amsterdam – als het gaat om een congresstad – bij de RAI opgeleverd. Staat hartstikke leeg, Haarlem staat hartstikke leeg. Waar is er behoefte aan? Laten we gewoon duidelijk zijn naar de markt, maar vooral ook naar alle mensen. Alle mensen die een woning nodig hebben, ja, daar gaan we mee aan de slag. Die beste ontwikkelaars, daar kunt u ook mee aan de slag, ook op het Stationsplein, prachtige

plek. Natuurlijk kunnen er ook winkels bij en een café en een restaurantje, prima, maar geen hotels voor de leegstand bouwen. Wat ons betreft gaat dat echt nog wel langer duren dan 2024.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijbroek, Trots.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Hotelstop, hotelpauze. Je gaat niet bouwen voor de leegstand, je gaat ook niet hotels neerzetten voor gasten die er niet komen. Dus ik snap dat heel goed. Ik schrok me nog een keertje rot aan het begin, ik heb het jullie toegestuurd, een video Amsterdam gemeenteraad: hotelbezettingen van vijf tot vijftien à twintig procent, in plaats van tachtig, negentig of honderd procent. Het is nu niet veel beter. Hotels er nu bijzetten, dan zet je het natuurlijk wagenwijd open. Dat is ook feitelijk voor de leegstand. Daar zijn we al eerder mee bezig geweest en wat ik mij afvraag, ik sloeg voor de zoveelste keer het Haarlems Dagblad op. Ik herinner mij in dat rijtje – volgens mij kwam ik die niet tegen – een hotel aanvraag in de Wilhelminastraat. Ik weet niet of ik hem tegenkwam, maar dat was toen wij al die hotelpauze ter discussie hadden gesteld eerder. Wat betreft Vastint: mooi idee. Ik vind het oerlelijk, het beton wat daar nu staat, dat heb ik nooit onder stoelen of banken gestoken. Wat mij betreft kan hij de plannen natuurlijk bedenken. Alleen wat ik mij afvraag: als wij dit toe gaan staan, zit er niet een addertje onder het gras? Een soort van Paard van Troje. Als je de een de kans geeft, dat juridisch de ander het terecht in de markt ook aangrijpt om te zeggan: dan wil ik ook een hotel bouwen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Prinsenhof, dat is ook al door PvdA gezegd toen we het daarover hadden. Volgens mij is dat nu anderhalf jaar geleden, heb ik volgens mij mijnheer Van der Doel van GroenLinks hardop horen zeggen: Over een paar maanden zijn we wel uit deze situatie, ziet de wereld er heel anders uit. Dat is gebleken, dat is absoluut niet het geval. Maar toen wij de hotelaanvraagstop ... Ik heb een interruptie, begrijp ik.

De voorzitter: Nee.

De heer Wiedemeijer: Ik ben benieuwd of in de toekomst u mijn voorspellingen wel volgt.

De heer Krouwels: We zullen zien, mijnheer Wiedemeijer. Maar wij hebben deze hotelaanvraagpauze besproken, ook toen de coronacijfers er een beetje anders uitzagen. Toen concludeerden wij al als D66 dat de bezettingsgraad van hotels er niet uitzagen zoals gewenst. Dus ook uit de cijfers van 2019 zeiden we dat dit voor de duidelijkheid van de markt, voor de duidelijkheid van eventueel wat er gaat komen, maar ook zeker de duidelijkheid die de markt al is in Haarlem, te geven tot 2024. Dus wat ons betreft kunnen wij deze aanvraagstop verlengen. Wij hechten er wel waarde aan om te bespreken 2024 niet direct te verlengen. Ik denk dat het handiger is als de raad er tegen die tijd ook iets over mag zeggen. Ik zie dat ik niet mijnheer De Groot ben, maar Joris. Maar goed.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek, GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Voorzitter, goede nota. Toerisme moet onze stad niet overnemen. Want mijn collega, de heer Van den Doel, heeft natuurlijk wel gewoon gelijk: op het moment dat we lange termijn kijken – en dat doen wij als GroenLinks – dan is het natuurlijk best wel logisch om te bedenken dat straks weer de hotels vol zitten en dat die markt weer aantrekt. Keuzes maken, maar dan nu ... Ik was nu alleen even ter aanvulling en om aan te geven dat als je lange termijn denkt, dat dat dus nodig is om keuzes te maken en juist niet te kiezen

voor hotels. Want dan scheelt dat een hele hoop capaciteit en liever willen we naast woningbouw een culturele invulling op het Stationsplein. Want daar kunnen we ook zinvol werk mee maken en dat is ook leuk voor de bewoners van onze stad zelf.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad. Dan gaan we naar wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Dank u wel, voorzitter. Dank, commissie. Ik heb het nog eventjes nagevraagd: de bezetting deze maand in onze Haarlemse hotels is 19 procent. Vorig jaar rond deze tijd was het 23 procent. En in 2019, toen we zeiden 'we moeten wel even een toeristische visie gaan bedenken voor die balans in de stad', want het overspoelde ons, was het 60 procent. Dus ook toen, op dat hoogste piekjaar van bezoeken, was nog steeds maar 60 procent van die hotelkamers gevuld. U ziet ook de plancapaciteit: nog honderden kamers bij Haarlemmer Stroom, bij Oostpoort, staan nog in de planning. Dat is de situatie hoe die er nu voorstaat. Het is inderdaad dan de schaarse ruimte die wij met elkaar moeten verdelen in deze stad. Dus wij konden niet in de toekomst kijken in 2019, maar twee jaar later is de situatie ook weer op een aantal vlakken ongewijzigd. We willen eigenlijk, wij kunnen daar nog niet, we hebben het geëvalueerd, maar wij zien eigenlijk nog steeds dat we zo'n zelfde moment hebben. Dus daarom zeggen wij: we verlengen nu ook tot 2024. Ik hoor een aantal van u zeggen: dat kan wat ons betreft langer. Maar ik hoor ook D66 vragen: neem ons nou mee in 2024, waar we staan. Dat lijkt mij helemaal logisch, dus dat gaan we ook volledig doen. Want misschien zijn dan die ontwikkelingen, zoals we ze ook schetsen in het stuk, dan wel gerealiseerd en zijn er een aantal hotelkamers bijgekomen. Misschien zijn we ook weer uit corona, misschien ook niet. En misschien hebben we ook wel een oplossing voor de horeca-4-bestemming. Ik denk allerlei redenen om met elkaar daar weer bij stil te staan, hoe gaan we er naartoe? We hebben ook niet als college de wens om maar steeds van twee jaar naar twee jaar een hotelaanvraagpauze te verlengen. Ik denk dat we dan ook op het punt staan om misschien een wat langduriger keuze te maken, maar gaan we in ieder geval u uitvoerig erbij betrekken. Eventjes kijken. Ja, het Stationsplein werd door een aantal genoemd en natuurlijk ook door de inspreker. Laat duidelijk zijn, ChristenUnie, op dit moment kan het niet in het bestemmingsplan, een hotel. Dus als dat uw criterium is, dan kan het sowieso niet. Daarnaast denken wij: laten we duidelijk zijn. Het is uiteindelijk een raadsbesluit, dus het is aan u om een hotelaanvraagpauze te verlengen. Maar Trots zei: pas op als je ergens iets toestaat, want dan krijg je ook precedentwerking, wat is dan nog je hotelaanvraagpauze? Dus als college stellen wij wel voor: een hotelaanvraagpauze voor twee jaar is een hotelaanvraagpauze voor twee jaar, daar moet je geen uitzondering voor maken. Wij zien ook eerlijk gezegd bij het Stationsplein, snappen de aanvraag van de ontwikkelaar, maar we hebben daar een goedlopend hotel, naar omstandigheden uiteraard: Lion d'Or, 46 kamers. De ontwikkelingen die de ontwikkelaar voorstaat, een rooftopbar of iets dergelijks, lijkt me een prachtige ontwikkeling, maar zou wat ons betreft ook niet per se gecombineerd hoeven worden met een hotel. Maar daar gaan we uiteraard met de ontwikkelaar over in gesprek. Maar ik denk: het is aan u uiteindelijk als raadsbesluit om hier een aanvraagpauze in te dienen. Wij zeggen alleen maar: dat betekent dan wel een consequent beleid, lijkt ons. Dan, even kijken, hoor. De PvdA zegt: wat ons betreft mag het ook nog het liefst wat langer. We nemen in ieder geval in 2000 ... Nou ja, precies over twee jaar, denk ik, dus voor 2024 even uitvoerig u hierin mee. Ik denk ook in reactie op Liberaal Haarlem, dus dit is ook echt een nadrukkelijke wens vanuit de Haarlemse hoteliers, de Haarlemse ondernemers: wij hebben het heel zwaar, maak de concurrentie niet nog groter. We proberen ook natuurlijk eerder al een level playing field voor de Haarlemse hoteliers te realiseren door bijvoorbeeld ook toerismebelasting voor Airbnb in te voeren. Ook vanaf januari gaat de regulering in voor Airbnb, dus zo proberen we deze hotelsector ook wel gewoon in Haarlem goed te behandelen, zou ik willen zeggen. Dan geeft de VVD nog even de vraag, ik denk een terechte vraag: hoe gaan we nou om met de horeca-4 of die kleinere hotelletjes in de binnenstad? Het horeca-4-bestemmingsplan is op heel veel plekken mogelijk in de binnenstad, maar daar kunnen dus ook hotelkamers voor komen. We zeggen

wel: we zijn nog eventjes aan het zoeken in hoeverre de hotelaanvraagpauze een soort van waterbedeffect heeft hierop. Wij denken generiek ook niet, er kan nooit een groot hotel in die kleine horeca-4-bestemminkjes plaatsvinden. Maar het kunnen wel kleinschalige boetiehotelletjes worden met een paar kamers. Dat zien we gedeeltelijk ontstaan, dat vinden we ook een onwenselijke situatie, ook weer gezien denk ik door u gesteld de schaarse ruimte. Liever hebben we wonen boven winkels of iets dergelijks dan dat hier hotels in komen. Tegelijk, het tegengaan is lastig. Dus wat wij doen is in eerste instantie voorzienbaarheid. Dat doen we via de toeristische koers, dat doen we voor dit beleid. Het wordt inmiddels wel duidelijk dat wij dat een onwenselijke ontwikkeling vinden, dat is altijd stap één. Vervolgens gaan we stap twee van het planschadeonderzoek uitvoeren. We gaan inventariseren: wat zou dat nou kunnen betekenen? We kijken daar ook naar Amsterdam, hoe ze dat doen. Maar daaruit zal komen dat er mogelijk inderdaad planschade gaat optreden, dan zal je daar ook een reservering voor moet trekken. Daar zijn we allemaal nog niet, dat kan nog best wel een flink bedrag zijn. Het is daarin natuurlijk een afweging: is het ons dat waard, om onze binnenstad te beschermen? We betrekken dat ook bij het vitaliteitsplan van de binnenstad. Tegelijkertijd zie je soms ook dat er dan weer beperkt gebruik van wordt gemaakt. Dat alles hopen we verder te gaan onderzoeken de komende twee jaar en bij het vitaliteitsplan, maar ook bij de evaluatie van de hotelaanvraagpauze te betrekken. Dus een terecht punt, maar dit is het proces hoe we dat tegemoet gaan treden.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Een duidelijke schets van het proces. Maar hoor ik u nu zeggen dat u daar twee jaar de tijd voor gaat nemen?

Wethouder Berkhout: Nee. Dus uiteindelijk komt dat sowieso terug, denk ik, bij de evaluatie van de hotelaanvraagpauze over twee jaar. Maar wij willen dat, we hebben nu het vitaliteitsplan. Volgens mij, een plan van aanpak hebben we vastgesteld als college afgelopen dinsdag, dus dat is gisteren gepubliceerd. Dat gaat eerder lopen. Dus nee, we willen daar eerder bovenop zitten. Nee, dan was ik daar even niet helder, maar dat betrekken we ook in die evaluatie over twee jaar. Maar er komen nog wel wat keuzes aan, met name als het gaat om zo'n reservering voor planschade. Oké. Dan denk ik dat ik de meeste, ik hoorde de meeste partijen eigenlijk zeggen 'akkoord', eerlijk gezegd. Dus dat is fijn om te horen. Dan denk ik dat ik het meeste heb behandeld, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Is er behoefte aan een tweede termijn of mag dit als hamerstuk naar de raad? Ja? Hamerstuk. Dan gaan wij nu even kort pauzeren, het is 20:00 uur. Kwartiertje? Tot 20:15 uur schors ik de vergadering.

Koffiepauze

De voorzitter: Ik heropen de vergadering van de commissie Ontwikkeling. Mijnheer Visser, mevrouw Van Zetten, mevrouw Kok, mijnheer Wiedemeijer, enzovoort.

8. Vaststellen Huisvestingsverordening Zuid-Kennemerland/IJmond: Haarlem 2022 (MTM)

8.1 Motie 10.4 Bescherm de leefbaarheid en schaarse woningvoorraad"

8.2 Motie 10.3 Koester de eengezinswoning

8.3 RIB Reacties op voornemen invoering opkoopbescherming

De voorzitter: We gaan beginnen aan agendapunt 8. Bij ons aangeschoven is wethouder Meijs. We gaan het hebben over de vaststelling van de Huisvestingsverordening Zuid-Kennemerland/IJmond: Haarlem 2020. 2022 moet ik zeggen. Daarbij betrekken we de moties 10.4, 'Bescherm de leefbaarheid en schaarse woningvoorraad', 10.3, 'Koester de eengezinswoning' en de reacties op het voornemen voor de invoering van de opkoopbescherming. De Huisvestingswet is in 2021 gewijzigd, waardoor het voor gemeenten mogelijk is om koopwoningen te beschermen voor het opkopen en verhuren door investeerders. De raad heeft op 26 oktober een motie aangenomen waarbij het voornemen is uitgesproken om dit zo snel mogelijk in te voeren en op te nemen in de verordening. Aanvulling van de ordening op dit punt is opgenomen in het besluit. De raad wordt voorgesteld de Huisvestingsverordening vast te stellen en om het budget uit de algemene middelen vrij te maken voor de handhaving en implementatie van het vergunningsstelsel van de opkoopbescherming.

De heer De Groot: De voorzitter bedoelt dat ik het woord mag hebben.

De voorzitter: Ja, mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Dank u wel. Wij zijn positief over de verordening die voorligt. Wij hebben hier natuurlijk veel discussie over gehad. Mijnheer Wiedemeijer, wij hebben hier veel discussie over gehad. Mijnheer Wiedemeijer, we hebben hier veel discussie over gehad. Dank u wel. Heel goed. Maar we zijn positief over de verordening die voorligt en een compliment aan de ambtenaren en ook aan het college voor de voortvarendheid waarmee dit opgepakt is. We hebben de motie ook gesteund om hier snel mee aan de slag te gaan en het is goed om te zien dat dat ook gelukt is. Daar zit ook realiteitszin in en wij zijn positief om te lezen dat het 1 februari wordt. Niet zozeer dat het nou 1 februari moet worden, maar wel omdat we daarmee het idee hebben dat de zorgvuldigheid die hierbij nodig is ook toegepast wordt. Ik wil graag nogmaals aandacht vragen voor het feit dat de opkoopbescherming specifiek een complex instrument is. Een instrument wat we nog niet goed kennen en waarvan we nog niet zo goed weten wat het precies gaat doen. Daarvoor is het nodig om een vinger aan de pols te houden en dat wil ik het college ook graag vragen en dat hebben we ook eerder gedaan. Er moet echt een evaluatiemoment, liefst halverwege of misschien in het najaar van 2022, waarbij we kijken: wat gebeurt er nou tot nu toe, worden er vergunningen afgegeven en welk effect heeft deze nieuwe verordening? Wij zien als D66 graag dat landelijke mogelijkheden omgezet worden in instrumenten die we hier in de stad kunnen gebruiken. Daar is de opkoopbescherming een voorbeeld van. U heeft allen in de krant gelezen en ook gezien gister dat wij lijken een nieuwe coalitie te hebben en daar staan best wat positieve dingen in, die ook in de toekomst handvaten kunnen geven om het lokale beleid te sturen. Ik weet ook zeker dat de heer Wiedemeijer verheugd zal zijn over het feit dat in ieder geval die verhuurdersheffing langzaam maar zeker afgebouwd gaat worden. Wethouder, twee dingen die ik u graag nog wil vragen. Eén is een beetje flauw, maar ik moet hem toch noemen. U heeft onze kritiek gehoord op het feit dat er geen volwaardige inspraakperiode plaats heeft kunnen vinden, dat in tegenstelling tot de verordening zelf waar juist wel inspraak op toegepast is, ook door een motie toe opgeroepen. Wethouder, wilt u hier alstublieft geen gewoonte van maken en in alle andere gevallen gewoon inspraak volledig toepassen? De tweede vraag gaat

over de notitie dat er extra capaciteit nodig is. In het raadsbesluit staat een som van, ik zeg even, 61.000 euro die bedoeld is om de handhaving specifiek voor de opkoopbescherming uit te breiden, maar er staat ook dat er in de kadernota een voorstel gedaan zal worden voor de handhaving voor onder andere ook de vakantieverhuur. Nou is het heel lastig, want het is natuurlijk niet te zeggen of het huidige college de kadernota gaat maken. Mijn verwachting is dat dat waarschijnlijk niet het geval is en dat een volgende coalitie dat gaat doen. Ik zeg niet per se dat het niet deze wethouder is, hè? Het zou deze wethouder prima kunnen zijn, maar wellicht dan in een volgend college. Dus het zou fijn zijn om wel aan te geven in welke orde van grootte wij moeten denken op het moment dat wij deze regels op een adequate manier willen gaan handhaven. Kunt u daar iets over zeggen? Dank u wel.

De voorzitter: Termijnen, allemaal? Dan ga ik het rijtje gewoon af. Mijnheer ...

De heer Aynan: (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mijnheer De Groot heeft een mening en een kijk op deze wethouder. Welke coalitie denkt u dat er dan gaat zitten?

De heer De Groot: Nou ja, kijk, ik denk natuurlijk dat Jouv Haarlem 39 zetels gaat halen bij de volgende verkiezing, dus daar kijk ik naar uit.

De heer Aynan: Nou, dat is nog nooit gebeurd.

De voorzitter: Dank u wel voor deze waardevolle toevoeging aan het debat. Mijnheer Slik, ChristenUnie.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Om dominee Gremdaat aan te halen: het kind met het badwater weggooien, kent u die uitdrukking?

De heer ...: Ja, die ken ik.

De heer Slik: Mooi. De ChristenUnie is bijna helemaal tevreden, maar op essentiële puntjes nog niet helemaal. Het gaat hier om schaarste, bescherming of voorrang en om de leefbaarheid. Het is goed dat er voorrangscategorieën komen voor Wmo, senioren, jongeren, urgentie voor mensen met moeite om zelfstandig te wonen vinden we een hele goede zet en ook meer voorwaarden voor vergunningen, splitsen, de time-out en de opkoopbescherming en dergelijke. Maar de woningnood is hoog, dus als we dat met een opkoopbescherming, als we dan de woningzoekers willen beschermen tegen pandjesbazen, vindt de ChristenUnie dat een nobel streven. Maar met het huidige voorstel schieten we volgens de ChristenUnie-fractie door, dus gooien we het kind met het badwater weg. Want welke opties hebben ouders straks nog om iets voor hun kinderen te regelen bijvoorbeeld? De nieuwe verordening lijkt dat te regelen, als ouders mag je iets voor je kind kopen, prima. Maar dan moet je kind er wel direct in gaan wonen ...

De heer ...: Ja, dat is de bedoeling.

De heer Slik: En ... Ja, maar daar wringt het. Geduld. Ik heb namelijk twee situaties die vaak voorkomen en die de huidige verordening en de voorgenoemde verordening willen verbieden. Voorbeeld één: stel dat je ouders overlijden en je krijgt als erfgenaam hun huis. Je kinderen zijn nog te jong om uit huis te gaan, maar je zou ze later graag in deze woning een mooie start willen geven. Tegelijkertijd ligt er een goede kennis van je in

scheiding en die zit te springen om woonruimte, maar kan geen voldoende hoge hypotheek krijgen. Eén en één is twee, je besluit de woning voor een vriendenprijs, voor een acceptabele prijs te verhuren aan die kennis tot je kinderen wel oud genoeg zijn en na een paar jaar vindt die kennis wel wat nieuws. Met de nieuwe huisvestingsverordening maken we deze mooie oplossing onmogelijk.

De voorzitter: Interruptie mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, misschien ben ik geen erfrechtsspecialist, maar dan erf je toch gewoon de woning?

De heer Slik: Je erft het wel, maar wat kan je er dan mee doen?

De heer Wiedemeijer: Erin blijven wonen.

De heer Slik: Als je kinderen nog ... Dan hebt u mijn voorbeeld niet goed gehoord. Als je kind nog te jong is, maar je mag het dan dus niet normaal verhuren totdat je kind oud genoeg is. Ik ga weer verder. Met deze huisvestingsverordening maak je dat dus niet mogelijk en daarmee wordt het eigendomsrecht te veel doorbroken voor ons. Daarom wil de ChristenUnie dit gerepareerd zien en zal daar een amendement komen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Mijnheer Slik, dit doet me een beetje theoretisch aan. Hoe vaak gebeurt dat? En volgens mij heeft de verordening ook een hardheidsclausule.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Het komt vaker voor dan je denkt dat je gewoon overwaarde hebt van een huis en dat kan je niet inzetten. Je hebt een huis dat je nog niet kan inzetten, omdat je kinderen gewoon te jong zijn. Ik hoop dat de rest van mijn verhaal meer duidelijk maakt. Wat de ChristenUnie betreft is er echt een verschil tussen pandjesbazen die de markt verzieken en particulieren die slechts één woning kopen naast hun eigen woning, bijvoorbeeld voor hun kinderen, maar dan voor later gebruik, als je die financiële ruimte hebt en je die wil inzetten. Dat kan je beter nu gelijk doen, want met de stijgende huizenprijzen krijg je over tien jaar veel minder woning voor je geld. In de tussentijd wil je die woning verhuren. Je bent geen huisjesmelker, je haalt niet het onderste uit de kan en je denkt gewoon aan de toekomst van je kinderen en wil ondertussen iemand anders helpen. Ook dit kan straks niet meer met deze huisvestingsverordening. Dus ook hier wil de ChristenUnie met een amendement komen. We willen het mogelijk maken dat het opkopen van maximaal één woning door particulieren wel mogelijk is en dan dus ook de eigenaar die de woonruimte in gebruik geeft en die de woning heeft verkregen uit een erfenis van iemand en de eigenaar ... Even kijken, sorry, ik kom nu even niet uit deze zin. Laten we zo zeggen: we puzzelen dus nog op deze twee amendementen om meer mogelijk te maken dan nu mogelijk zou zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Was dat nog een interruptie? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Slik, het is op zich lovend dat u om deze groep mensen denkt die A, heel erg klein is, en dan dreigen we straks een verordening te krijgen die vol zit met pleisters en dat gaat helemaal voorbij aan het nut en noodzaak. Ik denk, het komt echt weinig voor en er zijn ook andere oplossingen denkbaar dan die u nu poneert voor die mensen en voor die kinderen en daar gaat u aan voorbij

voor het gemak. Dus ik denk dat het ... U probeert uw uiterste best te doen om alle uitzonderingen erin te vatten en dat lijkt me wat overdreven. Dat maakt de verordening als drijfzand en dat zou ik u ernstig afraden. Dus mijn vraag is of u dat ook vindt.

De heer Slik: Nee, dat vind ik zeker niet. Als er één goed geformuleerde uitzondering bij komt in die uitzonderingen die er al staan, dan zal dat een heleboel mogelijk maken voor goedwillende mensen die anders daarmee vast komen te zitten.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Nou, ik heb ook nog een uitzondering. Dat zijn namelijk mensen die geld op de bank hebben staan en dat kost heel veel geld. Dat is doodzonde, die willen een huis kopen en die willen dat ook aan iemand verhuren en die vragen ook geen 2000 euro, maar gewoon 1500 euro voor die woning. Ik ken ook iemand, die heeft ook geld over, dat heeft hij gekregen uit een erfenis en dat wil hij graag inzetten en die wil een gebouw kopen. Vier appartementen, kunnen vier mensen in wonen, maar die vraagt wel 2000 euro per appartement. Maar dat moet toch ook kunnen, want dat is toch ook goed bedoelend? Ik bedoel, die uitzonderingen, er zijn er echt honderden uitzonderingen die even zwaar zijn die we er ook in kunnen opnemen en dan is het einde zoek. Dat kunt toch niet met mij oneens zijn?

De voorzitter: Oké, we gaan verder. Was dat nog een interruptie, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Termijn.

De voorzitter: Termijn. Ja, ik ga het rijtje af. Mijnheer Visser, CDA.

De heer Visser: Inderdaad. Dank u wel, voorzitter. Bij bespreking van het concept heeft het CDA aangegeven dat wij in grote lijnen positief zijn over de verordening. We hadden een aantal wensen en ik ga ze heel kort even langs. Bij woningvormen willen we dat altijd één gezinswoning terugkeert van tenminste tachtig vierkante meter, want op die manier blijft het aantal in absolute zin eengezinswoningen in de stad gelijk. Dat idee is bij herhaling door ons gedaan, maar zien wij helaas niet terug. College, waarom niet? Twee: we willen niet dat de woningen gebouwd na 1992 worden uitgesloten van de vergunningsplicht voor kadastraal splitsen. Hier valt ongeveer dertig procent van de stad onder, met dank aan de technische vragen gesteld door de Actiepartij. Ook deze woningen willen we eigenlijk gewoon beschermen als eengezinswoningen. Het is mij niet duidelijk waarom we deze woningen nou uitsluiten en waarom is dit niet aangepast ook in deze definitieve verordening? En drie: in het kader van wonen boven winkels wil het CDA het gebied waar een vergunningsloos gewoond mag worden boven winkels graag uitbreiden. In het huidige voorstel geldt het alleen voor de binnenstad en de Cronjéstraat, alleen dan vallen echter de winkels in het zuidelijke gedeelte van de Grote Houtstraat, dus van de Albert Heijn naar de V&D – of de McDonalds moet ik tegenwoordig misschien wel zeggen – die vallen daar dus buiten, omdat dat gewoon een andere buurt is, dat is niet de binnenstad. We willen dit gebied van de binnenstad uitbreiden naar het stadsdeel centrum en dan valt dit er ook onder, vallen ook winkels rondom het station eronder, de Burgwal. Het zijn misschien niet veel winkels, maar waarom zouden we het niet doen? Dus wij stellen voor om dat gebied uit te breiden. Het CDA is voor invoering van de opkoopbescherming. We zijn akkoord met de uitgangspunten die zijn gehanteerd. We hebben aangedrongen op zorgvuldigheid, de raad verkoos echter snelheid en zette het college onder druk om het snel in te voeren. We hopen dat de snelheid niet ten koste is gegaan van de kwaliteit van de verordening. Het CDA twijfelt over de voorrangregel voor bepaalde beroepsgroepen. Ik zie een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Het CDA stelt: wij hebben zelf gekozen voor de snelheid. Maar vervolgens zegt u: u hoopt dat het niet ten koste gaat van de kwaliteit. Maar vindt u dat wel, of vindt u dat niet?

De heer Visser: Er is een beperkte juridische toets uitgevoerd, dus er is geen inspraak geweest. En verder zei ik dat de raad daarvoor gekozen heeft, wij als CDA hebben daar niet voor gekozen. Dus ik kan het niet beoordelen, alleen ik zie wel dat we een risico nemen, omdat we het snel hebben ingevoerd. Het CDA twijfelt over voorrangsregeling voor bepaalde beroepsgroepen. De schaarste op de woningmarkt geldt immers dan voor alle beroepsgroepen, of heel veel beroepsgroepen, de krapte op de arbeidsmarkt geldt inmiddels voor veel beroepsgroepen, waarvan meerdere essentieel. Vanwege de kan-bepaling en de mogelijkheid in een volgende verordening de voorrangsregeling te wijzigen, gaan wij akkoord. We vragen het college de commissie in de gelegenheid te stellen een zienswijze te geven op de uitwerking van de regeling. Om af te sluiten, voorzitter, het CDA had graag gezien dat in de beantwoording van de inspraakreacties ook de reacties op de zienswijzen van de politieke partijen waren meegenomen. We zien bij sommige onderwerpen dat dit erg nuttig is voor ons als raadslid om dat terug te lezen, omdat niet alles altijd beantwoord wordt in de commissiebehandeling. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Er staan veel goede dingen in, in de verordening. Er is ook naar ons geluisterd, ook bijvoorbeeld de uitvoering van onze motie 'Bescherm de eengezinswoning', dus dank daarvoor. Maar ook dingen zoals de uitbreiding van de wijken waar geen woningen gesplitst mogen worden, de zogenaamde time-out wijken. Wat ons betreft mag dat echt gewoon wat verder uitgebreid worden met bijvoorbeeld de Burgwal, Kleverpark, Bomenbuurt, Houtvaart. Daar zien we dat de woningen nog steeds gesplitst worden. Wat dat betreft sluit ik me ook aan bij de vraag van het CDA en ik wil ook graag een reactie van het college op de zienswijze van de wijkraden uit Schalkwijk.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Op zich een sympathiek voorstel om in meer wijken splitsing te verbieden. Maar het splitsen is ook een instrument om meer woningen toe te voegen, waar we echt dringend om zitten te springen. Dus als we dat zo groot maken, het verbod, hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Aynan: U zou de volledige steun van Jouw Haarlem hebben als het betaalbare woningen waren, maar dat is in de praktijk helaas niet het geval. Er wordt gesplitst om echt gewoon de hoofdprijs te vragen en daar zijn we gewoon op tegen. Overigens gaat daardoor ook de leefbaarheid in de wijken achteruit, dat weet u. Voorzitter, ook voorrang voor verplegend en onderwijzend personeel is een goed uitgangspunt hier. Wat ons opvalt is dat het wel losgeknipt is in de verordening, u komt er later op terug. Waarom niet nu al geregeld? En als u er toch later op terugkomt, wilt u dan ook kijken naar de mogelijkheid voor politieagenten? Want onderwijzend en verplegend personeel wel meegenomen, maar andere beroepen niet. Dan voorzitter, de opkoopbescherming. Nou, we zijn natuurlijk blij dat ook onze motie toen breed gesteund is en dat die hierin terechtgekomen is en toch wel op een nette manier geregeld is. Dus halve inspraak is toch wel een soort inspraak. Voorzitter, waar we mee zitten is toch de grens van 389.000 euro. Ik heb even de huizen die te koop staan op Funda uitgeprint, dat zijn er op dit moment 387, waarvan 119 onder deze regeling zouden vallen, dus onder de grens van 389.000. Dat is een percentage van 30 procent. Dat betekent dat we alle andere woningen dus niet beschermen. En wat zien we? Die staan juist in de wijken die zo gewild zijn voor die splitsing.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik heb daar technische vragen over gesteld of dat niet omhoog kon. Die zeiden: er zit wel een verschil in tussen de WOZ-waarde en de verkoopwaarde. Dus het gaat over de WOZ-waarde van het huis of die opkoopbescherming geldt. Dus je kan je huis als dat een WOZ-waarde heeft van 350.000 euro wel voor vijf ton te koop zetten, maar dan valt wel het onder de opkoopbescherming. Dus in die zin is uw lijstje om te huilen, zou ik bijna zeggen, maar het is niet compleet, want er vallen veel meer woningen onder die opkoopbescherming dan dat de verkoopprijs aangeeft.

De heer Aynan: Voorzitter, we kunnen heel ingewikkeld gaan doen, maar onze insteek is om ook te kijken naar Amsterdam. Daar is de grens ruim vijf ton en volgens mij hebben we juist toen gepleit, ook bij het indienen van onze motie, om het ook hier in te voeren, omdat dat Amsterdam van plan was – ook Utrecht, maar wij zitten dicht bij Amsterdam – omdat we vreesden voor het waterbedeffect. Als je in Amsterdam de grens, de WOZ-waarde van ruim vijf ton wordt genomen, dan lopen wij het risico dat de beleggers in de Amsterdamse markt op zoek gaan, uitwijken naar Haarlem. Dat moeten we niet willen lopen, dus ik stel voor om met Amsterdam op te trekken en dezelfde grens aan te houden. In Amsterdam is dat dus 512.000 euro.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, twee maanden geleden zeiden een aantal oppositiepartijen dat Amsterdam veel eerder zou zijn. Nou, inmiddels blijkt gelukkig dat dat niet waar was en zijn wij veel eerder. De grens die u in Amsterdam noemt, kijk, ik neem aan dat u ook heeft uitgezocht waar deze limitering ligt. Kijk, als het aan de PvdA ligt gooien we alle woningen eronder, maar worden we gelimiteerd door de wet. Dus volgens mij, wat ik niet zo goed snap, ik neem aan dat u hierover heeft nagedacht of dit kan. En als u erover heeft nagedacht, dan komt u maar op één conclusie en dat is dat uw voorstel niet kan. Dus dan snap ik niet waarom u het dan alsnog voorstelt eigenlijk.

De heer Aynan: Voorzitter, ‘kan niet’ ligt op de begraafplaats en ‘wil niet’ daarnaast. Wij willen wel. Als je kijkt, want ik hoop dat u ook met me meedenkt. Op het moment dat we hier een grens van 389.000 euro aanhouden, dan betekent dat de vrees voor investeerders – want daar gaat het om, gewoon huisjesmelkers, opkopers, beleggers – dat die uit Amsterdam komen naar Haarlem en hier juist onze huizen gaan opkopen. Volgens mij biedt de wet ons de ruimte om dat te regelen en ook regionaal met elkaar op te trekken. Ik denk dat de minister daar helemaal niet zo huiverig voor is en zelfs akkoord kan gaan.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, het frame over ‘wil niet’, ‘kan niet’ lijkt mij al tegengeworpen door het feit dat wij de opkoopbescherming veel eerder hebben dan de rest van Nederland. Dus volgens mij hebben we daar prima samen getrokken dat ‘wil niet’, ‘kan niet’ wel degelijk is gelukt. Alleen, het gaat niet alleen om willen en kunnen, het gaat erom dat wat wij doen standhoudt bij de rechter. En het gaat niet om wat ik daarvan vind of wat u daarvan vindt of wat de anderen hiervan vinden, maar of het standhoudt bij de rechter. Als wij iets gaan doen wat daar geen standhoudt, dan heeft geen één, dan hebben nul woningen een opkoopbescherming. De wetgever is vrij helder: het gaat om het middensegment. En Amsterdam heeft een gemiddelde WOZ-waarde die – nou, of dat stom of gelukkig is, is maar net hoe je het wil zien – veel hoger ligt dan Haarlem. Dus daardoor mogen zij een hogere grens hanteren. Dus u doet een voorstel waar ik het liefst zou willen ...

De heer Aynan: Voorzitter, het is duidelijk.

De heer Wiedemeijer: ... dat het zou kunnen, maar volgens mij is het een heel simpele vraag die u had kunnen uitzoeken. Het kan helaas niet. Tenzij u liever geen opkoopbescherming wil en nat gaat bij de rechter, dan moet u dat voorstel vooral doen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, mijnheer Wiedemeijer heeft wel veel woorden nodig om te zeggen: eigenlijk zouden we het zelf ook willen. Wij zijn ervan overtuigd dat het kan, omdat het ook namelijk de strekking van deze wet is. De strekking van de wet is het beschermen van middeldure woningen. Voor Haarlemse begrippen, want u doet alsof de huizenprijzen tussen Amsterdam en Haarlem zo ver uiteen liggen, maar dat is gewoon niet waar. Middeldure ...

De heer Wiedemeijer: Dat is dus wel waar.

De heer Aynan: Nee, mijnheer Wiedemeijer, misschien neemt u ook de moeite om ook naar mij te luisteren. Ik denk dat wij niet nat zullen gaan op de prijs van vijf ton voor middeldure woningen. Alleen al als u kijkt naar het aantal woningen dat te koop staat, inderdaad de koopprijs, dan is de helft ligt boven de vijf ton. Dan denk ik dat een middeldure woning te beredeneren is tot de grens van vijf ton. Voorzitter, ik ga verder.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer wil nog wat zeggen.

De heer Wiedemeijer: Kijk, juridische zaken gaan gewoon over feiten en niet over meningen. Volgens mij kan iedereen binnen tien seconden opzoeken naar CBS.nl en de gemiddelde WOZ-waarde van Haarlem en Amsterdam opzoeken. Dat zijn de feiten en die liggen gewoon bijzonder uiteen. En inderdaad, ik had liever alles eronder gegooid, maar ik verkoop ook niet inwoners van Haarlem citroenen voor knollen. Als iets geen standhoudt, dan wil ik het niet doen. Dus ik ben nog steeds ... Ja, ik heb niet echt een nieuwe vraag, maar waarom doet u iets waarvan u weet dat het gewoon geen standhoudt?

De voorzitter: Volgens mij begint u in deze discussie in herhaling te vallen.

De heer Aynan: Ja, precies.

De voorzitter: Het is overigens knollen voor citroenen. Mijnheer Amand wil ook wat inbrengen.

De heer Amand: Ik had een vraag aan mijnheer Aynan, voorzitter. Het is natuurlijk wel zo, als in Haarlem een huis voor 340.000 in de markt staat, dan wordt het overboden tot rond vijf ton en dat gebeurt nu al. Dus dat is heel het probleem. Dat zijn allemaal Amsterdammers, dat gaat u na bij een makelaar, kan u dat allemaal zien.

De heer Aynan: Ja, precies, u bevestigt precies wat ik zeg. Het waterbedeffect vanuit Amsterdam en daartegen moeten we echt gewoon een dam opwerpen en dat is precies waarom we na moeten denken over die grens, die wat ons betreft te laag ligt. Ik hoop dat deze wethouder daarover na wil denken, anders komen we zelf met een amendement. Voorzitter, dus die vijf ton als grens voor de opkoopbescherming. Dan zien we voorrangregelingen toegevoegd, nou, dat is prima, voor allerlei voorrangsgroepen: Wmo, jongeren. Prima. Maar wat ons betreft moet er een groep bij en daar biedt de wet alle ruimte toe, namelijk die vijftig procent voorrang voor Haarlemmers die op zoek zijn naar een woning en een sociale huurwoning achterlaten. Daar hoor ik ook graag een reactie van de wethouder op. Dat hebben we nog niet geregeld, mijnheer Wiedemeijer.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer D. van Leeuwen: Dank u wel. Vorige keer heb ik ook aangegeven dat ik het jammer vond dat de wethouder niet had gekozen voor de mediane WOZ-waarde die zij noemde. Die ligt iets hoger, 420-430, in die orde van grootte. Wij hebben toen ook aangegeven dat we die echt graag zouden willen hebben, omdat we wel denken dat daar de juridische basis voldoende moet kunnen zijn. Dus we zouden dat ook graag willen voorstellen. Zie dat ook als een aankondiging toch als een amendement in die richting. Wij zullen ook stevig nadenken over of een hoger bedrag, zoals de heer Aynan voorstelt, of we dat plausibel vinden. Wij denken van wel, maar we willen dat ook wel goed ingebed hebben in een juridische context. De woorden van de heer Visser, ja, wij willen ook nog steeds over die panden van na 1992 het een en ander zeggen. En wat u misschien heeft gezien, wij hebben in de analyse afgelopen maand van de splitsing en dergelijke gezien dat er heel veel woningen ontstaan in bestaande panden in time-out gebieden die te boek staan als functiewijziging. Dus het is geen splitsing, maar het is wel een garagebox of wat dan ook wordt een woning. Daar hebben wij dus in het kader van de huisvestingsverordening niets over te zeggen en dat vinden we eigenlijk wel heel spijtig. We vinden dat de huisvestingsverordening moet gaan over toevoegingen en onttrekkingen van alle woningen in de bestaande voorraad van de gebouwde omgeving, dus dan zou ik willen pleiten: laten we nou in een volgende exercitie met de commissie volgend jaar dat meenemen dat we die huisvestingsverordening nog beter maken dan dat we hem nu hebben. Tot slot, voorzitter, ik vind het storend dat wij niet kunnen zien in de verstrekking van vergunningen of we het nu hebben over splitsen, woningvorming et cetera. Want dan gaat het: we realiseren, we vergunnen op het realiseren van vier, vijf woningen, of vormen een aantal woningen. Maar we zien de match niet in de terminologie tussen wat vergund wordt, aangevraagd wordt en waaraan getoetst wordt en dat willen we eigenlijk in een volgend jaar verbeteren. Tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer ... Mijnheer Amand, interruptie?

De heer Amand: Ja, een interruptie, voorzitter. Ik had al een vraag. Kijk, voorheen hadden we natuurlijk krantjes waar alles in stond en niet iedereen kan met internet overweg. Dat is het punt, we moeten weer terug eigenlijk dat het leesbaar is in de media, in de krantjes, in de wijkkrantjes wat er precies gebeurt. Dat vind ik een goed teken dat u op onze lijn zit dat we dat moeten gaan doen. En vooral met mensen natuurlijk, die digibeten. Dus dat wou ik even meegeven.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, dank u wel. De wooncrisis in Haarlem vraagt twee grote oplossingslijnen: meer bouwen en de bestaande voorraad reguleren. Voor nieuwbouw was er deze week goed nieuws. Na de ontwikkelzone Europawegzone en Haarlem Zuidwest, volgde deze week de derde grote zone waar een rijkssubsidie werd toegekend. Felicitaties aan het college en de collega's. Voor het reguleren van de bestaande voorraad ligt nu de huisvestingsverordening voor. Hier passen welgemeende complimenten aan de desbetreffende ambtenaren en het college voor de daadkracht. De opkoopbescherming wordt nu 1 februari stadsbreed ingevoerd. Voor zover bekend de eerste gemeente van Nederland. Dank voor de collega's voor deze samenwerking tot dit mooie resultaat. De PvdA had het liefst gehad dat alle woningen hieronder zouden vallen, maar dit is wettelijk beperkt tot het middensegment. We nemen al een risico – wat mij betreft een verantwoord risico – door het als eerste in te voeren. Een hogere grens levert echter een kans op dat de opkoopbescherming nat gaat bij de rechter en daar hebben woningzoekenden niks aan, dus die afweging moeten we goed maken als een amendement voorligt. Ik had ook nog gevraagd wat we gaan doen met jaarlijkse indexatie van de grens. Dat blijkt goed geregeld, want er komt een jaarlijks uitvoeringsbesluit om de grens te actualiseren, dus dat is prima opgelost. 1 januari wordt ook het splitsen aan banden gelegd. De time-

out gebieden waar splitsen niet is toegestaan wordt uitgebreid en overige gebieden worden volledig vergunningsplichtig, waar alleen grote woningen eventueel mogen worden gesplitst. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de aangenomen PvdA-motie 'Bescherm de leefbaarheid en de schaarse woningvoorraad'. Kortom, uitstekende oplossing en evenwichtig voorstel. Voorzitter, ook dank voor het verhelderen voor de voorrangsregelingen voor specifieke beroepsgroepen waar de PvdA eerder om verzocht. Een sector moet nu zelf aantonen hoe ze de schaarste opvangen, voordat er sprake kan zijn van voorrang. Voorrang voor de een is immers ook achterstelling voor de ander, dus daar moeten we terughoudend en zorgvuldig mee zijn. Dan nog een laatste positieve noot – ik heb alleen maar positieve noten, u hoort het – de PvdA is ook tevreden met de aanscherping voor vakantieverbod waar een registratie- en meldingsplicht voor komt. Voorzitter, ik rond dit jaar af dat ik erg tevreden ben met deze huisvestingsverordening.

De voorzitter: Had u nog een interruptie, mijnheer Aynan? Of denkt u ... Ja, gaat uw gang.

De heer Aynan: Even een kritische noot bij uw positieve noot. Het is inderdaad goed om die time-out wijken uit te breiden, dat gebeurt ook gedeeltelijk. Maar we zien nu al dat de wijken eromheen, en zelfs bijvoorbeeld het Vondelkwartier, dat daar dus naar uitgeweken wordt. Wat vindt u van een stadsbreed splitsingsverbod? Of in ieder geval, minimaal een vergunningsplicht?

De heer Wiedemeijer: Die vergunningsplicht, dat is het voorstel wat er ligt, en een eengezinswoning tot 140 vierkante meter blijven daar ook onder verbod in die buurt vallen. Dus ik vind het voorstel wat er ligt evenwichtig, alleen grote woningen in bepaalde gebieden mogen nog worden gesplitst. Nou, dat doet volgens mij heel goed recht aan het verzoek van de raad.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem. Nee, hoeft niet? Mevrouw Otten, ook niet? Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Toen we volgens mij de huisvestingsverordening voor het eerst bespraken, was dat vrij simpel onderwerp, want er zou niet zoveel veranderen. En kijk eens nu we een paar maanden verder zijn hoeveel er wel niet veranderd is, dus wat dat betreft zitten we hier niet voor niks, zullen we dan maar zeggen. Er staan een hoop goede dingen in en heel veel is er al gezegd, dus ik wil er ook niet al te veel meer aan vuil maken. Ik sluit me aan bij D66 dat wij toch wel graag ergens een evaluatie willen hebben, bijvoorbeeld najaar 2022. Wie dan de wethouder is, misschien is het mijnheer Aynan wel, maar we zullen dan toch graag een evaluatie van deze verordening tegemoetzien. Wat betreft de opkoopplicht vinden wij de huidige voorgestelde prijs toch wel redelijk, want kijk, je voegt geen woningen toe aan het geheel, je verschuift het van vrije huur naar koop in de lage en de middensector. Voor een hypotheek van vier ton heb je al twee keer een modaal salaris nodig, dus als je huizen van vijf ton gaat doen, dan praat je niet meer over starters, maar over mensen die redelijk wat geld te besteden hebben en je onttrekt toch weer woningen uit de vrije huur, dus wat ons betreft is die grens van 389 een prima grens. Mijnheer Aynan wil daar wat over zeggen, volgens mij.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik wil u daar inderdaad iets over vragen. Wat bedoelt u met dat met deze grens verschuiven we het naar huur... Kunt u dat uitleggen?

De heer Bruch: Als woningen worden opgekocht om te verhuren, dan komen daar huurders in te wonen en dan praat je over de vrije sector. Als je het opkopen verbiedt, dan komen die woningen dus niet beschikbaar in

de vrije sector, dus daar komt minder aanbod. Dan zal misschien de prijs stijgen, maar goed, het is ten gunste van starters en mensen die goedkopere woningen zoeken en daar kiezen wij voor, dus wat dat betreft vinden we dat een prima regeling. Maar dan vinden we 389 ook een mooie grens, want daarboven praat je niet meer over starters en lage prijzen, maar dan praat je over mensen die veel geld verdienen, die veel mogelijkheden hebben. Opkopers die willen beleggen, één huis kopen. De vrienden van mijnheer Van den Doel zou ik zeggen: koop een vakantiewoning, want dan krijg je gegarandeerd zes procent rendement. Dus lijkt me ook een mooie, ja. Ik ben ook wel benieuwd over die 1992-grens. Volgens mij hebben we het er eerder over gehad, want ik zit me suf te peinzen, maar ik kan niet meer helemaal bedenken wat de reden was, dus ik luister graag naar het antwoord op de vraag van de heer Visser van het CDA. Dan ja, we kunnen allemaal ontzettend veel uitzonderingen bedenken, ChristenUnie heeft een aantal genoemd en dat deed mij dan toch weer denken aan mijn moeder die vroeger altijd zei: als de hemel naar beneden komt, hebben we allemaal een blauwe hoed. We kunnen niet al die uitzonderingen in deze regeling opnemen, dus wat dat betreft zou ik zeggen: het ziet er redelijk evenwichtig uit, laten we het zo maar doen.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Misschien laat mijn geheugen mij in de steek, maar ik kon mij toen we dit bespraken een voorstel van de heer Blokpoel herinneren wat werkelijk nog complexer was dan het voorstel van de ChristenUnie. Maar dat is inmiddels gesneuveld, begrijp ik dan?

De heer Bruch: Dat begrijpt u goed.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Wij constateren dat er prima aanzetten zijn, dat er meer beschermingswallen zijn, maar OPHaarlem vindt dat het op diverse punten steviger en duidelijker moet. Wij vinden het bedrag van 389.000 ook te laag, we willen wel met de Actiepartij en Jouw Haarlem wellicht samen optrekken voor een amendement om te kijken wat juridisch mogelijk is. Tevens lezen wij over het zoeken naar balans. Er staat in het stuk: "Bij de keuze tussen aanwijzing van wijken als time-out gebied dan wel als vergunningsplichtig gebied is gezocht naar balans tussen het beschermen van de bestaande voorraad" et cetera. Dat is voor ons veel te vaag, zeker als wij de niet heel concrete meetcriteria zien in de bijlage. Wat mijnheer Van Leeuwen ook aangeeft, het moet veel concreter, veel duidelijker, want op deze manier ontstaat er ambtelijke interpretatieruimte en dat acht OPHaarlem niet wenselijk bij deze verordening.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Een interruptie op de OPH. U zegt juridisch gaat u het testen. Wat gaat u dan doen? Gaat u dan eerst iets aanvragen bij de rechter en dan komt u volgend jaar ermee terug voor de verkiezingen of zo? Wat gaat u daarmee doen dan?

Mevrouw Kok: Ik heb niet gezegd juridisch testen.

De heer Amand: Ik verstond dat anders wel, maar ja.

Mevrouw Kok: Nee, we gaan kijken naar de juridische mogelijkheden, dat is ...

De heer Amand: En wie?

Mevrouw Kok: Wij gaan samen met de Actiepartij kijken naar de juridische mogelijkheden. Maar over het splitsen verzoeken wij echt de wethouder om dit veel duidelijker en concreter te vermelden in deze huisvestingsverordening.

De voorzitter: Mijnheer Bloem, SP.

De heer Bloem: Voorzitter, het is toch wel een beetje een wonderlijke avond, moet ik zeggen. Voor de tweede maal toe haalt de ChristenUnie de VVD rechts in als het om eigendomsrechten gaat, terwijl ze in de Tweede Kamer en de Eerste Kamer ook gewoon netjes voorgestemd hebben. Dus, nou, wonderen, laten we het daarop houden. De heer Aynan komt met een aantal cijfers en ik moet wel ook de heer Van den Doel bijvallen, ja, dat zijn natuurlijk de verkoopprijzen en de WOZ-waarden liggen lager. Dat is wel van belang, want daar zit echt een groot gat tussen. Ik heb zelf namelijk ook zo'n klein lijstje gemaakt en dat is wel wat extra werk, dat uitzoeken, maar die waardes liggen wel lager. Dat gezegd hebbende, denk ik dat de WOZ-waarde die wij nu in de verordening zetten wel aan de lage kant is. Want ik weet niet wat de WOZ-waarde gaat doen volgend jaar, maar ik weet wel zeker dat die omhooggaat. Ik weet dat er actualisatie is, maar die is nu al nodig als ik kijk naar de ontwikkeling van de prijzen zoals die er zijn op de eerste plaats. Op de tweede plaats zegt de heer Wiedemeijer: maar wij zijn Amsterdam niet, in Amsterdam zijn ze veel hoger. Nou, de heer Wiedemeijer deed een suggestie of we dat konden controleren op CBS. Dat klopt, 2020 was dat veertien procent. Nou, als wij veertien procent van die vijf ton aftrekken, dan komen we ongeveer op 425 uit, dus dat is in ieder geval al hoger. En wat ik van de Partij van de Arbeid mis is een beetje bravoure en een beetje lef. Een ontorechte angst zie ik juist, want de Partij van de Arbeid is bang dat als de verordening, als we een tik van de rechter krijgen op onze vingers, dat dan de hele verordening opeens het niet meer doet. Dat zie ik niet gebeuren. Als er een grondslag is die verkeerd is, zal de rechter ons daarop wijzen, zal de desbetreffende zaak, zal hij degene die in bezwaar komt natuurlijk gelijkstellen, maar dat betekent niet dat alle anderen, dat de hele verordening meteen de deur uit gekieperd wordt. Mocht dat wel gebeuren, dan is dat natuurlijk snel te corrigeren. Ik denk dat in het belang om juist, want we lopen voorop en om echt voorop te lopen en dat te blijven doen, dat we hierbij juist, omdat we als eerste in Nederland zijn, onze nek ook uit moeten steken door een meer, hogere en dus ook reëlere grens uit te steken. Dat is wat we moeten doen, dus ook wij sluiten ons graag aan bij het initiatief om het hoger te stellen, want dat is de markt. En net zoals de Partij van de Arbeid, wij vinden dat het voor alle woningen zou moeten gelden, want woningen zijn om in te wonen, niet om in te speculeren. Dat speculeren doet vooral ook alle prijzen enorm stijgen, daar helpen we ook mee met dit opkoopverbod, zeker als we dat breder in heel Nederland uitvoeren. Dus wij sluiten ons daar van harte bij aan en trouwens ook bij de voorstellen om het splitsingsverbod uit te breiden die er zijn gedaan, want voor de leefbaarheid kunnen we met deze woonverordening ook heel veel doen.

De voorzitter: Interruptie mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Mijnheer Bloem, u bent een ervaren raadslid en u zegt nu: wij moeten onze nek uitsteken. Dat is toch precies wat we met deze verordening doen? Conform het wettelijke kader wat we meekrijgen richten wij ons hier op middelduur, zijn we de eerste in het land die dit doen. Dus laten we nou alstublieft een verordening vastleggen die het zo meteen gaat houden bij de rechtbank. Waarom nog verder die nek uitsteken dan we nu al doen?

De heer Bloem: Nou, voorzitter, ik heb natuurlijk geen complimentje gegeven, het is fantastisch dat ook D66 – uiteindelijk, met tegenzin – maar toch meedoet om de nek uit te steken, laat ik daarmee beginnen. Dus dat is fantastisch. Maar heel eerlijk gezegd, dit is een nieuwe wet die juridisch nog getoetst moet worden. Ook met die bestaande grens lopen wij een risico, die is ook gebaseerd op onderzoek, daar kunnen ook allerlei

juridische argumenten tegen vallen. Dus garantie dat we dit gaan redden met het al lage bedrag is er zeker ook niet. Dus het terugtrekken van het nekje van de schildpad van D66 heeft helemaal niet het effect wat D66 hoopt te hebben. We steken onze nek uit, laten we het goed doen, in het belang van rechtsvorming en rechtenvorming voor alle huurders in Nederland.

De heer De Groot: Dat begrijp ik natuurlijk, ook vanuit uw positie. Ik denk dat we hier een verordening vastleggen die goed in lijn ligt met hetgeen wat ons aan mogelijkheden geboden wordt en het valt op dat de SP hier opnieuw meer wil dan wat er op dit moment verstandig is. Dat is de handtekening die u eronder zet.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Amand.

De heer Bloem: Voorzitter, volgens mij was de interruptie op mij, hoor. Ik denk dat de SP wederom meer ... Wat niet verstandig is? Echt, hoor ik u dat nou zeggen? Vindt u het niet verstandig om gewoon de huizenmarkt, het gedrocht wat de liberale vrienden van u gecreëerd hebben, gewoon eindelijk eens goed te temmen? Dat vindt u onverstandig? Ja, dat zien we ook in het landelijke akkoord, echt grote wijzigingen zijn moeilijk en lastig. Maar ja, niet alleen nieuwe bestuursstijl, nieuwe maatregelen nemen, dat is juist verstandig. Dat is durven, dat is nieuw leiderschap.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij begint u elkaar te herhalen.

De heer De Groot: Mag ik nog als laatste?

De voorzitter: Als u niet weer herhaalt.

De heer De Groot: Ik wil het laatste woord graag hebben. Ik wilde deze discussie ...

De voorzitter: Dat kan niet in een interruptie.

De heer De Groot: Ik wilde deze discussie graag hebben ...

De voorzitter: Maar dat kan niet.

De heer De Groot: ... en u heeft precies geleverd wat ik verwacht had. Dus wij zullen het niet eens worden daarop.

De voorzitter: Maar in een interruptie kunt u nooit het laatste woord hebben, want u stelt een vraag aan de spreker.

De heer De Groot: Ik reageer op zijn interruptie.

De voorzitter: Ja, nou ja. We geven het woord aan mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Nou, het pretkabinet is begonnen vandaag en het is nu zo, die 100.000 woningen die gaan we bouwen. Wanneer weten we niet, maar dat is ook een argument. Dus wij willen dat toch eens even weer zien. Wij willen wel meedoen met die opkoopregeling wat u zegt, die bij D66, want je kan natuurlijk ook zeggen: we gaan evalueren na een jaar. Dat vinden wij misschien wel beter, want de prijzen, gaan die veel omhoog, of krijgen we een dip? Dus dat willen wij natuurlijk in de fractie nog eventjes echt goed toetsen. Ik heb wel een hamvraag en ik zie de wethouder al kijken naar me. Ik zie een heel klein stukje maar

over de woonwagenlocaties en dat vind ik eigenlijk heel jammer. Ik had daar toch wel eens eventjes wat meer gehad en het achterkantje ook, dat die mensen ook eens mee konden praten: hoe gaan we dat nou eens oplossen voor al die mensen die via onze ombudsman helemaal in het gelijk zijn gesteld? Daar hoor ik eigenlijk niet zoveel meer van, dus wij willen natuurlijk toch wel eens even horen: hoe gaat dat nou verder? Of tillen we het over de verkiezingen? Dus dat gaan we toch denk ik niet doen. Dus gaarne een antwoord, wethouder. Voor de rest sluiten we ons even aan bij D66 om te kijken hoe dat loopt en hoe gaat het verder vormgegeven worden? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie verder nog? Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dan ben ik de laatste. Ik word vanavond vaak genoemd, dank u wel daarvoor, dat streelt mij wel. Maar laten we het houden bij de verordening. Wij vinden het een mooie verordening, wethouder. We zijn er blij mee en we zijn blij dat de splitsingen meer wijken verboden wordt, dat splitsen vergunningsplichtig is. We zijn blij met de opkoopbescherming. Ik had al technisch uitgevraagd: waarom gaan we niet naar 500.000 euro? Daar krijg ik het antwoord op dat bijna de helft van de woningen heeft een WOZ-waarde onder de 389.000 euro, dus het gaat ook nog maar over ongeveer de helft van de woningen als je het hoger zou doen op dit moment. En of het juridisch houdbaar is, is onduidelijk. Dus gaan we akkoord met deze som en we kijken over een jaar hoe het werkt. Dan weten we ook of er juridische stappen zijn ondernomen door mensen die daar bezwaar tegen maken, dan kunnen we het veel beter bekijken. Op dit moment is het tot twee keer modaal. Als je twee keer modaal hebt, dan kan je een huis kopen van 389.000 euro en als je drie, vier keer modaal verdient, dan denk ik dat het probleem minder groot is.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb één vraag aan mijnheer Van den Doel. Ik ken hem als een rechtschapen man en mens, dus hebt u ook gekeken of het natuurlijk bewoonde panden zijn? Bijvoorbeeld in het Kleverpark, hebt u daar ook naar gekeken? Want dat zijn natuurlijk hele vertimmeringen vinden op heden plaats, dus mijn vraag is aan u: hoe staat u daarin, van die hele grote panden die ze allemaal aan het verbouwen zijn in de Santpoorterstraat en in de buurt daar?

De heer Van den Doel: Ik snap niet helemaal het punt, vrees ik.

De heer Amand: De vraag is gewoon: wat vindt u daarvan, van die hele grote panden die daar staan? Die worden nu verbouwd in appartementen, of is u dat ontgaan? Het is ook een beetje uw buurt.

De heer Van den Doel: De vraag is over heel veel en de vraag is of elk groot pand in appartementen wordt opgesplitst. Het is daar wel aan de gang en dat is ook goed ook, want daar zijn enorm grote huizen en daar kunnen dus straks vier mensen wonen, vier gezinnen wonen. Ik denk dat dat ook helpt, want de woningcrisis is er niet alleen voor de laagstbetaalden, is er ook voor de mensen met een wat grotere portemonnee en die worden daarmee wel bediend. Dus wat dat betreft, wij zijn voor dat zoveel mogelijk mensen in Haarlem kunnen wonen en welk instrument je daarvoor moet gebruiken, daar mag je uit kiezen. Nou, we hebben een aantal keuzes daarin gemaakt, die zijn keurig vertaald in deze verordening en daarom zijn wij er blij mee. Het is inderdaad wat mijnheer Van Leeuwen zegt van de Actiepartij, dat we dingen moeten evalueren en moeten kijken of we het nog aan kunnen passen, zodat we volgend jaar nog een betere huisvestingsverordening hebben dan die op dit moment al is.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Hoor ik u nou ... Bent u nou voor het opkopen van huizen en vervolgens die opsplitsen en dan voor de hoofdprijs doorverkopen dan wel doorverhuren?

De heer Van den Doel: De woning die gekocht wordt zit al rond de miljoen. Die grote woningen waar mijnheer Armand het over heeft ...

De heer Amand: Amand.

De heer Van den Doel: Ah, sorry, de R hoorde er niet thuis. Amand het over heeft, dat zijn woningen, die zijn acht ton, die zijn anderhalf miljoen. Die zijn niet haalbaar voor de doelgroepen waar wij hiervoor in die verordening zo hard zitten te vechten. Dus wat dat betreft snap ik niet helemaal uw probleem.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dat is de vraag niet. De vraag is of u ... Want weet u wel wat er gebeurt? Dat als zo'n groot huis, of het nou zeven ton of een miljoen, het gaat helemaal niet om de verkoopprijs, het gaat erom wat er daarna gebeurt. Als er een huis gekocht wordt in bijvoorbeeld Kleverpark, die vervolgens opgesplitst wordt waar de belegger, speculant, wie dan ook vervolgens streeft naar winstmaximalisatie, dat eigenlijk helemaal niets te maken heeft met het creëren van laten we zeggen gewoon normale woningen, maar het streeft naar winstmaximalisatie. Daar heeft GroenLinks dus helemaal geen mening over en ook geen probleem mee zelfs?

De heer Van den Doel: U moet inderdaad vaker met de SP praten, want u klinkt echt precies zoals de SP. Maar nee, ik bedoel ...

De heer Aynan: Ik voel me daar ...

De heer Van den Doel: We hebben een markt ...

De heer Aynan: ... maar de vraag was aan u gericht.

De heer Van den Doel: We hebben een markt ...

De voorzitter: Eén tegelijk. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: ... en daar is ... We kunnen ook Haarlem op slot gooien en de sleutel weggooien. Zo werkt het niet. Ik bedoel, er is ook een deel vrije markt en dat is ook in Haarlem en er zijn ook mensen met veel geld die ook een woning in Haarlem willen kopen en die zijn ook welkom. Waar wij mee bezig zijn hier en waar deze verordening een antwoord op geeft en zelfs zijn nek voor uitsteekt, is dat de mensen tot twee, drie keer modaal, dat die een huis kunnen kopen. Dat de starter een huis kan kopen, dat de politieagent een huis kan kopen, dat de verpleegkundige een huis kan kopen. Daar zijn we voor bezig, voor die mensen zijn we bezig en daar staat GroenLinks voor. Dus u gaat mij niet beschuldigen dat ik ... Ik begrijp überhaupt uw probleem niet tegen een marktwerking in de huizen van boven een miljoen, wat is daar het probleem? Ik zie het niet, omdat het beantwoordt aan een vraag. Waar wij voor knokken is dat iedereen kan wonen en ook de mensen die op dit moment niet kunnen wonen en daar vechten we voor en daar geeft deze verordening een antwoord op. Die kunnen we in de komende jaren verbeteren, zodat er steeds meer mensen die het nodig hebben en die op dit moment niet in Haarlem kunnen wonen, wel in Haarlem kunnen gaan wonen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ik moet concluderen dat GroenLinks eigenlijk helemaal niet weet voor wie ze op willen komen, maar wel voor wie ze vechten. Weet u wie uw faciliteert hiermee, met deze denkwijze? Huisjesmelkers en speculanten die woningen opkopen om vervolgens naar winstmaximalisatie te streven. Uw faciliteert de verkeerde mensen, voorzitter.

De heer Van den Doel: Bedankt voor uw goedkope retoriek. Ik ...

De heer Aynan: Er is niks goedkoops aan.

De heer Van den Doel: Het is absoluut goedkoop, hou nou toch op. We kunnen de hele markt ... We kunnen wel zeggen dat er geen huis meer verkocht mag worden, laten we dat vooral doen, dan komt er niemand meer in Haarlem te wonen. Dat is tof, want dan is er geen markt meer.

De heer Aynan: Dat zien we, daarom staan ze natuurlijk rijen dik ...

De voorzitter: Nou is het afgelopen.

De heer Van den Doel: U gooit die markt eruit, u zegt: geen markt in Haarlem, geen markt in de woningen. Wij zeggen: laat het hoge segment vooral doen wat ze moeten doen, maar wij zorgen ervoor dat de mensen met een kleinere beurs in Haarlem kunnen wonen.

De heer Aynan: U weet werkelijk waar niet wat speculanten aan het doen zijn ...

De voorzitter: Nou, dames ...

De heer Aynan: ... op dit moment met onze Haarlemse huizen.

De voorzitter: ... en heren, heren voornamelijk. U begint elkaar te herhalen en u wordt er zo fanatiek in dat u ook een beetje de nette omgangsregels in deze raad vergeet.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, een punt van orde.

De voorzitter: U begint zelfs door de voorzitter heen te praten en u praat ook door elkaar heen. Mijnheer Van den ... Bent u ...

De heer Wiedemeijer: Ik had een punt van orde.

De heer Van den Doel: Ik ben nog niet klaar.

De heer Wiedemeijer: Ik had een punt van orde.

De voorzitter: Ja, mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Het is hier weer alsof ik af en toe naar de Tweede Kamer zit te kijken waar iedereen zich als vierjarige gedraagt. Zullen we afspreken dat we gaan spreken als de voorzitter iemand het woord geeft?

De voorzitter: Lijkt me ook goed, en niet door elkaar heen te schreeuwen. Mijnheer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, ik denk dat ik dezelfde interruptie heb als de heer Aynan, maar dan toch even wat anders. Het gaat erom dat hoe meer wij speculatie faciliteren, hoe meer dat een prijsopdrijvend effect heeft. Dus hoe meer we dat beperken, hoe minder we een prijs opdrijven, waardoor meer woningen toegankelijk zijn. Dus dan is het toch niet zo raar dat er een aantal partijen is in deze raad die zegt: die grens, die mag wel wat hoger.

De heer Van den Doel: Ja, maar als u gelezen had, dan heb ik daar technische vragen over gesteld waarin ik refereer aan Amsterdam, waarin ik refereer aan Haarlemmermeer. Daar krijg ik een antwoord op dat het gaat over de helft van de huizen wordt hiermee beschermd. De helft van de huizen in Amsterdam ... In Haarlem, sorry, daar geldt die opkoopbescherming voor. Dat vind ik een goed antwoord, want dat betekent dat het voor heel, heel veel huizen gaat gelden. Is het genoeg? Ik spreek u daar graag volgend jaar over, ik weet het niet. Ik weet wel dat wij in Haarlem de eerste zijn die opkoopbescherming invoert en de eerste zijn die zijn nek erop uitsteekt. Ik heb het antwoord wat wij hebben gekregen op mijn technische vragen, want wij willen hem ook hoger, net als PvdA zegt, wij willen hem ook hoger en dat is op dit moment een lastig ding. Dat antwoord stelt ons tevreden en als het in de markt blijkt dat het niet uitwerkt en dat het hoger moet, dan zullen wij vooraan staan om dat volgend jaar bij de evaluatie hoger te krijgen. Dat is het antwoord.

De voorzitter: Oké, dank u wel, helder. Mijnheer Bloem.

De heer Bloem: Dan constateer ik toch dat GroenLinks dus met de helft genoeg neemt, dat is één. En twee is het inderdaad gewoon een kwestie van lef. Een kwestie van verder gaan dan die helft. Niet tevreden zijn met de speculatie in technische antwoorden, want het blijft speculatie als het gaat om juridische houdbaarheid bij de implementatie van nieuwe wetgeving. Dat constateer ik en dat is toch jammer.

De voorzitter: Helder. Wilt u nog reageren, mijnheer Van den Doel? Want het wordt gauw een herhaling.

De heer Van den Doel: Ik denk dat we gaan voor het haalbare en u gaat voor het onhaalbare. Laten we elkaar over een jaar spreken waar we heen willen met elkaar.

De voorzitter: Mevrouw Kok.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Ook nog een vraag aan GroenLinks, over na speculatie, over het splitsen van woningen. Hoe denkt GroenLinks over de leefbaarheid, in welke wijk het ook is, als woningen gesplitst worden?

De heer Van den Doel: Als u gelezen had in de verordening staat dat leefbaarheid een van de maatstaven is om een vergunning tot splitsing af te geven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik het woord nu aan wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Deze verordening roept nogal wat emoties op en ook nogal wat vragen op. Volgens mij spreken we hier al voor de tweede, of volgens mij al de derde keer over de huisvestingsverordening. Blijkbaar zit er ongelooflijk veel techniek bij deze raadsleden, in ieder geval op dit onderwerp, want soms dacht ik: nou, dat weet ik niet, dat moet ik even navragen. Maar iedere keer zijn er weer nieuwe technische vragen, dus een aantal dingen kaats ik dan toch nog even terug, die zijn volgens mij allemaal al technisch beantwoordt en een aantal dingen kan ik u nu denk ik wel verlossen. Als eerste was de vraag van D66: kunnen we het niet over een jaar al evalueren? Dat is best ingewikkeld om dat al met een jaar

te doen. We lopen vooruit, we lopen voorop, we hebben lef getoond door onder andere de opkoopbescherming hieraan toe te voegen. Maar om al binnen een jaar daar al over te rapporteren is best ingewikkeld. Wat we u wel kunnen leveren, niet alleen aan D66, maar meerdere mensen hebben die vraag gesteld, is natuurlijk kijken hoeveel aanvragen we krijgen, hoeveel weigeringen we doen, hoeveel rechtszaken we hierover zien, om dat te monitoren. Dat gaan we natuurlijk ook doen, dus die gegevens kan ik u wel teruggeven. We kunnen ook bij het Kadaster aanvragen hoeveel splitsingen er aangevraagd worden, hoeveel woonomvormingen. Dus dat zijn denk ik de gegevens die u nodig heeft om wellicht al eerder in te grijpen en deze huisvestingsverordening te evalueren. Maar ik zou het niet te vroeg willen doen. We hebben weinig juridisch toetsmateriaal, we zijn de eersten in het land die dit uitvoeren wat betreft de opkoopbescherming, dus daar wil ik ook wel even de tijd voor nemen om dat goed te bestuderen. Uiteraard houden we vinger aan de pols, want we doen deze huisvestingsverordening niet zomaar met alle mitsen en maren. Het is een technische verhandeling waar een basis onder zit, een visie onder zit dat wij onze woningmarkt willen beschermen, vooral voor de lagere huren, vooral voor de middeldure huur en vooral voor degenen die het hard nodig hebben. De vraag was van de ChristenUnie over wat te doen als het gaat over uitzonderingen bij eerste- en tweedelijnsvoorzieningen? Volgens mij hebben we daar al voorzieningen voor. Mensen die dus overlijden en dan een huis erven, nog te jong zijn om dat zelf te bewonen, volgens mij zijn daar al maatwerkvoorziening voor. Iemand kan wel degelijk een woning kopen die nu ook al verhuurd wordt, daar zijn ontheffingsmogelijkheden voor, maar ik wijs u er wel op, op het moment dat wij daar ook weer uitzonderingen in deze huisvestingsverordening toevoegen, maken we iedere keer een pleistertje op een pleistertje op een pleistertje en dat zou ik niet wenselijk vinden. De vraag van het CDA over de woningen die gebouwd zijn voor '92. Volgens mij staat er in het Hvv al een uitgebreide toelichting op dat die huizen in principe niet zijn toegevoegd, omdat die veelal in het woningcorporatiebezit zijn, dus die huizen zijn eigenlijk al van een goede staat en die hebben we ook niet opgenomen in die woonsplitsverordening, niet in de mogelijkheid om te kunnen splitsen. Die zijn al dermate goed. Jouw Haarlem vraagt over het toevoegen van de zienswijze. Volgens mij hebben we daar best nog even een mogelijkheid om daar iets over te voegen. Voor de behandeling van volgende week kijken we er nog even naar, maar ik zou u willen verzoeken om uw stuk goed te lezen, want in de verordening hebben we daar ook iets over opgenomen, bijvoorbeeld over de vraag van de wijkraden waar u naar wees. In de verordening – werd net ook al even aangehaald in het antwoord naar GroenLinks – zijn een aantal randvoorwaarden opgenomen als het gaat over splitsen of omvormen van woningen en kijken we naar de leefbaarheid, naar parkeervoorzieningen et cetera. Dus die vraag voor u: kijken we goed naar de time-out gebieden en kijken we goed hoe we dat beschreven hebben in de huisvestingsverordening? Ja, daar houden we rekening mee met de leefbaarheid in de wijk. Uw vraag over de bijzondere doelgroepen, of we die nu wel of niet al toevoegen. We hebben een pilot lopen en kijken goed naar die pilots hoe die werken. We hebben de pilot bij de zorg en we hebben de pilot bij de onderwijsgroepen, dus ik zou daar nog niet op vooruit willen lopen en die nu direct al toe te voegen, maar wij zijn daar wel met de woningcorporaties ook mee bezig.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik wil even terug naar het splitsen. Ik heb ook een vraag gesteld over het uitbreiden van de wijken. We zien nu al het waterbedeffect, dat ze dus uitwijken naar de omliggende wijken. Heeft u daar goed naar gekeken? En ten tweede, en daar heeft de Actiepartij in het verleden ook ... Hé, yes, ik spreek in de tijd van mevrouw Meijs. O, wat jammer. Het verschil tussen bouwkundig splitsen en kadastraal splitsen, want we zien dat die kadastrale splitsingen mogen, maar wat voor effect heeft dat nou in de praktijk? Want ik kan me voorstellen dat ze dat dan als gesplitste woningen verkopen en dat we dan alsnog in de praktijk dus gesplitste woningen krijgen.

Wethouder Meijs: Ik snap uw probleem niet. Volgens mij monitoren we heel erg goed, in ieder geval bij de vergunningen, of het over kadastraal splitsen gaat of over woonsplitsen. Volgens mij is dat heel goed geregeld. Wij zullen bij het Kadaster navragen, als dat u gerust kan stellen, of dat terug te vinden is, dat probleem. Ik denk ...

De heer Aynan: (buiten microfoon).

De voorzitter: Het is uw eigen tijd. Mevrouw Meijs gaat verder.

Wethouder Meijs: Er was ook een vraag bij u: kunt u die grens niet optrekken? De grens gaat niet over 389 verkoopprijs, maar gaat over de WOZ-waarde. De WOZ-waarde wordt elk jaar weer bijgesteld en elk jaar weer aangepast. Wat het probleem volgens mij meer is – en dat is de koppeling die zojuist ook gelegd werd in dat laatste stukje van de discussie – het probleem is dat we niet alles in de hand hebben in deze wooncrisis. Er is ook inderdaad een groot stuk wat vrije markt is, daar kunnen wij weinig aan doen. Maar wat we hier doen is wel de bescherming maken en de koppeling maken aan de middeldure huur. De middeldure is denk ik net zo broodnodig als de sociale huurwoning en bij deze opkoopbescherming maken we het dan wel mogelijk om daar ook nog een stukje bescherming te hebben. Maar de lage rente en ook nog even als antwoord op uw debat wat u net had met elkaar. Kijk, niet iedere verhuurder is direct ook een huisjesmelker. Ik ben het helemaal u eens als u zegt dat de prijzen de pan uit rijzen. Ja, de prijzen rijzen de pan uit. Maar de lage rentestand en het feit dat sommige ouders in staat zijn om een huis te huren voor hun kinderen, daar gaat deze huisvestingsverordening niet over. Er zijn ook mensen met goede wil om huizen te verhuren.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik ga het heel kort proberen. Kunt u uitzoeken of het kadastraal splitsen misbruikt wordt voor bouwkundig splitsen?

Wethouder Meijs: Dat is een vrij technische vraag, maar ik ga kijken of ik ...

De voorzitter: Technisch, ja. Laat u hem technisch stellen.

Wethouder Meijs: Ik zal navragen of ik dat kan uitsplitsen en of ik dat kan laten zien aan u.

De voorzitter: Dat had u technisch uit kunnen vragen en dat kunt u nog steeds.

De heer Aynan: Dat hebben we al tig keer gedaan, voorzitter.

De voorzitter: En dat kunt u nog steeds. Mevrouw Meijs gaat verder.

Wethouder Meijs: Er was nog een vraag bij D66 over de inzage over de handhavingskosten die we bij de kadernota aan zullen geven, maar ik heb die gegevens nog niet. Het is heel erg ingewikkeld om nu al die toeristische verhuur, om die handhaving daarvoor in te schatten wat daarvoor nodig is. Dat regelen we nu natuurlijk via die huisvestingsverordening, maar die handhaving, dat is nog echt wel een klus. Het geld wat we nu beschikbaar hebben is in ieder geval om de vergunningen op een goede manier uit te kunnen zetten. Er wordt ook gesproken over risico's die we hiermee lopen. Dat was de SP die daarop doelde. Ja, we hebben inderdaad een korte inspraakprocedure gehad, inspraakprocedure tussen haakjes. Daar lopen we inderdaad op vooruit. We hebben de risico's wel ingeschat en hopen dat we die risico's natuurlijk erg laag kunnen houden. Het moment dat we zien dat we daar toch gaps in hebben, zullen we uiteraard bij u terugkomen als

we daar heel veel tegenaan lopen. Maar daar gaan we niet van uit, we hebben goed gekeken. We hebben ook naar onze burens gekeken, maar wij lopen wat dat betreft echt vooruit voor de troepen en zijn de eerste gemeente in Haarlem die dat doen. Dat deden we overigens ook ... In het land, bedoel ik. Dat deden we ook al, even ter herinnering, toen wij de time-out gebieden uitvoerden, daar waren we ook al koploper op.

De heer ...: Nieuw leiderschap.

Wethouder Meijs: Nou, ik weet niet of het nieuw leiderschap is, het is in ieder geval lef om je woningvoorraad goed te beschermen voor verkeerde doeleinden. Nogmaals, als laatste volgens mij werd er herhaaldelijk gevraagd over de evaluatie, of we die eerder konden doen. Ik heb in het stuk gezet dat we dat over twee jaar konden doen. Dat lijkt mij prima om tussentijds u te voorzien van de gegevens die we zullen monitoren. Maar ik zou er niet voor pleiten om de evaluatie erg vroeg naar voren te houden, omdat we er ook nog gewoon ongelofelijk weinig ervaring mee hebben met de opkoopbescherming. Voor zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Behoeft er een tweede termijn? Of een paar korte opmerkingen? Nou, we gaan gewoon. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ja, dank u wel. Het CDA had drie punten aangehaald. Eén, dat was die bij het splitsen van een woning in appartementen. Dat er minimaal één van 80 vierkante meter moet blijven staan. Daar hebben we geen antwoord op gekregen van het college. Wij kondigen hierbij een amendement aan. Het tweede waarmee wij kwamen is in 1992. Het antwoord, eerlijk gezegd, is mij niet volstrekt duidelijk. Of misschien helemaal niet duidelijk. Ik zal hier aanvullend technische vragen over stellen. En wellicht komt daar dus ook nog een amendement van. En het derde is, dat verbaast mij wel dat ik daar geen antwoord op heb gekregen. Dat is die winkels. Het vergunningsvrij wonen boven winkels. In het huidige voorstel van de verordening geldt dat dus niet voor het zuidelijke gedeelte van de Grote Houtstraat. En dat lijkt me gewoon niet de bedoeling van een verordening. Het lijkt me heel logisch dat het daar ook voor geldt. De Cronjéstraat en de binnenstad. Maar ik denk dat het voor het hele centrum moet gelden. Of in ieder geval voor het zuidelijke gedeelte van de Groot Houtstraat. Dus ik weet niet of de wethouder daar nog even op kan ingaan. En anders ga ik dit ook technisch uitvragen en eventueel daar een amendement voor indienen, om dat te veranderen. Want ik denk echt dat als we het vergunningsvrij wonen boven winkels willen hebben dat zeker de Groot Houtstraat er geheel onder moet vallen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? Ik zag handen net daar. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: De wethouder heeft er weer een kunst van gemaakt om de vragen niet te beantwoorden, dus dat gaat van mijn spreektijd af. Ik wil wel wat over de cultuur zeggen. Ik heb technische vragen gesteld. Ik zou de wethouder willen vragen: kijk er eens een keer naar. Want misschien leert u er ook van, net als ik ervan heb geleerd. Wij willen namelijk weten of u ook ziet dat het vormen van woningen in niet-woongebouwen, dat dat geen leefbaarheidstoets met zich meebrengt. En dat het voor een omwonende geen ene donder uitmaakt of er een pand gesplitst wordt of dat er een garage gesplitst wordt, bouwkundig. En dan moet je dat gaan toetsen. Dat was een vraag, een concrete vraag. Daar bent u niet op ingegaan. Ja, en verder laat ik het hierbij, want ik wil nog wat tijd aan de cultuur besteden.

De voorzitter: Dat klinkt mij vrij technisch hoor, in de oren.

De heer Van Leeuwen: Van de orde. Ik ben het echt spuugzat om hier constant op het moment dat het spannend politiek ingewikkeld lijkt te zijn om dan te zeggen: ja, dat is technisch. Kijkt u als voorzitter nou eens

naar de stapels technische vragen die ik afgelopen twee jaar heb gesteld over dit onderwerp. Elke vergunning hebben we boven tafel getrokken om te kijken: klopt het nou. Snappen we het nou. Net heb ik ook gezegd: de terminologie in de vergunning heeft geen donder te maken met de verordening. Ja.

De voorzitter: Maar u zegt eigenlijk: ik heb het technisch uitgevraagd, maar het antwoord is niet afdoende.

De heer Van Leeuwen: Er wordt geen donder mee gedaan. En u wimpelt het weg als: ga het technisch uitvragen. Mijnheer Visser herinnert mij er net aan dat we dat allemaal hebben gedaan over 1992. Ik wil gewoon een verbeterlag zien. En ik wil een wethouder die op de materie zit.

De voorzitter: Ja. De vraag kwam op mij vrij technisch over. Maar de wethouder gaat daar antwoord op geven. Wie nog meer? Ja, precies. Dan alleen mijnheer Amand nog. Nou, gaat uw gang. Toch mevrouw Kok ook nog. Eerst mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik had ook een vraag gesteld over die woonwagenlocaties. Dat is één. Daar heb ik geen antwoord op gekregen. Wanneer komen daar eens een paar dingen bij? Ten tweede heb ik de vraag: wonen boven winkels. Dat is al tien-twintig jaar geleden. Toen is deze al gevraagd. Toen vond de gemeente het duur. Vindt de wethouder het nu nog zo duur, wonen boven winkels, om subsidie te geven? En de andere vraag is van ons natuurlijk. U kan via het kadaster bekijken, als u een beetje handig bent, of een woning aangekocht is en of het dan weer verkocht is in appartementen. Dat is een fluitje van een cent. Maar daar zal u toch wel een ambtenaar voor hebben. Geeft u daar eens antwoord op.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, ik ben het van harte eens met mijnheer Van Leeuwen van de Actiepartij. Geef ons duidelijke meetcriteria. We kunnen wel zeggen: we zijn tegen het splitsen van woningen. En dan wordt er gezegd: we kijken naar de leefbaarheid. Ja, de leefbaarheid. Geef ons duidelijke criteria. En dan kunnen wij er ook iets zinnigs over zeggen. Maar dit is veel te vaag en daar kunnen wij echt niet mee akkoord gaan.

De voorzitter: Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Ja, heel kort. Wij vroegen om een evaluatie en de wethouder zei dat dat lastig is. Maar hij noemde vervolgens wel een aantal paramaters op waarvan ik zeg: daar kunnen we heel aardig een evaluatie mee houden. Dus ik zou toch graag willen aanhouden dat we in het najaar 2022 een lijstje krijgen met de aanvragen, et cetera, die de wethouder net noemde, zodat we het kunnen beoordelen.

De voorzitter: Oké. Het woord is aan wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, als antwoord op de Actiepartij en ook OPH stelt hem nu. Bij de afweging of er woningen kunnen komen in op dit moment bedrijfspanden zit er of een bestemming op, of wij kijken naar de randvoorwaarden van de leefbaarheid. En de leefbaarheid hangt onder andere samen met het aantal voorzieningen in de wijk, zoals parkeervoorzieningen. De druk op de tuinen. Of er wel of geen tuin is. De toegang. Dus ik begrijp dat u behoefte heeft om alles tot aan detail hierin te stoppen, maar leefbaarheid is echt gekoppeld aan parkeerdruk, aan bewegingen in de straat, de grote van de straat, de grote van de tuin. Dus die randvoorwaarden zijn allemaal opgenomen daarin. En het wonen boven winkels, wat net nog genoemd werd, dat heeft ook te maken met de vitaliteit in de stad. Volgens mij heeft u daar ook al een keer

met mijn collega Berkhout over gesproken. Kan ook binnenkort nog een keer terugkomen. Dus uw vraag van het CDA: kan dat nou wel of niet ook ten zuiden van de Grote Houtstraat opgenomen worden. Ik zou u willen verwijzen naar die vitaliteitsdiscussie die er is. We kijken heel goed naar deze stad als het gaat over toevoegen van wonen. Ook voor het wonen boven winkels. Daar waar het kan, graag. Maar daar waar het een bestemming heeft voor de winkel kan het niet ontnomen worden. En over de woonwagens. Volgens mij staat dat nu niet op de agenda. Volgens mij staat het over de huisverordening, huisvestingsverordening, op de agenda. En niet over het wel of niet toevoegen van plekken voor woonwagens.

De voorzitter: Nog behoefte aan een opmerking? Nee. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Een kleine. Want ik vroeg aan de wethouder: het kadaster kan u zo inzien. Als je een groot pand hebt en je splitst het, dan wordt dat allemaal bij het kadaster geregistreerd. Dus ik zie het hele probleem niet hoor.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De wethouder heeft een aantal toezeggingen gedaan met betrekking tot de zienswijze en nog een paar dingen uit te zoeken. Toch heb ik ook gehoord een aantal amendementen die er zijn aangekondigd. Dus dit stuk gaat sowieso dan als een bespreekpunt naar de raad. Waarvan ik hoop dat u alles wat u hier gezegd heeft niet nog een keer gaat herhalen daar. Dat het in ieder geval beknopt kan blijven.

9. Vaststellen Cultuurplan 2022-2028 (MTM)

9.1 Motie 2.01 Met de HaarlemPas moet echt veel meer kunnen

9.2 Motie 18.06 Museum Haarlem verdient ondersteuning

9.3 Toezegging bespreken optie last minute tickets voor HaarlemPas houders met culturele instellingen

9.4 Motie 21 "3 miljoen cultuur"

De voorzitter: Dan gaan wij verder naar het laatste agendapunt van vanavond. Dat is agendapunt 9. Het vaststellen van het cultuurplan 2022-2028. Ja. Daar is aan toegevoegd de moties 2.1, met de HaarlemPas moet veel meer kunnen. Motie 8.6, museum Haarlem verdient ondersteuning. De toezegging voor het bespreken van de optie last-minute tickets voor Haarlempashouders bij de culturele instellingen. En motie 21, drie miljoen voor cultuur. Eind vorig jaar heeft de gemeenteraad in een startnotitie de kaders bepaald voor het cultuurbeleid. De cultuur maakt Haarlem. Het cultuurplan 2022-2028 is hiervan de uitwerking. Het college stelt aan de raad voor dit vast te stellen. En daarvoor hebben zich een aantal insprekers aangemeld. Dat is mijnheer Catau. Mijnheer Claus. Mijnheer Nanne, oké. Mijnheer Catau. Mijnheer Claus. En mijnheer Hurts. Mijnheer Hurts is digitaal. En die is ook al aanwezig. Ik heet u beide welkom bij deze commissie. Als u straks ingelogd bent, dan kunt u het knopje van de microfoon indrukken. Dan gaat het lampje branden. En vanaf dat moment heeft u drie minuten om uw verhaal te doen. Aan het einde zal ik u eraan herinneren dat de tijd op is. En daarna is er gelegenheid voor vragen vanuit de commissie. Mag ik als eerste het woord geven aan mijnheer Claus? Ja, gaat uw gang.

De heer Claus: Super. Hallo, mijn naam is Maarten Claus. Ik spreek hier namens Klein Haarlem. Voor wie ons niet kent. Klein Haarlem is een groep van ongeveer tientallen jonge creatieve en culturele ondernemers. Wij zijn verantwoordelijk voor onder andere een aantal culturele evenementen in de stad. Misschien kent u ons wel van Parksessies, wat in 2019 voor het laatst was. We hadden jaarlijks twintigduizend bezoekers. We

organiseren op de begane grond een kunstfeestje. We hebben We Are Public naar Haarlem gehaald. We doen allerlei dingen in de stad. Daarnaast zouden wij een nieuw festival gaan organiseren. Dat heet Boring. Misschien heeft u het voorbij zien komen op posters. Maar sinds gister weten we dat het, nou ja, eergister, dat helaas het eerste jaar niet door kan gaan. Dus dat is een beetje om te janken, maar ik zal hier niet gaan janken. Dat is een beetje, dat geeft een zootje. Verder hebben wij ook nog een vastgoedhoek. Dat wil zeggen: we hebben een aantal creatieve hubs. Hubs is een chic woord voor een kantoorverzamelgebouw waar allerlei creatieve ondernemers samenwerken. We zijn ooit begonnen in de Zijlpoort, waar nu de gemeente zit. We zitten nu in de Greiner. En binnenkort ook in de Slachthub. Dat is op het Slachthuisterrein waar we drieduizend vierkante meter erbij krijgen. Dus dat is allemaal hartstikke leuk. Maar daar zijn we hier niet voor. Wij zien hier om te reageren op het cultuurplan. 70 procent van onze werkzaamheden vallen in het cultureel domein. Daarom wil ik daarop reageren. We waren in eerste instantie heel enthousiast van het cultuurplan. De algemene visie delen we heel erg. Cultuur voor iedereen. Dat is echt een heel mooi doel. Maar je geeft er eigenlijk ook gelijk mee aan dat het niet helemaal lukt op dit moment. Wij zien vooral. Met Boring zijn we langs alle culturele instellingen gegaan en hebben we gevraagd van: wat is jullie publiek op dit moment? En wij zien gewoon een gigantisch gat op het gebied van jongeren. Op het gebied van mensen met een bi-culturele achtergrond. En wij voegen daar graag aan toe dat de queer community helemaal niet vertegenwoordigd is in de culturele sector. Dat moet beter, als je naar de statistieken van Haarlem kijkt. 40 procent van de inwoners van Haarlem is dus tussen de 14 en 40 jaar oud. En 30 procent heeft een bi-culturele achtergrond. En die vindt zijn weg dus blijkbaar slecht naar de culturele instellingen. Wij vinden het eigenlijk noodzakelijk dat aan de visie wordt toegevoegd dat de cultuur niet voor iedereen moet zijn, maar ook van iedereen. Eigenaarschap is essentieel als Haarlem deze doelgroep niet nog verder wil vervreemden van de publieke sector. Wij zien ook de situatie waarin de gemeente Haarlem zit. Dat eigenlijk veel cultuursubsidie gewoon verkapte huursubsidie is. Wat het heel moeilijk maakt om veranderingen aan te brengen. Maar dat kan niet reden genoeg zijn om er niks mee te doen. Je kan dan niet als laatste antwoord aan die mensen geven van: je kan niet meedoen, omdat we dure huizen hebben gekocht. Voor ons. Wij gaan de toekomst toch redelijk hoopvol tegemoet, omdat er een programmasubsidie is. Daar is misschien een plek voor ons. Dat hopen we. Daar gaan we aanspraak op doen. We zijn een beetje bang voor een tweede cultuurstimuleringsfonds, waar wij al jaren kleine bedragen van proberen te krijgen en nooit genoeg. Waardoor we altijd best wel veel risico gelopen hebben. Maar we vinden eigenlijk dat de groepen die zogenaamd moeilijk te bereiken zijn niet in een bij-potje horen. Die horen gewoon in de basis, wat ze verdienen. Omdat het geen bij-mensen zijn. Nou, wij als Klein Haarlem durven wel te zeggen dat wij van nature een jonge doelgroep aanspreken en een deel van de queer community. En we vinden, we hopen dat dat gezien wordt door de gemeente. En dat we dat zeker blijven doen. En dat dat op waarde geschat wordt. Dat was het. Bedankt voor jullie tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mijnheer Nanne.

De heer Nanne: Ja, mijn naam is Kees Nanne. Ik spreek namens de Haarlem ateliers. En onze voorzitter, Jos Catau, die is op dit moment ziek. Ja, wij zijn een stichting voor amateur beeldhouwers, schilders en edelsmeden. Totaal ongeveer negentig tot honderd onder professionele begeleiding in Haarlem. En wij vallen dus onder het kopje amateurs van de cultuurnota die een magere half procent van de begroting met allerlei koren en dergelijke mogen delen. Maar we hebben een urgent probleem. Wij bestaan 50 jaar en hebben daarvan 45 jaar in de Egelantier gezeten. Bij de uitruiming hiervan vijf jaar geleden konden we van de gemeente een locatie krijgen op het Slachthuisterrein. Maar dat wordt nu ook ontwikkeld en daar moeten we ook vertrekken. Heel binnenkort al. We hebben de gemeente verzocht om ons te helpen bij nieuwe huisvesting. Echter, de gemeente zegt niets te hebben en we worden verwezen naar de makelaars in de particuliere markt. Die markt is in Haarlem heel lastig. We hebben twintig locaties ongeveer onderzocht en zijn

ook in onderhandeling, maar de particuliere huur is ongeveer driemaal zo duur als wij nu aan huur betalen. We betalen nu ongeveer 600-700 euro. En we gaan dan naar 1800 euro toe. Dat is een enorme sprong. Wij verzoeken daarom de gemeente om ons, ja, om ons daarbij te ondersteunen en een bijdrage van 30 duizend euro voor de komende vijf jaar beschikbaar te stellen, zodat wij geleidelijk aan die exploitatie met onze leden kunnen gaan dekken. En dit in de cultuurnota op te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan is er nog één inspreker digitaal. Dat is mijnheer Hurts van de Stichting Internationale Koorbiënnale. Mijnheer Hurts, welkom in onze vergadering.

De heer Hurts: Bent u voor mij hoorbaar en zichtbaar?

De voorzitter: Zichtbaar niet.

De heer Hurts: Ik heb mijn camera aan staan. Maar het kan ook zonder beeld, als het voor u niet bezwaarlijk is.

De voorzitter: Nee, één momentje. Ja, u bent zichtbaar. U heeft drie minuten. Gaat uw gang. Als de commissie eventjes stil wil zijn.

De heer Hurts: Dank u wel. Technisch met Teams moet ik de microfoon ongeveer voor mijn mond houden, want anders blij ik niet hoorbaar te zijn. Ik had het liefste bij u geweest, maar ik ben op dit moment zelf niet helemaal gezond. Geen covid, maar genoeg reden om het vanuit huis te doen. Ik ben hier als bestuurslid van de Internationale Koorbiënnale. Het bestuur is onbezoldigd en werkt samen met artistieke en zakelijke directie en een projectteam van vier producenten en twee marketeers en een oproepbare groep van veertig vrijwilligers uit de stad om de ontwikkeling van die koorbiënnale als een soort van hedendaags ideaal erfgoed op het gebied van top zang, samenzang, in Haarlem te blijven ontwikkelen. Ik ben hier omdat het bestuur zich ernstig zorgen maakt over de continuïteit en de toekomst daarvan. De koorbiënnale is al twintig jaar verbonden met het culturele DNA van Haarlem en de provincie. Het is medebepalend geworden voor zowel het landelijke als het internationale publieke imago van Haarlem. Dat zijn grote woorden, maar ik zeg ze niet lichtvaardig. Want koorzang is één van de meest beoefende culturele activiteiten in ons land en zeker in Haarlem met alleen al in deze stad 45 koren geregistreerd bij de federatie Haarlemse koren. En er zijn inmiddels nauwelijks nog professionele koren en koordirigenten in de wereld die Haarlem niet kennen en er niet graag zouden willen optreden. En dat is, zou je kunnen zeggen, allemaal de verdienste van twintig jaar koorbiënnale. En in die twintig jaar zijn er tien edities geweest die nog steeds grote en gevarieerde publiek heeft weten te bereiken. De laatste fysieke editie voor corona trok 18,5 duizend bezoekers van wie 5 duizend betalend. De populaire hofjesconcerten, die houden we bewust gratis. En die zijn zonder reservering te toegankelijk. En daar komen duizenden mensen naartoe die zich daar soms opzettelijk en soms door toeval laten ontroeren. Meer dan de helft van de bezoekers komt van buiten de stad en dat zijn eigenlijk de waardevolle bezoekers die in het cultuurplan worden genoemd waar we als stad naar streven. Naast eigen inkomsten heeft de koorbiënnale zo'n 25 andere financiers, waaronder de gemeente Haarlem. Daar kom ik straks nog even op terug. Dus we zijn zeer actief met fondsenwerving en trekken daarmee zowel landelijk als internationale fondsen en financiers naar Haarlem. En zo kunnen we pluriformiteit, internationaliteit en relevantie voor de gemeenschap en ondernemerschap in Haarlem vergroten. En een groot deel van wat wij als budget hebben komt ten goede aan de Haarlemse culturele werkgemeenschap. En dat zijn eigenlijk dingen die ook precies zijn wat het cultuurplan beoogt. Als ik daar een kort citaat uit mag geven. Cultuurfestivals zijn als geen ander in staat om bij te dragen aan de culturele ambities van de gemeente, omdat festivals deelname aan culturele activiteiten laagdrempeliger maken. Einde citaat. De gemeente zegt ervoor te willen zorgen dat, ook even een citaat, het netwerk van cultuurfestivals, culturele instellingen en cultuurmakers versterkt

wordt, omdat cultuurfestivals zorgen voor levendigheid in de stad, nieuwe groepen naar Haarlem brengen en bijdrage aan de economische vitaliteit en culturele diversiteit. Einde citaat van het cultuurplan. Maar hoe komt het dan dat festivals als de koorbiënnale geen onderdeel uitmaken van het cultuurbeleid? De koorbiënnale is ondergebracht bij het evenementenbeleid samen met recreatieve elementen als de kerstmarkt, bloemencorso, grachtenloop en dergelijke. Daarmee wil ik niets zeggen ten nadele van die evenementen, maar het is een te onzekere basis voor het onderhouden van de professionele organisatie die noodzakelijk is voor onze lange termijnplanning en voor het aangaan van internationale commitment die vaak meerjarige contacten vergen. En die hebben we nodig om onze doelstellingen waar te kunnen maken en te blijven bieden wat aansluit bij de culturele doelen van de gemeente. En daarvoor is meerjarige zekerheid nodig van voldoende structurele steun vanuit de gemeente. Dan zou je kunnen zeggen: als er al 25 andere financiers zijn, wat moet de gemeente dan nog meer doen? Dat wil ik graag uitleggen.

De voorzitter: Mijnheer Hurts, u zit inmiddels op drie minuten. Kunt u zo langzamerhand gaan afronden?

De heer Hurts: Oké, ja. Ik ga afronden. De koorbiënnale had in 2019 600 duizend euro budget waarvan 7,5 procent ondersteunt door de gemeente Haarlem. En de grootste fondsverstrekker was voor ons podiumkunsten. Die gaf 155 duizend. Die hebben een nieuwe instapdrempel gevormd voor de komende tijd waardoor ze zeggen: wij geven alleen zoveel subsidie als de gemeente zelf ondersteunt. En wij staan op het lijstje, volgens podiumkunsten, helemaal onderaan voor wat betreft steun vanuit de lokale gemeente.

De voorzitter: Nu bent u bevroren. Nou, dan kijken we even of de verbinding zich herstelt. Ondertussen wil ik gelegenheid geven. Zijn er vragen aan de sprekers die hier aanwezig zijn? Geen vragen? Mijnheer is er weer. Mijnheer Hurts.

De heer Hurts: Ja, een vraag aan mij?

De voorzitter: Ja, u was net even uitgevallen, dus we hebben een stuk van uw verhaal, het laatste stukje, gemist denk ik.

De heer Hurts: Oké. Dat mag ik nog herhalen?

De voorzitter: Vanaf het fonds podiumkunsten was u.

De heer Hurts: Oké. Het fonds podiumkunsten is onze grootste subsidiegever en die hebben een nieuwe instapeis geformuleerd voor de komende tijd waarin zij zeggen dat ze hun subsidie afhankelijk maken van de steun vanuit de lokale overheid. En wij staan in hun lijstje van festivals onderaan voor wat betreft de steun van de gemeente. Daardoor is wat we hebben ontvangen in het verleden 155 duizend gezakt naar 40 duizend euro subsidie voor de komende jaren. Een daling van 74 procent. Daarmee kunnen wij dit festival niet volhouden. Dus ons verzoek aan de gemeente is om festivals als koorbiënnale een centrale plek in het cultuurbeleid te geven en daarmee ook onze plek in de landelijke financieringsstructuur te veranderen. Dus het is niet alleen de beslissing van de gemeente. Wat de gemeente beslist beïnvloed ook de nationale financiering van ons festival. En wat kunstmusea doen door het exposeren van hun topstukken, waarmee ze duizenden kunstschilders, amateurschilders en beeldhouwers inspireren, dat willen wij doen op het gebied van samenzang. Door top uitvoering naar Haarlem te halen en daarmee alle amateurkoren en mensen die van zang houden te inspireren. Dus wij hopen dat we een andere plek kunnen krijgen in het cultuurbeleid van de gemeente Haarlem en daarmee de toekomst van de financiering en de groei, de hele groei van het festival, kunnen blijven vormgeven. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen vanuit de commissie? Mijnheer Aynan. Dat wordt heel snel. Tien secondes.

De heer Aynan: Mijnheer Claus, u heeft het over cultuur dat niet alleen voor iedereen maar ook van iedereen moet zijn. Vooral qua jongeren en diversiteit. Heeft u daar concreet ideeën bij?

De heer Claus: Er zijn in Haarlem zat partijen die dingen al doen. Ik bedoel: iedereen loopt weg met Triple ThreaT. Logisch ook. Ze doen fantastische dingen. Als je daar geld aan geeft, dat krijg je tien keer terug. De output die zij leveren. Nog een keer? Ik snap je vraag niet helemaal.

De voorzitter: U mag uw vraag nog even verduidelijken.

De heer Aynan: Ja, ik snap dat u organisaties noemt. Maar ik bedoel meer van: wat moeten we hier als Haarlems beleid. Hoe kunnen we dat beter vormgeven om de jongeren en diversiteit, om dat beter bij ons aan te laten sluiten? Want daar zit inderdaad een gat. Dat zien we.

De heer Claus: Ik denk dat er ten eerste een goed onderzoek moet komen naar het bereik van de culturele instellingen. Want wij gaan langs alle culturele instellingen. Ze hebben af en toe hebben ze wel onderzoek gedaan. Maar er is geen heel groot onderzoek vanuit de gemeente naar alle instellingen. Dan kijk je gewoon naar wat het bereik is. En ik denk dat je dan, tenminste dat is mijn inschatting. Dan kom je uit dat de doelgroep heel erg hoog is en niet een afspiegeling is van de Haarlemse samenleving. En die gaten daar. Dan moet je kijken naar wie die mensen zijn die die gaten vullen. En maak daar de basis van. Dat is vanuit ons het idee. Ja.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog meer vragen vanuit de commissie? Nee? Nou, dan was uw verhaal alle drie hartstikke helder. Ik wil u alle drie bedanken voor uw komst en uw bijdrage vanavond in deze commissie. Mijnheer Hurts, u mag verder digitaal, als u wenst, de vergadering volgen. En u mag, als u wenst, plaatsnemen op de tribune.

De heer Hurts: Dank u wel.

De voorzitter: Ja. Dan gaan wij verder met de vergadering. Dan gaan we weer even wisselen. Dank u wel namens de hele commissie. Wie mag ik als eerste het woord geven? We gaan weer naar die kant. Het is het thema van vanavond. Mijnheer Slik, CU.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, de CU steunt de vijf ambities die genoemd worden. Maar, goed. Eén van de belangrijkste vragen is dan: zorg dit nou voor een permanente oplossing voor het Frans Hals Museum? Nou, dan lezen we verder. Ja, veel letter, veel papier, veel inhoud. Dit stuk. Er gaat ook veel papier en gebabbel komen staat er in het stuk. Ik zal het heel kort houden. Maar pas bij paragraaf 4.1 komen er eindelijk stellingen, komt er een concreet verhaal. En wat zien we dan met het Frans Hals Museum? Sinds enige tijd wordt onderzocht hoe reguliere exploitatie versterkt kan worden. Een keertje incidenteel geld. Een keertje structureel geld. Maar nog steeds geen structurele oplossing zien we daar. Daar ontbreekt gewoon de tekst over. Er staat alleen maar: we gaan nog steeds lappen en bijlappen en oplappen. We komen nog niet toe aan de inhoudelijke visie, dus dat missen we. Het is goed dat Museum Haarlem structureel is opgenomen. Programmasubsidies steunen we. Vernieuwen van de bibliotheken, benutten van de Haarlem pas en het jeugdfonds. Altijd weer een risico, beperkte ambtelijke capaciteit. Dat is ook weer spijtig. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Visser, CDA. U bent er nog niet klaar voor?

De heer Visser: Ik ben er helemaal klaar voor, voorzitter. Op 2 september kwalificeerde het CDA het plan als prachtig, maar de speelruimte is smal. En dat beeld is nu niet veranderd. De ruimte voor de programmasubsidies is nog beperkt. Desalniettemin wordt een betekenisvol begin gemaakt en het CDA staat achter die beweging. Het CDA heeft lof voor het belang van samenwerking en verbinding in het plan. Fantastisch dat u doelgroepen verbreed en nog meer de wijken ingaat. Wat goed dat u de toegankelijkheid van culturele activiteiten voor mensen met een beperking wil vergroten en wat mooi dat u kinderen op school in aanraking wil laten komen met kunst en cultuur. Het CDA had en heeft wel moeite met het begrip basisinfrastructuur. Gelukkig geeft het cultuurplan in de nu voorliggende versie erkenning en waardering aan al die organisaties en initiatieven die niet tot de bis worden gerekend. Ook wordt in het plan aangegeven waarom voor de term basisinfrastructuur wordt gekozen. We begrijpen het, maar blijven ongelukkig met de term. Er is een breed draagvlak voor Museum Haarlem in de bis. Veel inspreekreacties betoonde adhesie voor dit prachtige misschien wat op zoveel medewerking van vrijwilligers kan rekenen. Mooi dat dit museum nu is opgenomen in de bis. Maar het is voor ons nog steeds niet duidelijk wat de criteria zijn om wel of niet bij de bis te horen. We hebben daar bij de bespreking bij de conceptversie hiervan om gevraagd. En ook bij de inspraakreacties komt die vraag terug. Waarom is hier geen duidelijkheid over? En waarom vinden we deze criteria niet terug in het plan? Wie beslist in de toekomst als er wijzigingen moeten plaatsvinden in de bis? Moeten die plaatsvinden en op wat voor termijn bijvoorbeeld? Het is voor ons nu niet duidelijk. We nemen nog geen beslissing over de drie miljoen. De claims zijn groot en er zijn nog veel onzekerheden. We begrijpen het uitstel. We willen we meegeven dat we het belangrijk vinden dat de basis op orde is voordat we met nieuwe zaken van de grond tillen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: In aansluiting op de woorden van mijnheer Visser. Cultuur voor iedereen. We moeten wel erg knokken in deze stad. De vorige keer het museum. Eerder met mijnheer Oomkes en andere geknukt voor de wereldmuziekschool. Er vallen gewoon slachtoffers en dat is lastig om dat te zien. Programmasubsidies, daar gaan veel mensen levend of dood door verklaard worden en dat vrezen wij ten zeerste. Dat is de consequentie van een basisinfrastructuur, et cetera. Wij maken ons zorgen over de bibliotheek. Met 4,3 miljoen euro de grootste subsidietrekker van deze stad. Maar met een halvering van bezoekers in coronatijd. Hetgeen we snappen voor de podia. Maar we vinden het gedoe met boekenpakketjes afgelopen jaar en beperkte openingstijden, we zouden daar eigenlijk wel wat meer willen zien. Want we vinden de bibliotheek een heel belangrijk instituut voor alle Haarlemse inwoners. Ik ga mijn amendement en moties aankondigen. Een aanjaagmotie derhalve voor de bibliotheek. Cultuur als drager in ontwikkelzones, meer dan nu gebeurt. Indexering waar niets gebeurt. Festivals, hou de festivals in de bis en misschien andere ook wel. Meer dan een half procent cultuurbegroting voor amateurs. Misschien één procent of anderhalf procent. Onderdak voor Haarlem Ateliers. Kijk nog eens een keer, wethouder, samen. En hoe zit de nachtcultuur erbij. Dat zijn zomaar zeven onderwerpen waar wij met voorstellen gaan komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Zo, nu doet die het. Even ter inleiding. Waar gaat het over. Ruwweg gezegd wordt de koers in deze nota uitgezet waarlangs Haarlem tussen 2022 en 2028 de hele stedelijke cultuur beoordeelt, stimuleert en financiert. Eerder is de raad terecht akkoord gegaan met het instellen van het tussenjaar 2021 in verband met de noodzakelijke heroriëntatie als gevolg van covid19, zodat er een terecht fors accent ligt op het helpen overleven van onmisbare elementen in het doorgaans krachtige culturele en daarmee economische

aanbod van de stad Haarlem. Ondertussen trekt Haarlem niet meer geld uit voor deze sector, wat om meerdere redenen duidt op een blinde vlek bij beleidsmakers, omdat uit meerjarencijfers blijkt dat de stad nog steeds zo'n 1 miljoen euro bezuinigt op de uitgaven tussen 2020 en 2025. De noodhulp van de Rijksoverheid daargelaten. Een fors deel van de gemeentelijke kunstsubsidies gaat op aan huisvesting van de podia en het museum. Die huisvesting is in handen van de gemeente en dus vloeien deze gelden terug naar de gemeente. Althans, worden gebruikt voor onderhoud, in stand houding en deels verbetering van de gebouwen. Voor de rest ligt een flink deel vast via jaarlijkse subsidies, vast bij grotere en kleinere organisaties. Deze situatie duidt tegelijkertijd op het gebrek aan mogelijkheden om forsere geldstromen om te buigen en veel meer gelden terecht te laten komen bij de zogeheten makers in de cultuursector als mede de kleine organisaties waarvan u er een aantal heeft gehoord zojuist. Het afkomen van geld dat nu aan de grotere podia of het kwakkelende Frans Hals Museum terecht komt slaat forse gaten in de infrastructuur, omdat de vaste kosten daarvan gewoon doorlopen. De gemeente is immers eigenaar van de panden. Krijg je juist minder activiteiten en een nog verdere programmering. Dus dat is geen oplossing. Het cultuurplan is een dappere poging om geldstromen iets te verleggen zonder dat de bestaande voorzieningen risico lopen. Daartoe wordt een deel van de covid gelden opnieuw gelabeld. Dat kan verlichting geven bij een deel van de cultuurmakers en een deel van de kleine instellingen. Om daar meer richting aan te geven vindt de PvdA dat dit deel van het budget verdubbeld dient te worden. We komen met een voorstel daarover. Wel dienen daar duidelijke prestatieafspraken tegenover te staan. Dat laatste is overigens ook de juiste wijze om de grotere podia buiten de coronatijden tot extra activiteiten uit te nodigen. De PvdA spreekt krachtig tegen dat cultuurvoorzieningen slechts voor de hoog opgeleiden en beter gesitueerde zijn. Dan kan ook niet anders gezien de hoge omzetcijfers en publieksaantallen van de pre-covid seizoenen. De huidige waardering voor de cultuursector als geheel is groot. De ongerustheid over het lot van de instellingen ook blijkt uit de cijfers van de omnibus enquête. 94 procent van onze bevolking is het eens met de inspanningen die de stad zich getroost om de sector door zware tijden heen te helpen. Overigens is het licht aan het eind van deze tunnel nog niet te zien. Dus wethouder, graag extra aandacht op deze trendmatige ontwikkeling. De participatie rondom de besluitvorming van deze nota toont op een hartverwarmende wijze aan hoe groot de waardering van de Haarlemse bevolking en cultuurmakers is voor de sector en het belang daarvan. Economisch en inhoudelijk. Ondertussen wordt de wethouder gehandicapt door de druk van een fors verwachtingspatroon. In februari 2022 liggen hier hopelijk veel betere plannen voor het Frans Hals Museum voor waarin knopen worden doorgesneden. Bovendien.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb één vraag. U heeft het over kleine podia. Maar vindt u niet dat die kleine clubjes niet eerder geholpen moeten worden dan die hele grote jongens? Want die kleintjes hebben het heel erg moeilijk. Als ik in mijn mailbox kijk, dan kom ik steeds meer kleine clubjes tegen die ook die problemen hebben. Kijk, die grote mensen. Sommige die redden het wel. Maar wij willen gewoon, en dat denk ik u ook wel, dat we die mensen toch gaan redden. Dus dat is ook het probleem. En dan kunnen we zeggen: ja, het Frans Hals Museum weer een beetje erbij.

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Amand: Hoe staat u er verder in dat u die kleinere clubjes ook helpt?

De voorzitter: U heeft nog tien seconden. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Het is een interessante vraag. Kijk, ik moet het vergelijken met een huisgezin. Als je kleine kinderen hebt, dan hebben ze behoeftes. En grote kinderen hebben ook behoeftes en die zijn vaak wat duurder. En dat heeft te maken met hun onderhoud, met hun schoolsysteem, met alles wat erbij komt kijken om een kind te zijn. En dat geldt voor de cultuursector ook. Natuurlijk moet er een ruimere geldstroom komen naar de richting cultuur. En natuurlijk moeten de kleintjes daarin meeprofiteren. Maar waar we hiervoor staan in deze stad is dat het niet zo eenvoudig te verleggen is als u suggereert.

De voorzitter: U heeft nog tien seconden.

De heer Oomkes: Ik heb nog tien seconden. Dan eventjes. Ja.

De voorzitter: En toen waren ze voorbij.

De heer Oomkes: Kom, kom.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, uw tijd is op.

De heer Oomkes: Ja, ik wou toch eventjes nog één alineaatje doen.

De voorzitter: Eén zin. Niet een alinea. Eén zin.

De heer Oomkes: Ik zag een spreker 3,5^e minuut. Dat heb ik niet gehaald. Een deel van de officiële reacties van de zijde van de wethouder op deze nota en de inspraak tot nu toe kan niet worden gesteund. We noemen de te beperkte rol van Triple Threat, het te beperkte zicht voor de rol van cultuur in de wijken, het onbevredigende antwoord op de grote groep amateur beeldhouwers. Ze zijn net nog geweest. Die straks wordt verbannen van het Slachthuisterrein. Met dat soort afschuiven frustreer je Haarlemmers alleen maar.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Oomkes: Dank u zeer.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Nou, dit plan heeft een behoorlijke verbetering sinds dat het de inspraak inging. Want Hart voor Haarlem heeft jarenlang gestreden voor een vaste subsidie voor museum Haarlem. En dat is eigenlijk weer het tweede succes deze avond. Dat is gelukt. En wij danken ook iedereen die dat mogelijk heeft gemaakt, want dat kan je niet allemaal in je eentje. Ik denk dat het een enorme geruststelling is voor het museum. En de waardering daarvoor is ook groot gezien het aantal sprekers of reacties die kwamen op het feit dat ze niet in de bis waren opgenomen. Los daarvan. Ja, je kan het over kleine kunst en grote kunst hebben. Maar ik denk dat wij het depot van het Frans Hals Museum en andere musea als een olifant hier in de kamer staat. En het is natuurlijk zo'n groot probleem dat eigenlijk gewoon moet worden opgelost of een begin moet worden gemaakt bij de coalitieonderhandelingen. En ik denk dat iedereen daarover na moet denken. Hoe we dit gaan oplossen voor Haarlem. Als ik kijk naar wat met de bibliotheek. Daar is natuurlijk bij het coalitieakkoord is daar een bedrag, vijf miljoen, voor vrijgemaakt. En het is natuurlijk wonderbaarlijk dat daar eigenlijk heel weinig nog mee gebeurd is. Daar maak ik en Hart voor Haarlem maken zich daar wel zorgen over. Temeer als je het vergelijkt met het Dolhuys, wat voor nu al meer dan zeven miljoen aan belastinggeld wordt ingepompt. Onder andere nu onlangs weer meer dan 6,5^e ton vanwege duurzaamheid, terwijl het net helemaal opgeknapt is. En dat staat in schil contrast met wat er bij de bibliotheek gebeurt. Temeer omdat we

ook lezen dat er nog een structurele bezuiniging aan de bibliotheek is opgelegd. En dat resulteert dan in het opheffen van de station bibliotheek waar toch heel veel mensen plezier van hadden. En wij vinden onderwijs heel belangrijk en lezen. En dan is natuurlijk wel de vraag van: ja, wat zijn we daar dan aan het doen? Ik hoop dat de wethouder nog iets zinnigs over kan zeggen. En anders zou ik denken: ja, dat wordt dan ook een zaak van de volgende periode. Wat betreft. Ja, we mogen natuurlijk blij zijn dat. Je zoekt natuurlijk culturele podia. Waar moeten we naartoe. Dat de Egelantier toch, nou ja, toch een soort voorziening heeft waar we misschien iets aan kunnen hebben. Ik ben ook altijd wel benieuwd: wat gebeurt er nou eigenlijk bij Flinty's. Daar staat gewoon een gebouw. Daar schijnt van alles te zijn, maar ik weet niet wat daar gebeurt. En ik zou denken: kan daar niet wat meer gebruik van worden gemaakt. Wat betreft, nou ja, de koorbiënnale. Ja, dat is natuurlijk wel een enorme reclame voor Haarlem, omdat het heel veel mensen uit Europa. Het trekt heel veel koren. En ik vind dat we daar trots op moeten zijn. En ik spoor dan ook de wethouder aan om voor dit belangrijke evenement, net zo goed als het orgelfestival, dat dat. Ja, het is misschien niet iets waar veel mensen, niet iedereen naartoe gaat. Maar ik denk voor de uitstraling van Haarlem is dat gewoon heel belangrijk. Net zo goed als een geschiedenisfestival. Sommige dingen moeten gewoon op een groter plan, een hoger plan, worden getrokken. En daar zijn wij ook voor. En daar laat ik het bij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten? Nee. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Ja, dank u wel. Kanttekeningen gaven we bij het eerste plan. En wij niet alleen. 124 personen inspraakreacties troffen we aan. 85 pagina's. En daar zaten onze meningen van de raad nog geeneens bij, waar we al vaker om hebben gevraagd. Geef de mening van de raad nou ook weer in de inspraakbijdrage, zodat we het ook nog een keer terug kunnen lezen. Helaas. Maar, goed. Daar gaat het niet om. Het gaat om al die Haarlemmers die inspraken, 124 personen. Hartstikke goed. Want de betrokkenheid bij cultuur is groot. Dat wisten we natuurlijk al, want er zijn zo onmetelijk veel clubjes, professionals, amateurs, beeldhouders, binnen, buiten, festivals. We kunnen het gewoon niet meer opnoemen, want het is nogal een breed scala waar we het over hebben. Het plan zet nu ook in op het vergroten van de toegankelijkheid van de culturele activiteiten, verbinding van de kleinschalige activiteiten. Juist in de breedte. Juist in de buurten. Wat hartstikke goed is, want we moeten juist ook die verspreiding hebben in de stad. Maar anderzijds. We zien ook wel terug van: de bis moet die kleine instellingen en kleine clubs maar ondersteunen. Wat krijgen ze ervoor terug? Geen idee. Waar bestaat een bis uit? Waar moet een bis aan voldoen? Geen idee. Want dat zien we nog niet goed terug. Het wordt nog niet helemaal duidelijk. En ook. We hoorden het ook bij de koorbiënnale. Ja, een dergelijk etablissement moeten we het wel bijna noemen. Dat behoort dan niet tot de bis. Iets wat al jaren in Haarlem gehouden wordt, behoort niet tot de bis. Ook nog weer. Teylers behoort niet tot de bis, ondanks dat wij maar een miniem bedrag eraan geven. Ja, maar het is wel één van de pijlers van de Haarlemse cultuur. Dat soort zaken snappen we niet. Maar, goed. Zoals ik zei: het is ook een breed scala. Het is ook een onmetelijke opgave om tot een verdeling te komen van alle subsidies, alle bedragen, et cetera. Een begrip dat wat moeite met zich meebrengt. Maar anderzijds, we strooien als raad af en toe ook. En daarmee strooien in positieve zin, want de wereldmuziekschool werd gesteund zonder steun van de VVD. Niet omdat wij wilden de muziekschool niet steunen. Nee. Omdat de raad koos: ja, we doen nu even hier iets. En daarmee worden andere festivals, andere clubs, worden benadeeld. Wellicht hadden de amateurs daar wel mee ondersteunt kunnen worden als er een betere verdeling was. Dat missen we hierin. En dat vinden we jammer. En daarin verwachten we van de beleidsmakers en de wethouder ook meer stappen de komende jaren. Zo ook in ruimtes, want we hebben heel veel ruimtes in Haarlem. En we moeten daar nog steeds meer bij hebben volgens de clubs. Misschien moeten we eens kijken naar: hoe verdelen we die ruimtes. Hoe zetten we in op betere benutting van de ruimtes die er al zijn. En het laatste puntje, want mijnheer Aynan zit hevig te zwaaien, omdat ik door mijn tijd heen ben. Dat klopt, mijnheer Aynan.

De voorzitter: Ja, dus, inderdaad.

De heer Blokpoel: Laatste punt die ik wilde maken. Want we hebben zware gesprekken gehad over het Frans Hals Museum. Wethouder, hoever bent u daarmee? Want in januari verwachten we nog altijd een brief van u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij vinden ook het cultuurplan. Ja, er is enorm aanbod in Haarlem. Kleine, grote, clubs, amateurs, professionals. Een hele duidelijke keuze waarom bepaalde partijen wel of bepaalde partijen niet gesteund worden missen wij wel in het plan. Ja, wellicht kan de wethouder nog aangeven. Mijnheer Blokpoel zegt: dat kan een stap zijn voor de komende jaren. Ja, waarom doet u dat niet nu? Nu is toch het cultuurplan. Nog één klein punt. Voor ons is motie punt 9.1, motie 2.01, is duidelijk niet afgedaan voor ons. De last-minute regeling is nog steeds veel te duur eigenlijk voor de minima. De Schuur heeft wel een goed aanbod voor de Haarlempas, dus de andere podia kunnen onzes inziens ook een goede regeling voorstellen. Dus dat wilde ik nog meegeven.

De voorzitter: Mijnheer Bloem, SP.

De heer Bloem: Voorzitter, deze cultuurnota is niet wat onze cultuur hier in Haarlem nu nodig heeft. En er zit niet zoveel verschil in tussen de bijdrage die ik eerder heb geleverd vorige keer en bij deze behandeling. Die basisinfrastructuur, die cultuur, die organisaties die in de haarvaten van onze samenleving zitten is veel meer dan al die prachtige stenen die er wel inzitten. We kunnen in deze coronatijd niet zeggen: we investeren alleen op projectbasis voor de rest. U heeft gehoord van de koorbiënnale. U heeft ook Klein Haarlem gehoord. Wij moeten dit anders aanpakken. Want al die kleine culturele organisaties, die lopen op hun laatste benen. En wat is nou belangrijk daarbij? Dat is samen. Dat betekent dat als de gemeente Haarlem zegt: jullie horen erbij. Jullie zijn deel van onze basisinfrastructuur. Dat het veel makkelijker wordt om allerlei andere geldstromen te krijgen. Andersom, het is al mogelijk om andere geldstromen te krijgen als je niet in die basisinfrastructuur zit. Door ervoor te kiezen om een aantal organisaties niet in die basisinfrastructuur op te nemen tekent u misschien wel, en dan kijk ik niet alleen de wethouder aan maar ik kijk ook min collega's aan, wel hun doodsvonnis. Dat is de realiteit. Dat is het vervelende waar we mee te dealen hebben. Hoe we het gedaan hebben was mooi, maar dit is postcorona. Nee, het is in corona. En wanneer postcorona is, dat is nog maar de vraag. Wij moeten nu meer doen dan alleen programmasubsidies. Structureel ondersteunen is wat nodig is. En dat staat niet in deze nota. En dan. En daar kunnen wij niet mee leven. Dus wat dat betreft. Ik zie een interruptie van iemand.

De voorzitter: U heeft geen tijd meer, mijnheer Oomkes. Nee. Nee. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik vind het een buitengewoon sympathiek pleidooi. De vraag is: hoe gaat u dat financieren? Als dat extra geld naar al die organisaties. Tenminste, ik hoop dat het goed is dat ik dat begrijp. En als dat niet zo is, dan hoor ik dat graag van u.

De heer Bloem: Nou, dat is in eerste instantie. De makkelijkste manier en de snelste manier is om dat niet vanuit al die programmasubsidies te werken, maar dat juist daaruit te halen. Maar daarnaast zal er meer geld bijkomen. En daar zitten in ons verkiezingsprogramma ook gewoon voorstellen voor. Dat is onontkoombaar. En gelukkig komt er misschien van D66 landelijk wat meer geld. Dat moeten we niet allemaal inzetten voor programmasubsidies. Daar hebben wij structureel. En versnellers. Ja, er is altijd wel geld te vinden. Nee, dat is flauw. Nee, dit is keuzes maken en ook gewoon luisteren. Wat is er nu nodig. Komen wij er wel met wat

subsidies. Want die basisinfrastructuur die we echt hebben, daar moeten we meer. Daar moeten we structureel wat voor gaan doen, ook al was dat in het verleden niet nodig. De nood is hoog voor het Hout Festival, voor de koorbiënnale. En uiteindelijk denk ik ook zal het voor Klein Haarlem. Dat is belangrijk. A, erkenning dat ze erbij horen. B, ook subsidie zodat ze die kunnen verdubbelen of vertienvoudigen. Dan nog één specifieke vraag. Ja, we hebben Haarlemse ateliers. Dat is prachtig. Daar leiden we mensen op. Dat is een verrijking voor onze stad. En we behandelen ze alsof ze een ongewenste huurder zijn. Ja, ze moeten weg uit het Slachthuis. Dat begrijpt de SP ook wel. Maar wethouder, kunt u gewoon hier de verantwoordelijkheid nemen en zeggen: ja, ik ben de wethouder cultuur. Ik sta hiervoor. Ik neem hen bij de hand en wij gaan gewoon samen op zoek naar een betere locatie. Samen. Als college nemen wij daar verantwoordelijkheid voor. En wij komen bij u terug als daar eventueel financiële consequenties aan zitten. Want ik snap dat u niet zomaar geld uitgeeft. Ja, bij de muziekschool wel. Maar normaal gesproken niet zomaar geld uitgeeft zonder ons te consulteren. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Amand. Niet? Nee.

De heer Amand: Ik steek even mijn vinger op. Ik heb nog een paar minuten zie ik. Nou, ik vind het een mooi betoog van de SP. En als u met een goed voorstel komt en de wethouder, dan gaan we daar akkoord mee. Dus we kijken even naar de wethouder, wat de wethouder gaat doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Ja, een paar maanden geleden ging ik op bezoek samen met mijn collega-fractielid Thessa van der Windt bij museum Haarlem. En aan het einde van dat gesprek zeiden wij: de inspraak ligt nu open. Reageer alstublieft met zoveel mogelijk mensen. Nou, dat hebben we geweten. Dat is gelukt. Dat is hartverwarmend om te zien. Mevrouw Van Zetten had al gezegd: het is goed dat we dit al hebben besloten. Ik probeer niet te veel in herhaling te vallen. Voor een groot deel sluit ik me aan bij de vragen die het CDA heeft gesteld en de VVD. Eén ding wil ik eruit pakken, wat een inspreker ook heeft gezegd. U geeft ook in deze versie, wethouder, nog steeds aan dat jongeren moeilijk te vinden zijn. Ik heb een tip gegeven bij de vorige behandeling. Heeft u bijvoorbeeld studieverenigingen al gebeld? Het ziet ernaar uit dat dat niet is gebeurd. En dat straalt ook af in het cultuurplan. Voor de doelgroep 18 tot, pak hem beet, 35 jaar is weinig terug te vinden. Kinderen, educatie, ja. Eén van de pijlers. Heel veel geld gaat naar het traditionele conservatieve aanbod. Dat komt er goed in terug. Het werd hier de stenen genoemd. Maar wethouder, de manier waarop cultuur wordt geconsumeerd door jongeren, dat is anders. En dat verandert ook steeds. Hoe kunnen we dat aanbod versterken, juist voor deze doelgroep? En dat mist D66 Haarlem. Hoe staat u bijvoorbeeld tegenover culturele stakeholders naast dit cultuurplan een visiedocument op te stellen voor evenementen. Juist om deze doelgroep ook aan te spreken. Dit hoeft u ook niet zelf te doen. Dit wordt in Groningen en Amsterdam al gedaan. Gewoon door jonge culturele ondernemers in de stad. Ik denk ook aan een nachtwacht die hier een bijdrage aan kan leveren. Ja, dat is gelinkt aan het evenementenbeleid. Dat klopt. Maar die evenementen dragen voor een groot deel, Hout Festival heeft het genoemd in de inspraak, bijdrage. Ik heb het net ook al genoemd van mijn voorgangers. Die kunnen wel bijdragen aan de doelen die hier in het cultuurplan worden beschreven. Graag een reactie van de wethouder. Ja, dit zijn brede ambities zonder prioriteiten. Dat is de achilleshiel van dit cultuurplan. Een strategie mist er nog wel. Klein Haarlem omschreef het voortreffelijk. De Actiepartij misschien ook wel. Ja, we gaan hier kiezen. Niet iemands dood, dat wil ik niet zeggen. Maar initiatieven gaan met elkaar concurreren. Dat is precies wat er gaat gebeuren. We zien het ook uit de vele inspraakreacties. Sommige pleiten voor meer geld naar de basisinfra. Andere willen meer voor amateurkunsten. De één wil meer zekerheid voor de middelgrote ondernemers. De andere juist meer voor de

kleintjes. En allemaal onder dezelfde doelen. Deze programmasubsidies zijn gedefinieerd tot 2024. Het is belangrijk dat we deze nieuwe manier van werken, als wij weer geld gaan uitgeven, tegen die tijd met betrekking tot de programmasubsidies aan het licht houden. Wanneer hebben we dat gesprek, wethouder? Want dit is een hele belangrijke. En ik hoop dat deze raad en ook de volgende raad begrijpt dat we echt harde keuzes misschien wel moeten gaan maken. Tot slot, de ateliers. Streef nog een keer de vraag van de SP die hierover heeft gesteld. En tot slot. We hebben de sprekers er ook over gehoord. Die 0,5 procent voor amateurs. Dat is volgens mij 120 duizend euro om precies te zijn. Dat voelt wel heel specifiek. In hoeverre is dit al geoordeeld, wethouder? Ik heb de Actiepartij er kort over gehoord. Maar daar voelen we ook wel wat voor, om daar misschien een beetje in te schuiven. Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, een cultuurplan tot 2028. Het is een plan met ambities. En je ziet dat het vormgegeven is. En onmiddellijk hebben wij enorme discussies over wat wel en niet mag. Dat is gelukkig. En daar ben ik heel erg blij mee. Is het cultuurplan perfect? Nee. Het kan beter. En daar gaan we de komende periode en de komende periodes aan werken. Zijn er keuzes gemaakt? Ja. Er zijn keuzes gemaakt om in ieder geval te bestendigen wat we hadden. En dat is ook goed, want stel je voor dat we de schouwburg afschieten. Ik had de stad wel willen horen. Of juist liever niet eigenlijk. Maar dat is goed. Maar het begrip bis, dat vat iedereen op een andere manier op. Dat geeft wel aan dat het begrip inderdaad een betere omschrijving nodig heeft. Wat is een bis? Een bis is over het algemeen een meer jarensubsidie die je geeft aan instellingen. En dat kan voor twee of vier jaar of één jaar zijn. Dat hangt een beetje ervan af. Maar dat is wat je ook moet stellen. Dus ik wil de wethouder wel erop aandringen dat er een goede definitie van de bis komt. Je hebt grote instellingen en je hebt heel veel meer jarensubsidies die je weg wil geven. Ik denk dat daar goed onderscheid in moet gemaakt worden. En ook wij roepen op om die programma, hoe heet het, programmasubsidies. Sorry. Om daar toch te kijken of daar niet wat meer geld voor uitgetrokken kan worden. Want dat is waarop een beroep is gedaan door een aantal sprekers hier. En dat kost geld. En daar zullen we als raad een besluit over moeten nemen. Want wat ik hoor in deze raad of in deze commissie, wat ik hoor in deze commissie, is dat cultuur over het algemeen te weinig geld beschikbaar heeft. De stenen, daar kunnen we nou eenmaal niks aan doen. Maar we kunnen wel zorgen dat er budget komt voor de mensen die nu tekortkomen. Triple Threat, de Haarlemse ateliers, de dansscholen, de koorbiënnale. Het is inderdaad precies wat de SP zei van: er wordt steeds meer matching gevraagd. En dat betekent dat de gemeente een steeds grotere rol krijgt. Daar moeten we met zijn allen over nadenken.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Visser.

De heer Visser: U stelde net aan de SP de vraag: waarvan gaat u dat betalen. U doet nu ook een voorstel om meer budget te zoeken voor de programmasubsidies. Dus mijn vraag aan u is: waar gaan we dat van betalen?

De heer Van den Doel: Volkomen terechte vraag. Ik zette de deur wijd open. Dank dat u hem inkoopt. Ja, daar heb ik gewoon eerlijk gezegd gewoon ook niet een antwoord op. En dat vind ik juist zo moeilijk, dat mensen allemaal om geld vragen wat er niet is. Het is er gewoon niet. En hoe gaan we dat oplossen? En iedereen strijdt voor die mensen die nu te weinig geld krijgen. Dat moet ergens vandaan komen. En ik denk dat wij daar als commissie en als raad een verantwoordelijkheid in hebben om dat te vinden. En daar hebben we de kadernota als instrument voor.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Is het niet een fantastisch punt om dit mee te nemen bij de coalitieonderhandelingen van maart volgend jaar?

De heer Van den Doel: Hartstikke.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Nee, ik denk dat het. Wij praten natuurlijk als gemeenteraad over het geld. En de wethouder ook. Maar ik denk dat het ook aan de Haarlemmers is om hun bijdrage te geven door flink naar cultuur te gaan, kaartjes te kopen, lid te worden van een vereniging. Want ik denk dat het gewoon een maatschappelijke opdracht is om dat met zijn allen vorm te geven. Je kan niet allemaal aan het overheidsinfuus gaan hangen omdat je kunst wil maken. Nee, daar zal ook. Je zal ook medestanders moeten hebben. En ik denk dat dat toch ook wel een boodschap is die we hier kunnen uitdragen. Dat doen ze al. Natuurlijk. Maar het is ook een oproep aan alle burgers van Haarlem om ook hun steentje bij te dragen. Zo werkt het in deze maatschappij.

De voorzitter: Uw vraag is? Vindt u ook.

De heer Van den Doel: Ja, nee. Ik ben het met de oproep eens. Want het heeft weinig zin om een nieuwe concertzaal te maken voor nul bezoekers. Maar we zien dat de vraag naar cultuur in Haarlem groot is, zelfs in de coronatijd. En er kan niks. Maar ik denk dat we dus. Wij moeten met elkaar gaan praten bij de coalitievorming, bij de kadernota. Hoe zorgen wij dat wij dat cultuurveld wat we zo nauw aan ons hart hebben ook gaan financieren. En tot slot, wethouder. Ook van GroenLinks vinden we de amateurkunst wel erg. Ik wou een woord zeggen wat ik beter niet kan zeggen. Maar wel erg bescheiden gefinancierd wordt. En daar had ik een vraag over. De drie miljoen uiteindelijk die nog op de begroting staat, die wendt u aan voor de bibliotheek en voor het Frans Hals. En ik denk dat dat. Sorry? Voor het depot. Maar ik denk ook, dat geld hebben we gevraagd om breder ingezet te worden via de motie. Dus ik denk ook dat een aantal vragen opgelost zouden kunnen worden door een klein deel van die drie miljoen ter beschikking te stellen aan de organisaties zoals hier vanavond gevraagd hebben. Maar ik denk dat dat een afweging is die we zorgvuldig moeten maken. En hier wil ik het bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan heeft u allemaal gelegenheid gehad. Dan geef ik het woord nu aan wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. En dank voor de complimenten voor dit cultuurplan. Cultuur maakt Haarlem. Dat is nog best wel een gewaagde titel. Maar ik denk, zoals al gerefereerd werd door de VVD, hoe verschrikkelijk veel mensen hierop gereageerd hebben bij de participatie. Dat is ongelooflijk. Ruim een jaar geleden, volgens mij exact een jaar geleden, begonnen we dat hele traject. En ik opende toen één van de gesprekken. En ik kon niet bevoelen dat we zo verschrikkelijk veel enthousiasme konden ondervinden tijdens het maken van dit plan. Het heeft er ook toe geleid dat we deze ambities hier met elkaar in gezamenlijkheid met alle instellingen, met alle partners, met alle cultuurmakers, vorm hebben gegeven. Scholen, zorginstellingen, welzijnsinstellingen. Iedereen heeft hieraan meegedragen, bijgedragen. Ik ben er ook trots op dat dit plan hierzo ligt. Ja, en het heeft ambities. Het is ook heel gewaagd geweest om die ambities op papier te zetten. Ik kan u verzekeren dat we in het afgelopen jaar. Nou, dat heeft u allemaal mee kunnen maken. Dat we naast het maken van een ambitieus plan als dit menig keer ons achter de oren hebben gekrabd en gedacht: overleven we dit wel. Overleven we de eerste, tweede en de derde golf van de corona. En nu zitten we eigenlijk weer in een nieuwe golf met de Omikron. Desalniettemin denk ik dat het heel erg goed is om dit plan

hier zo vast te gaan stellen met elkaar volgende week in de raadsvergadering. Want het geeft aan dat we als Haarlem cultuur een enorm belangrijk fundament vinden in onze samenleving. Het verbindt mensen. Het troost mensen. En zorgt voor ontmoetingen. En zoals mevrouw Van Zetten net al zei: we zijn afhankelijk van al die bezoekers. En ik denk dat de covid er als geen ander voor heeft gezorgd om te bewijzen hoe belangrijk het is om live mensen te ontmoeten. Dat we hier met elkaar de muziek kunnen beleven. Dat we weer met elkaar naar de podia kunnen gaan. Ik dank ook wat dat betreft de instellingen breed voor de flexibiliteit die zij hebben getoond in deze periode. Ik denk dat menig musea direct in navolging van Teylers, die volgens mij als eerste waren om een digitale rondleiding in hun museum te tonen, hebben gevolgd. We hebben genoten op het moment dat je dan thuis in een lockdown zat om toch voor een klein deel mee te kunnen krijgen van de diversiteit in onze cultuurmakers. Maar desalniettemin heb ik dat het afgelopen jaar weleens als een grote uitdaging gezien. En ik ben er ook trots op dat niemand zijn deuren heeft hoeven sluiten. Niemand, maar dan ook niemand. Uiteraard zijn er echt nog wel genoeg uitdagingen. Die staan ook beschreven in dit cultuurplan. En die hebben ook nog niet allemaal de uitwerking. Nu starten we eigenlijk pas. Dat is precies, denk ik, de vinger die u hierop legt. Ja, wij hebben hier te maken met een breed plan dat de toegankelijkheid van de cultuur breed in de stad uit wil rollen. En niet alleen maar kijkt naar de culturele instellingen, maar ook naar welzijnsinstellingen. Ook kijkt naar de jongeren, zoals hier eerst aangeven bij het inspreken van Klein Haarlem. We hebben niet voor niets ook nu de nachtwacht uitgenodigd aan tafel bij de burgemeester om na te denken over de verruiming van de horecatijden. Zij zijn een vertegenwoordiging van een groep in de stad die we niet gemakkelijk bereiken. De suggestie van D66 om de studentenverenigingen te benaderen vind ik een hele goede suggestie. Gaan we zeker doen in die uitvoeringsplannen. Dat zijn, denk ik, de te vinden plekken. De queer gemeenschap, ja. Ook daar hebben we via de roze mug activiteiten voortdurend een vinger aan de pols. En nodigen we ook direct uit aan tafel. Zij denken ook mee in dit soort zaken. Hebben we nodig. We kunnen het niet alleen. En ik denk dat dat wel de basis is van dit plan, om het in gezamenlijkheid tot een goed en mooi plan, uitgewerkt te plan, te maken. En daarmee kijken we niet alleen naar de korte termijn, maar ook naar de langere termijn. Daarom is ook die bis benoemd. De bis is een langdurig duurzame verplichting aan bepaalde instellingen die erin zitten. Het is niet alleen een recht wat ze krijgen, maar het is ook een verplichting om mee te werken om die fundamentele basiswaarden voor cultuur vorm te geven. Daar maken we afspraken mee met de bis instellingen. En die kunnen we ook aan u doen toekomen. Dat hebben we in de afgelopen jaren ook al gedaan. Die prestatieafspraken krijgt u te zien en kunt u ook zien of we ze gehaald hebben. Ja, we monitoren elke twee jaar, volgens mij, via de cultuurmonitor wat het bereik wordt. We evalueren ieder jaar of iedere twee jaar weer of de subsidie afgerond wordt met de prestatieafspraken of het gehaald is. En die prestatieafspraken maken we afspraken over bezoekersaantallen, over hun concerten, over hun tentoonstellingen, over hun educatieve bodem. Dus wij hebben zeker een vinger aan de pols. Even een aantal vragen die gesteld werden. Ook ik ben blij dat inderdaad het museum Haarlem nu in de bis zit. Wij hadden daar al een tijdelijke subsidiëring voor, maar hij is nu bestendigt op aanvraag van vele cohesiebetuigingen. Dat levert ook verplichtingen op voor iedereen, ook voor het museum. En daar zullen we ook weer afspraken met hen over maken. Er werd gevraagd door de Actiepartij over de bibliotheek. Hoe zit het daarmee. De covid. Ja, ze leiden als geen ander daaronder. Dat zou eigenlijk een vindplaats moeten zijn waar mensen gewoon normaal heel snel makkelijk binnen kunnen lopen. En niet alleen maar voor het lenen van een boek, maar het is ook de vindplek inmiddels voor heel veel cultuurmakers. Ik refereer even aan het meemaakpodium in Schalkwijk, waar we artiesten met spoken words hun plek geven. Zo proberen we eigenlijk ook heel veel diverse podia die in die bis zitten ruimte te geven voor niet alleen de kern van de instelling, maar juist ook aansluiting te zoeken bij nieuwe of andere activiteiten. Ik ben het niet helemaal met u eens als u zegt: het zit in beton gegoten. Dat is niet zo. We leveren 1,5 miljoen extra geld nu voor die programmasubsidies. Dat is drie keer op een jaar een half miljoen extra geld om langdurige programma's met elkaar te maken. Dat kunnen de cultuurmakers doen samen met de instellingen, met grote, met kleine instellingen en met cultuurmakers

onderling. Ik denk de koers die we hier als college met u neerzetten een voortzetting kan zijn van de titel: cultuur maakt Haarlem, maar Haarlem maakt cultuur. De inspreker die hier kwam vanuit Klein Haarlem, mijnheer Claus. We hebben volgens mij het afgelopen jaar heel zorgvuldig met elkaar besproken en gekeken hoe we ook hun konden doen overleven in deze covidperiode. Al voor de covidperiode hebben we volgens mij met de burgemeester om tafel gezeten om te kijken wat de mogelijkheden zijn om hun evenementen en festivals te borgen. Daar hebben we het evenementenbeleid voor nodig. En dat gaan we ook evalueren en betrekken bij onze ambities in het cultuurplan. De oproep van de inspreker van de Haarlemse ateliers. We hebben de afgelopen periode dat we wisten dat ze eruit moesten diverse keren met ze gekeken en gezocht naar andere huisvesting. Het is heel erg ingewikkeld. En ik pleit er niet voor om een verbijzondering voor deze groep te maken. Hoezeer ze ook in mijn hart zitten. Want in mijn vrije tijd, voordat ik wethouder werd, was ik ook een fervent beeldhouwer. En één van de deelnemers ken ik daar ook van en heeft mij vanmiddag nog benadert. Het zit in mijn hart en we zullen zeker opnieuw op zoek gaan naar andere huisvesting. Maar het is een vrij bijzondere doelgroep. Ze maken veel herrie. Ze hebben vaste plekken nodig. Ze kunnen niet met hun koffertje binnenkomen en weer gaan, zoals heel veel amateurverenigingen dat wel kunnen. Die gaan ergens zingen. Die hebben een dirigent nodig. Die hebben een clubje nodig. Maar dit is echt iets structureels. En ik waak ervoor. Ik waak u ervoor om er een uitzondering voor te maken. Want als ik die deur openzet, dan staat er morgen een dansgroep op de deur te rammelen. Of een andere groep die structureel geld nodig heeft. We kunnen niet iedereen redden. Maar ik beloof u dat we nog eens zorgvuldig gaan kijken of we niet een alternatieve plek voor ze kunnen vinden.

De voorzitter: Interruptie. Mijnheer Bloem.

De heer Bloem: Ja, voorzitter. De wethouder zegt net dat het een hele bijzondere club is. Nou, dat ben ik met haar eens. En dat ze een bijzondere behoefte hebben. Heel scherp. U pleit niet voor verbijzondering, wat dat dan ook moge zijn, maar u neemt wel de verantwoordelijkheid om op zoek te gaan. En als dat niet lukt komt u gewoon bij ons terug, want dat is een toezegging die ik eigenlijk vraag. En ook als dat alleen met geld zou kunnen. Kunt u daar dan dat gewoon aan ons voorleggen? Dat is wat ik vraag, wat de SP vraagt.

Wethouder Meijs: Nee, dat hoort u niet goed. Wij hebben al met ze gezocht. We zullen nog steeds zoeken. We gaan iedere keer op zoek. We hebben ze ook verwezen naar particulieren. Dat klopt. Het is een bijzondere partij, omdat zij vrij veel herrie maken. Grote stukken hebben. Grote ruimtes nodig hebben. En die zijn schaars. We hebben eerder hier al, volgens mij, aan het begin van deze avond gesproken over de schaarste in de woningmarkt in Haarlem. Nou, ik kan u zeggen dat de schaarste in de ateliers ook heel groot opgave ligt. Er zijn vele partijen. We steunen in die amateurkunst meer dan zestig partijen. Ook hun steunen we daarin. Maar we steunen meer dan zestig partijen. En dan heb ik het nog niet eens over zestig personen, maar over het bereik van duizenden. We weten allemaal hier met elkaar dat er verschrikkelijk veel koren zijn in Haarlem. We weten dat er heel veel festivals zijn. We weten dat er ateliers zijn. We weten dat de mensen actief zijn in hun vrijetijdsbestedingen. Maar we kunnen niet iedereen redden. Dus ik zeg daar niet iets in toe. Het enige wat ik u toezeg is dat we wederom eens goed zullen kijken of we niet ergens in Haarlem een plekje kunnen vinden om hun onder te brengen. De vraag van het betrekken van de jongeren en de andere doelgroepen. Nou, daar heb ik net volgens mij al antwoord op gegeven. Dat we de nachtwacht hebben betrokken bij het verbreden van die openingstijden binnen de horeca. Om te zoeken naar alternatieve ruimtes. En uw suggestie van de studentenvereniging neem ik mee. Zeker. En zo zullen er nog meer dingen in de cultuurnota of in de uitvoeringsplannen aan bod komen. De programmasubsidies. Daar heeft u ook naar gevraagd. Volgens mij hebben we luid en duidelijk hierover gesproken en ook genoemd in het cultuurplan. De nadere uitwerking volgt nog. We hebben hier de grove contouren gezet. Zeker ook een handreiking voor de langere termijn

willen doen en niet alleen maar voor dit lopende jaar, maar voor de komende drie jaren daar 1,5 miljoen neer te zetten. En daarmee ook de verbreding van het cultuurplan zoals het hier staat in de visie vorm te geven. En ik heb er vertrouwen in dat we over twee jaar gezamenlijk weer terug kunnen kijken op een prachtig beleid wat we hier hebben neergezet voor de Haarlemse cultuur.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Nou, ik heb één opmerking.

De voorzitter: U heeft geen tijd meer.

De heer Van Leeuwen: Nou, de opmerking hou ik heel kort. De opmerking die ik maak is: de wethouder neemt het woord lange termijn in de mond. Ze heeft geld tot 2024. Dat heet korte termijn. En meer kan ik er niet van maken. Dus we moeten echt op zoek met zijn allen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dank u wel. Verder nog? Zag ik nog handen? Ja, mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Ik had twee vragen gesteld. Ook omdat ik vanuit de commissie hoor dat voor de amateurs misschien het budget anders in te delen dan die 0,5 procent, omdat die 120 duizend euro een beetje klinkt alsof het al geormerkt is. Ik heb daar nog geen antwoord op gehad. En hoe die aankijkt. Ik begrijp wel dat de nachtwacht is meegenomen voor de langere rektijden, voor de openingstijden. Maar de connectie tussen het evenementenbeleid en dit cultuurplan, daar kunnen we misschien wel stakeholders voor vragen om daar een visiedocument voor op te stellen à la Groningen en Amsterdam. Ook daar heb ik geen antwoord op gehad.

De voorzitter: Mijnheer Bloem.

De heer Bloem: Het CDA heeft ook geen antwoord gehad op de hele relevante vraag: wat zijn nou de criteria wanneer iemand tot de basisinfrastructuur behoort en wanneer niet? Dat is een zeer politieke vraag en daar is geen enkel antwoord op gekomen.

De voorzitter: Dat waren de vragen? Dat was even uw haar, niet een hand. Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Uw suggestie voor het opstellen van een visiedocument van mijnheer Krouwels neem ik ook mee. Dat klinkt als muziek in de oren als we daar natuurlijk vorm aan kunnen geven. Ik heb daar geen beeld bij, dus dat ga ik onderzoeken. Maar dat neem ik ter harte. De vraag van u van: wie valt er nou wel onder en wat zijn de randvoorwaarden om onder de bis te vallen. Volgens mij hebben we dat heel uitdrukkelijk in het cultuurplan beschreven. Het zijn instellingen die aan de fundamenteën van ons cultuurerfgoed hebben gestaan. Het zijn instellingen die al langdurig zorg dragen voor onze stad als het gaat over de culturele infrastructuur. En dat is breed opgebouwd. Volgens mij staat er uitdrukkelijk beschreven dat het niet in enkele richtingen is, maar dat het divers is. Het zijn podia. Het zijn culturele instellingen die voor muziek hun acties doen. Het zijn musea. Het zijn hele diverse instellingen, maar instellingen die wel de basis vormen van onze infrastructuur als het gaat over culturele instellingen. En daar. Uiteraard. Het lijkt alsof u een diskwalificatie zoekt door het te hebben over de bis. Maar dat is helemaal niet aan de orde. Het is een consistentie om mensen een garantie te geven. Dat we ze waarderen in de infrastructuur, in de basis infrastructuur, als cultuurerfgoed, cultureel erfgoed, maar ook de basis kunnen zijn voor nieuwe innovatieve, creatieve, flexibele programma's. Vandaar die programmasubsidie. Dat ze gezamenlijk kunnen opereren met nieuwe makers, met cultuurmakers, of initiatieven zoals hier vanavond al ingesproken hebben.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Eén korte vraag. Wat moet een partij doen die nu niet in de bis zit om bijvoorbeeld over een jaar of vier in die bis te komen?

Wethouder Meijs: Nou, dat vind ik een goede vraag. Laten we daarover na gaan denken. Ja. We hebben over twee jaar een evaluatie van de prestaties. Als mensen niet voldoen aan de bis, dan gaan ze eruit. Dan is er ook weer opnieuw een mogelijkheid om er nieuwe mensen aan toe te voegen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dat is waar ik in de eerste termijn op doelde.

De voorzitter: Wacht even hoor. Daar achterin hoor ik wat geroezemoes. Het is nu stil. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik heb ook geen tijd meer, dus ik mag niks zeggen. Maar ik wou een aanvulling doen hierop. Oké. De basis infrastructuur is een bestendinging van wat er nu is in Haarlem. En ik heb ook de wethouder opgeroepen om te gaan nadenken of er een bisstructuur kan komen waar mensen meerjarige subsidies kunnen krijgen. En ik denk dat dat van belang is, want daar kan iedereen een beroep op doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Meijs. Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Geen tijd meer, maar Frans Hals.

De voorzitter: Ook geen tijd meer. Dit kan toch niet meer. En u heeft al extra gehad. Nee, daarom. Dat mag niet. U heeft tijd. Mijnheer Bloem.

De heer Bloem: Voorzitter, ik doe geen diskwalificatie zoals de wethouder zegt, maar juist diegene die niet binnen de bis vallen. Die krijgen een diskwalificatie. Die lopen nu achter. Zeker met deze moeilijke coronaomstandigheden. Dat is wat ik constateer. Dat is ook wat er gemeld wordt. Dat is de vraag die er ligt. En daarom is het zo schrijnend dat nu opeens het criterium is mevrouw Van Zetten die zich heel hard ervoor inzet. En waar de wethouder eerst zegt: nee, museum Haarlem hoort er niet bij. En uiteindelijk toch door de plomp heen gaat. Dat is blijkbaar het criteria. En dat is gewoon niet eerlijk. En daarmee is deze nota onvoldragen.

De voorzitter: Ja. Waren dit alle korte vragen tussendoor? Want dan ronden we het af. Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Nou, ik zal nog even reageren op de vraag van mijnheer Blokpoel over het depot en het Frans Hals museum. Dat heb ik u beloofd in januari en dat gaat naar u toekomen.

De voorzitter: Ja, ik word terechtgewezen door de griffie, want we hebben vorige week afgesproken dat in januari zitten we in het college. Dan komt in februari. Wordt de commissie nog. Heeft u het gehoord? In februari. Oké. Dan zijn we hiermee aan het einde gekomen van deze behandeling. Ik heb al wat moties of amendementen aangekondigd gehoord. Houdt u daaraan vast, want dan wordt het een bespreekpunt? Ja. Ja.

De heer Blokpoel: En beste wensen toch, voorzitter. Ja, ik heb nog tijd.

De voorzitter: Dat we het niet over hoeven te doen.

10. Sluiting

De voorzitter: Dit was de laatste commissie ontwikkeling van dit jaar, dus ik wens u allemaal prettige feestdagen. En ik sluit hierbij de vergadering.